

၁၀၀၂၂၂၁၂၀၇၉၈၅၅

ဘက်စံအသုံးဝင်သည့် မြန်မာကြိမ်ပင်

မောင်နှယ်သန်း

သတ်မှတ်ထဲတွင် ပြန်လည် ပေါင်းပေါင်း ပေါင်းပေါင်း ပေါင်းပေါင်း

သတ်မှတ်ထဲတွင် ပြန်လည် ပေါင်းပေါင်း ပေါင်းပေါင်း

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ စာပေပါမာန်စာမူဆု
သုတပဒေသာ (ဝန္တာပညာရပ်)၊ ဒုတိယဆု

ဘက်ရုံအသုံးဝင်သည့်

မြန်မာဂြိုင်ပဋ

ဖောင်နွယ်သန်း

တည်းဖြတ်သူ - ဒေါ်ခင်ဝါဆွေ (ဝါဝါ-အင်းစိန်)

မျက်နှာဖုံးဒီဂိုင်း - မောင်သွင်

မာတိကာ

စဉ်

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၁။	မြန်မာ့သစ်တောသယံဇာတအဖိုးတန် ကြိမ်	၁
	(က) သစ်တောဖိုးလွှမ်းမှုအများဆုံးတွင် ပါဝင်သော မြန်မာနိုင်ငံ	၁
	(ခ) ကြိမ်	၃
	(ဂ) မြန်မာ့ကြိမ်	၃
J။	မြန်မာနိုင်ငံတွင်ပေါက်ရောက်သောကြိမ် အမျိုးမျိုးနှင့် ပေါက်ရောက်ရာဒေသ (က) အခေါ်အဝေါ်များ	၈
	(ခ) ပေါက်ရောက်ရာဒေသများ	၁၀
	(ဂ) ကြိမ်အမျိုးအစားနှင့်ခန့်မှုန်းအရေအတွက်	၁၂
R။	မြန်မာနိုင်ငံတွင်အသုံးများသောကြိမ်များ	၁၃
	(က) သိုင်းကြိမ်	၁၃
	(ခ) ရေကြိမ်	၁၃
	(ဂ) ကြိမ်နီ	၁၄

(ယ)	ကြိမ်ဖြူကလေး	၁၈
(က)	ရမထာကြိမ်	၁၉
(စ)	တပေါင်းကြိမ် သို့မဟုတ် သာပေါင်းကြိမ် သို့မဟုတ် လက်ပဲကြိမ်	၁၉
(ဆ)	ကြိမ်ပုတ်	၂၀
(ဇ)	ဘရေလီကြိမ်	၂၀
(ဈ)	ကြိမ်ခါး	၂၀
(ည)	ဝါးပိုးကြိမ်	၂၁
(နှ)	ကြိမ်ဖန်	၂၁
(ဌာ)	ကြိမ်ခြားကြိမ်	၂၁
၄။	ကြိမ်အကြောင်းသမိုင်းကြောင်းတစ္ဆေး တစောင်း	၂၂
၅။	ဆေးဖက်ဝင်သည့်ကြိမ်	၂၃
(က)	ကြိမ်ဖြင့်အရှုံးအစားထိုးကုသခြင်း	၂၆
၆။	ကြိမ်နှင့်မြန်မူရှိုးရာဒေါင်းခွဲလုပ်ငန်း	၃၀
(က)	ကြိမ်ဝါးတို့ဖြင့် တင်းတောင်းရက်နည်း	၃၄
၇။	မြန်မူရှိုးရာကြိမ်ခြင်းလုံး	၃၆
(က)	မြန်မူခြင်း	၃၆
၈။	မြန်မူတိုင်းရင်းသားများနှင့် ကြိမ်အရေးပါမှု	၄၃
(က)	ငယ်စဉ်ကဟင်းစပ်ကလေး	၄၄
(ခ)	ခန္ဓားရှမ်းနှင့် နာဂတို့၏ ကြိမ်ထည် လက်ရာ	၄၆

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	(၁) ရဝမ်တိုင်းရင်းသားများ၏ ကြိမ်ထည့်လက်ရာ	၅၃
	(၂) ကြိမ်ကြီးတံတားများ	၅၃
၉။	ကြိမ်ခုတ်ခြင်း	၅၉
	(၁) ကြိမ်ခုတ်ရာတွင် လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းချက်များ	၅၁
	(၁) တောတွင်း၌ ပြုပြင်ခြင်း	၅၃
	(၁) ကဲ့ထောက်စခန်း၌ ပြုပြင်ခြင်း	၅၄
၁၀။	ကြိမ်များပျက်စီးပောင်း၏ အဓိက အချက်များ	၅၅
၁၁။	ကြိမ်များကို နည်းစနစ်ကျစွာပြုပြင် ပေးခြင်း	၅၃
	(၁) အခွဲခြစ်နေလှန်းခြင်း (Sun Dry Skin-Off METHOD)	၅၈
	(၁) ရေနှေ့ဖြင့် ပေါင်းနည်း (STEAMING METHOD)	၅၉
	(၁) မီးမြှုက်ခြင်း (SMOKING METHOD)	၆၀
	(၁) ဒီယိုဆီဖြင့်ပြုတ်နည်း	၆၀
	(၁) ကန့်ငွေ့ပေးခြင်း (SULPHYARISHTON METHOD)	၆၁
	(၁) သဖြင့်ပွတ်နည်း (SANDING METHOD)	၆၂

	(ဆ) ပီးဖို့ဖြင့် ခြောက်သွေ့စေခြင်း (DRYING BY OVEN)	၆၃
၁၂။	(က) အလေ့ကျပေါက်ကြိမ်နှင့် ထိုက်ပျိုးကြိမ်ကွာခြားချက်	၆၅
	(ခ) ဓမ္မတာမျိုးဆက်ခြင်း	၆၉
	(ဂ) ပဝတ္ထီမျိုးဆက်ခြင်း	၆၉
	(ဃ) အင္စာစွဲဆောင်းခြင်း	၇၀
	(င) ကြိမ်စွဲများကို သိလျှောင်ခြင်း	၇၀
၁၃။	ပြည်ပရွေးကွက်သို့ တင်ရှိရောင်းချခြင်း	၇၃
	(က) ပြည်ပရွေးကွက်တိုးချဲ့တက်လှမ်း နေသည့် မြန်မာ့ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်း	၇၄
	(ခ) ဂျပန်အကြိုက် မြန်မာ့ကြိမ်ထည်များ	၇၅
	(ဂ) စင်ကာပူနှင့်အကြိုက် မြန်မာ့ကြိမ် လက်ကိုင်အိတ်များ	၇၆
	(ဃ) ရွေးကွက်တိုးချဲ့ခြင်း	၇၇
	(င) မြန်မာ့ကြိမ်ထည်များ မျက်နှာပန်းလှလာ	၇၈
	(စ) နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးစခန်းများမှ ကြိမ်အချေထည်တင်ပို့မှု	၇၉
၁၄။	ကြိမ်ရွေးကွက်တင်ရန်စိစဉ်ခြင်းနှင့် ရွေးကွက်သို့ တင်ရှိခြင်း	၈၅
	(က) ကုန်ကြမ်းအဖြစ် ပြည်တွင်းရွေးကွက် သို့ ရောင်းချခြင်း	၈၅

(ခ) ကုန်ကြမ်းအဖြစ် ပြည်ပရွေးကွက်သို့ ရောင်းချုပ်း	၈၆
(ဂ) ပြည်ပရွေးကွက်အတွက် ရွှေးချယ်ခြင်း	၈၆
(ဃ) အဆင့်အတန်းခွဲခြားခြင်း (GRADING)	၈၆
(င) အချယ်အစားသတ်မှတ်ခြင်း (SIZING)	၈၇
(စ) တိုင်းတာခြင်း (MEASURING)	၈၈
(ဟ) ရှုန်းပြန်သတ္တိစစ်ဆေးသပ်ခြင်း (RESILNCE TEST)	၈၈
(ဒ) အလေးချိန်မှတ်သားခြင်း (WEIGHTING)	၈၉
(၅) ပြည်ပရွေးကွက်တင်ရန်ထုပ်ပိုး သို့လောင်ခြင်း	၉၉
(ဦ) ကုန်ချောအဖြစ် ရွေးကွက်တင်ခြင်း	၉၁
(ဧ) ကြိမ်ဝယ်ဒိုင်များစာတင်ဖွင့်လှစ်ခြင်း/ ရွေးကွက်သို့ တင်ပို့ခြင်း	၉၂
(၅) ပရီဘောဂပြုလုပ်ရန် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ	၉၃
(၃) ကမ္မာ့ပရီဘောဂရွေးကွက်ဝင်ရန် အခက်အခဲများ	၉၄
၁၅။ ကြိမ်ထည်ပရီဘောဂလက်မှုပစ္စည်း ထုတ်လုပ်မှုအဆင့်ဆင့်	၉၆

၁၆။	သစ်အစားထိုးပရီဘောဂများအဖြစ် ကြိမ်၊ ပေဒါများဖြင့်ပြလုပ်ထားသည့်လက်မှူး ပစ္စည်းများ ပိုမိုအသုံးပြုလာခြင်း	၁၀၈
၁၇။	ထူးထူးခြားခြား ဥရောပကြိမ်ထည် လုပ်ငန်း	၁၁၀
၁၈။	ကြိမ်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အချက်အလက် ဌာန အာဆိုယ်ထူးထောင်ရန်အဆိုပြုခြင်း	၁၁၃
၁၉။	အထွေထွေ (က) ပလတ်စတစ်ကြိမ်(ကြိမ်တူ) ပရီဘောဂလုပ်ငန်း	၁၁၆
	(ခ) တန်ဖိုးကြီးမားသော ကြိမ်ချောဖျာနှင့်	၁၁၇
	(ဂ) ရေကြည်မြို့နယ်ကြိမ်ချောထည်လုပ်ငန်း	၁၁၈
	(ဃ) စစ်ကိုင်းမြို့မှူး နာမည်ကျော်ကြား ကြိမ်လက်ရာများ	၁၂၀
	(င) ကျိုင်းတုမြို့က ကြိမ်ဆွမ်းအုပ်ကလေး များ	၁၂၂
	(စ) ရရှင်တောင်တန်းမှ ကြိမ်ပင်	၁၂၄
	(ဆ) ကချင်ပြည်နယ်တွက် ကြိမ်ဆွဲခြင်း	၁၂၅
	(ဇ) ပြည်ပပို့ကုန်ရီးရာကြိမ်ထည်များ ပြည်တွင်းတွင်ပါ အသုံးတွင်ကျယ်လာ	၁၂၆
	(ဈ) အဆင့်မြင့်ကြိမ်ထည်ပရီဘောဂများ အရောင်းပြုခန်း	၁၂၈

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၀။	မြန်မာ့ကြိမ်တင်ပို့မှု လက်ငင်း အခြေအနေများ	၁၃၂
	(က) ရရှိမြှိမ်အဝယ်ဖိုင်အချို့လုပ်ငန်း ပိတ်ရ	၁၃၃
	(ခ) ကချင်ပြည်နယ် နောင်မွန်ဒေသတွင် ကြိမ်မျိုးမသုဉ်းစေရန် ကြိမ်ထုတ်လုပ် ခွင့် ရပ်နားထားခြင်း	၁၃၄
၂၁။	မြန်မာ့ကြိမ်လုပ်ငန်းသုံးသပ်ချက်	၁၃၅
	(က) တန်ဖိုးမြင့်ကြိမ်ထည်ပရီဘောဂများ	၁၄၀
	(ခ) မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကြိမ်ထွေကုန် ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ကို ကုန်ကြမ်းအဖြစ် တင်ပို့နေရပြီး ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိသာ ကုန်ချောတင်ပို့နှင့် (၁၂) ကြိမ်ထည်ဖျေးကွက်ပြည်တွင်းသို့ ဦးတည်ထိုးဖောက်လာ	၁၄၁
၂၂။	ကျမ်းကိုးစာရင်း	၁၄၄

“ဘက်ခုံအသုံးဝင်သည့် မြန်မာကြိမ်ပင်”

အခန်း (၁)

မြန်မာသိတောာ သယ်ယော အဖိုးတန်ကြိမ်သိတောာ
ပုံးလွှမ်းမူ အများဆုံးတွင် ပါဝင်သော မြန်မာနိုင်ငံ

ကမ္မာသစ်တောာ ဖုံးလွမ်းမူအများဆုံးနိုင်ငံများစာရင်းတွင် မြန်မာ
နိုင်ငံ ပါဝင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ အဆိုပါစာရင်းသည် ကုလသမဂ္ဂ၊
စားနပ်ရိက္ခာနှင့် စိုက်ပျိုးရေးအဖွဲ့ (FAO) ရွှေ့ဖဲ့လားတက္ကသိုလ်နှင့်
ဟင်လက်စကိတ္ထသိုလ်တို့မှ ပညာရှင်များက သုတေသနပြုထားခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ စာရင်းအရ ကမ္မာသစ်တောာဖုံးလွမ်းမူ စရိယာအများဆုံး
နိုင်ငံမှာ ရရှုးနိုင်ငံဖြစ်ပြီး ယင်းနိုင်ငံ၏ သစ်တောာဖုံးလွမ်းမူမှာ
ဟက်တာ-စဝေဂျွဲဝဝဝဝ ရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာမူနံပါတ် ၂၀
မြောက် သစ်တောာဖုံးလွမ်းမူအများဆုံးနိုင်ငံဖြစ်ပြီး သစ်တောာဖုံးလွမ်းမူ
မှာ ၃၂၂၂၂၀၀၀ ဟက်တာဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၉၅ခုနှစ်မှာ နိုင်ငံ၏
စရိယာသစ်တောာအကျယ် (၅၁၉၀၀ မီတာ) ၁၉-၆-၁၃ ဧကဗျာမံ-

အာရုံဖြိုးရေးဘဏ်မှ လေ့လာချက်အရ အာရုံတိုက်နိုင်ငံများ
ကို သစ်တောာပေါ်ကြွယ်ဝှက်အရ အတန်းအစား သုံးမျိုးခွဲခြားထား
ပါသည်။

ပထမတန်းစား သစ်တောက္ခာယ်ဝသောနိုင်ငံများမှာ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ပါရွတ်နယ်းကိန္ဒိန်ငံ၊ လာအို၊ အင်ဒိန္ဒီးရှားနှင့် မလေးရှားနိုင်ငံတို့ ဖြစ်ကပါသည်။

ဒုတိယတန်းစား ပေါက္ခာယ်ဝသော နိုင်ငံများမှာ ထိုင်နိုင်ငံ၊ ကိုရိုးယားနိုင်ငံ၊ ထိုင်ဝမ်ကျော်း၊ ဘူတန်နိုင်ငံ၊ ကမ္မားအီးယားနိုင်ငံ၊ ဒီဂျီကျော်း၊ မီယက်နမ်နိုင်ငံများ ဖြစ်ကပါသည်။

တတိယတန်းစားနိုင်ငံများမှာ အီနှုယ်နိုင်ငံ၊ တရာတပြည်၊ ဟောင်ကောင်၊ စင်ကာပု၊ ဘားလားဒေါ်ရှု နှုပါ၊ ပါကစွာတန်၊ သီရိလက္ဌ နိုင်ငံများ ဖြစ်ကပါသည်။

ပထမတန်းစား သစ်တောက္ခာယ်ဝသော နိုင်ငံများအနက် အင်ဒိန္ဒီးရှားနှင့် မလေးရှားနိုင်ငံတို့တွင် ခေတ်မိသစ်စက်ကြီးများ၊ သစ်ထုတ်လုပ်မှုနည်းပညာများကြောင့် တော်တော်ကုန်ခန်းနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုသုံးနိုင်ငံအနက် မြန်မာနိုင်ငံသည် စတုရန်းမိုင်ပေါင်း၂၆၁၂၂၈ ကျယ်ဝန်းပြီး လာအိုနိုင်ငံမှာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း ၉၁၄၃၇ ကျယ်ဝန်းပါသည်။ ပါရွတ်နယ်းကိန္ဒိန်ငံမှာ စတုရန်းမိုင်ပေါင်း ၉၈၅၄၀ ကျယ်ဝန်းသောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံသစ်တော့မှာ ထိုနိုင်ငံတို့၏ သစ်တော့များထက် များစွာကြီးမားသည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ရရှိပြည်နယ် ရှိုးမပေါ်ရှိ ကေနစ်သန်းကျော်ကျယ်ပြန်သော ကရင်ဝါးတော့မှာ ကမ္မာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။ မြန်မာကြိမ်တော့မှာလည်း ကမ္မာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးမဟုတ်သည့်တိုင် အကြီးဆုံးစာရင်းဝင်ဖြစ်မည်မှာ သေချာနေပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် သစ်တော့မှုံးလွမ်းနေသော မြေဇာယာမှာ ၁၄၉၇၈ စတုရန်းမိုင်ရှိပါသည်။ မြန်မာသစ်တော့များကို အသာ မြေဆီ

ရွှာအခြေအနေကိုလိုက်၍ အောက်ပါအတိုင်း ခြောက်မျိုး ခဲ့ခြားနိုင်ပါသည်။

- (၁) ရေငန်ရောက်ဒေသတစ်လျှောက် ပေါက်ရောက်တတ်သော ရေငန်ပိုင်းတော့
- (၂) ရေချို့ရောက်သော ချောင်း၊ အင်း၊ အိုင်ဘေးတစ်လျှောက် ပေါက်ရောက်သော ရေချို့ပိုင်းတော့
- (၃) အင်တိုင်းတော့အမျိုးမျိုး
- (၄) အမြဲစိမ်းတော့၊ ထင်းရှုံးတော့မျိုး
- (၅) တောင်မြင့်ပေါ်တွင် ပေါက်ရောက်လေ့ရှိသော ထင်းရှုံး တော့မျိုး
- (၆) နွေ့ချက်ကြွေ့၊ မိုးအခါစိမ်းလန်းလေ့ရှိသော တော့မျိုးဟူ၍ တော့ ခြောက်မျိုး ခဲ့ခြားနိုင်ပါသည်။

မြန်မာ့သစ်တော့များတွင် မှတ်တမ်းအရ အပင်ကြီး၊ အပင်ငယ် အမျိုးပေါင်း (၅၂၀၄) မျိုး၊ ဝါး (၈၆) မျိုး၊ ကြိမ် (၃၄) မျိုး၊ မြက် (၃၆၆) မျိုးနှင့် ငုက်မျိုးပေါင်း (၁၂၄၀) ရှိပါသည်။ တော့တစ်တော့ တွင် အပင်တစ်မျိုးတည်း မပေါက်ပါ။ အပင်မျိုးစုံ ရောနောပေါက် ရောက်ပါသည်။ အဆိုပါ သစ်တော့ကြီးများထဲတွင် ကြိမ်ပင်များ ရောနောပေါက်ရောက်ပါသည်။

ကြိမ်

ကြိမ်ဟူသော ဝါဘာရသည် မြန်မာ့ဝါဘာရ ဖြစ်သည်။ ရက္ခဗ္ဗေဒပညာရပ်တွင် ကြိမ်ပင်ကို (CHLAMUS) ဟု ပညာရပ် ဝါဘာရအဖြစ် ခေါ်ဝေါ်ပါသည်။ ယင်းစကားလုံးသည် ရှုံးဟောင်း

အကျစ်စကားလုံး ဖြစ်သည်။ စာရေးကိရိယာအဖြစ် အသုံးပြန်စေသော ကျူရိုးတစ်မျိုးဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ အင်လိပ်ဘာသာတွင် ကြိမ်ကို CANE ဟူ၍လည်းကောင်း၊ RATTAN ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါပါ သည်။ အချိမှတ်တမ်းများတွင် ကြိမ်လုံးကြီးများကို CANE ဟု ခေါ်ပြီး ကြိမ်လုံးကယ်များကို RATTAN ဟု ခေါ်ဆိုသည်ဟု ဆိုပါ သည်။ ထိုင်းဘာသာအားဖြင့် စိုင် (Wy)၊ အီတာလျှောာသာစကား ဖြင့် မလကာ (MALACCA, BASTONE, DIMHLBICA) ဂျုပ်ဘာသာစကားဖြင့် တိုး (TOO, TOO SEINO)၊ ကိုနိုးယားဘာသာ စကားဖြင့် ဒင်းနာမူ (DELLNC NA-MU) တမိလ်ဘာသာစကား ဖြင့် ကမီ (KAHZHI)၊ ပါဌ္မာသာစကားဖြင့် “ဝေါး” ဟူ၍ လည်းကောင်း အသီးသီးခေါ်ကြပါသည်။

ရုက္ခဗေဒအခေါ် အစွဲကြီးပင် အုပ်စိဝင်ဖြစ်သော ပမ်း (Palm) မျိုးတွင် ပါဝင်ပါသည်။ ပင်စည်သေးသွယ်သော၊ အဆင်ပါသော၊ အဆင်တွင် အရွက်ထွက်၍ အပင်၏ အဖျားပိုင်းတွင် အရွက်စုပ်ပေါက် သော အပင်အားလုံးကို ပမ်းအန္တယ်ဝင်များဟု ခေါပါသည်။ ထိုးကြောင့် အနုံးပင်၊ ထန်းပင်၊ စလ္လာပင်၊ ဝါးပင်၊ သင်ပေါင်းပင်၊ ကြံးပင်၊ ရုံးပင်နှင့် ကြိမ်ပင်စသည်တို့သည် ပမ်းအန္တယ်ဝင်အပင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကမ္မာပေါ်တွင် ပမ်း (Palm) အချိုးနှယ်အပင်ပေါင်း (၁၂၀၀) ကျော်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။ ပမ်းအပင်တို့၏ အရွက်ပုံကိုလိုက်၍ ယပ်တောင်နှင့်တူသော အရွယ်ရှိ ပမ်းပင်များနှင့် ငုက်မွေးနှင့်တူသော ပမ်းပင်များဟူ၍ အုပ်စိနှစ်စု ထပ်မံခွဲ့ခြားပြန်သည်။ ကြိမ်သည် ရုံးနှင့် အဆင်များပါရှိသော နှယ်ပင်ယောင်ယောင် ပင်ယောင်တစ်မျိုးဖြစ်ပါ သည်။

ကြိုးပင်သည် ဒုတိယအပိုစုဝင် ပမ်းအပင်မျိုးဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကြိုးအမျိုးပေါင်း (၃၇၅) မျိုးရှိသည်။ ထင်ရှားသော ကြိုးမျိုးစုများမှာ (Calmus, Daemonorops, Plactocomia နှင့် Horthlesia) တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှ ထွက်သော သေးငယ်သော ကြိုးတစ်မျိုးမှာလွှဲ၍ ကျွန်းသော ကြိုးအားလုံး၏ ပင်ရင်း ဒေသသည် အာရုတိက်ဖြစ်သည်။ အချယ်အစားမှာ လက်သန်းလုံး ဝက်ခန့်မှ လက်မ၊ ခြေမအချယ်တိုင်အောင်အမျိုးမျိုး ရှိကြသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကြိုးပေါက်ရောက်ရာဒေသများမှာ အရှေ့အီးနှင့်ယက္ခန်းစု၊ မာလာယုကျွန်းဆွယ်၊ တရာတ်၊ မြန်မာ၊ ထိုင်း၊ အီးနှင့်ယ၊ သီရိလက္ဌ၊ နိုင်ငံများအပြင် သာစတေးလျှော့နှင့် အာဖရိကတိုက်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ကြိုးနှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာ့စွဲယုံကျမ်းအတွဲ (၁၁) တွင် အောက်ပါအတိုင်း မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

“ရေးအထက်ကာရီကျော်ကစဉ် ကြိုးသည် မြန်မာလူမျိုးတို့ အပို့ ဝါးနှင့်တန်းတူ အရေးကြီးအသုံးဝင်ခဲ့သော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ အိမ်ဆောက်ရာ၌လည်းကောင်း၊ လှေ၊ လူည်းလုပ်ရာ၌လည်းကောင်း၊ ဖောင်းခွဲရာတွင်လည်းကောင်း၊ ကြိုးကို အသုံးပြုကြသည်။ ကြိုးဖြင့် တောင်း၊ ပလုံး၊ ခြင်းစသည်များကို ရက်လုပ်ကြသည်။

“ကြိုးပင်သည် အန်းပင်၊ ထန်းပင်တို့နှင့်အတူ ထန်းမျိုးရင်းတွင် ပါဝင်၍ ဆူးနှင့်အဆစ်များပါရှိသော နှယ်ယောင်၊ ပင်ယောင်တစ်မျိုး ဖြစ်သည်။ ကပေါင်းကြိုး၊ ကြိုးခါး၊ ရေကြိုး၊ ကြိုးနီး၊ ထားဝယ်ကြိုး စသည်ဖြင့် ကြိုးအမျိုးမျိုးရှိ၍ အချယ်မှာ လက်သန်းလုံး ခန့်မှ လက်မ ခြေမအချယ်တိုင်အောင် အမျိုးမျိုးရှိကြသည်။ ကမ္ဘာတွင်

ကြိမ်ပင်ပေါက် ရောက်ရာအသုတေသနများမှာ အရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းများ၊ မာလသယူကျွန်းဆွယ်၊ တရာတာ၊ မြန်မာ၊ ထိုင်း၊ အိန္ဒိယ၊ သီရိလက်ဗိုင်ငံများအပြင် ညာစောင်းလျှောင် အသရိကတိ ဖြစ်ကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကွင်းပြင်နှင့် တောင်နိုင်ပိုင်းရှိ စိစစ်သော သစ်တော့များတွင် ကြိမ်ပင်ကို အန္တာအပြား တွေ့နိုင်သည်။”

“ကြိမ်ပင်သည် နိုင်အတိုင်း အစိမ်းရောင်ရှိ၍ ခြောက်လျှင် အဝါရောင်၊ အညီရောင်ဖြစ်လာသည်။ အဆစ်များ၌ အရွက်ပေါက် သည်။ ကြိမ်ကို အမျိုးမျိုးအသုံးချိန်ငြင်းမှာ ပေါ့ပါးခြင်း၊ ရည်လျား ခြင်း၊ ခိုင်ခုခြင်းနှင့် ကျွေးသွွှော်၍ ရခြင်းစသော ဂုဏ်သွေးဗျားကြောင့် ဖြစ်သည်။”

“ကြိမ်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကြိုး၊ နှီး၊ နှင်းတံ့အဖြစ်ဖြင့် အသုံး ဝင်ရှုသာမက ကုလားထိုင်ဖင်နှင့် နှောက်နှိုးများထိုးရန်၊ လက်ကိုင် တုတ်နှင့် ထိုးရှိုးများပြုလုပ်ရန်အတွက်လည်း အသုံးချုသည်။ လက်ကိုင် တုတ်ထုတ်လုပ်ရသော ကြိမ်မျိုးများအနက် မာလသယူကျွန်းဆွယ်မှ ထွက်သော ကြိမ်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင်ထင်ရှား၍ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဖြတ် ကြိမ်သည် ကျော်ကြား၏။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရာသီအလိုက်ပေါ်သော ကြိမ်သီးများကို စားကြ၍ ကြိမ်စွောကို ပုတီးလုပ်ကြ၏။”

“ကမ္ဘာတွင် ကြိမ်ကို အများဆုံးဖြန့်ချိရောင်းချုသော ဒေသ များမှာ မတေးစီးယားမြှုံး၊ မဆရာဝပ်နယ်၊ စင်ကာပါ၊ ပိန်းမြို့နှင့် ကာလက္ဘားမြို့တို့ ဖြစ်ကြသည်။”

ကြိမ်ပင်မှာ များသောအားဖြင့် သေးသွယ်၍ ဆူးများရှိပြီး နယ်တက်တတ်သောအပင်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ နယ်တက်ခြင်းကို အဆစ် များတွင် ပေါက်လေ့ရှိသောအဖတ်မှ ဆူးနာမောင်းများဖြင့်လည်းကောင်း၊

အချက်များတည်ရှိသည့်ကောရိုးသည် အဖျားပိုင်းတွင် သေးသွယ်သော ဆူးနှာမောင်းများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ၍လည်းကောင်း နှယ်တက်လေ ရှိလေသည်။

ကြိုးမြှုပ်နှံမှုများ လွယ်ကူစွာကျွေးမှုတိနိုင်ရန် တောက် ပြောင်းမှာကောရသော မျက်နှာပြင်ရှိပြီး အတွင်းအဗုံမှာ ပျော် မာကော ခြင်းမရှိပါ။ ကြိုးသည်များသောအားဖြင့် ရှည်လျားစွာ ပေါက်၍ ပေ ၃၀၀ အထိ တွေ့ရတတ်သည်။

မြန်မာ့ကြိုး

ကြိုးသည် မြန်မာ့သစ်တောထွက်သယံဇာတပစ္စည်းတစ်မျိုး ဖြစ်ပြီး ကမ္မာ့သွေးကွက်ကို လွမ်းမိုးထားနိုင်သော နိုင်ငံများအနက် မြန်မာနိုင်ငံသည် ရှုံးတန်းကပါဝင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရေမြေ တော့တောင်သာဝေသည် ကြိုးပင်နှစ်သက်ရာ သာဝေမျိုးဖြစ်သဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးရှိ သစ်တောရှိရာဒေသတိုင်းမှာ ကြိုးပင် တစ်မျိုးမျိုး တွေ့ရှုရပါသည်။ ကမ္မာ့ပေါ်၌ ကြိုးအမျိုးပေါင်း (၃၇၅) မျိုးရှိရာ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌ (၃၄) မျိုးခန့်ရှိရကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ရရှိင် - အာယုလေဒဆေးကျမ်းအလိုအရ ကုန်းနှင့်ရေကြိုးဟူ၍ နှစ်မျိုး ခွဲခြားထားပါသည်။ ကုန်းကြိုးသည် ကုန်းပေါ်တွင် ပေါက်ပြီး ပင်စည် ကြီးသည့်ကြိုးများဖြစ်သည်။ ရေကြိုးမှာ ရေစပ်နားတွင်ပေါက်လေ ရှိပြီး နှယ်ဆန်သည့်အပင်မျိုးဖြစ်ပြီး ပင်လုံးသေးသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ တွင် ကြိုးပေါက်ရောက်ရန် ရေမြေတော့တောင်သာဝေရာသီဥတုနှင့် ကိုက်ညီသော ကချင်ပြည့်နယ်၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရရှိင် ပြည့်နယ်နှင့် တန်သံရှိတိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် အများဆုံးပေါက်ရောက် ပါသည်။

အခန်း (၂)

မြန်မာနိုင်ငံတွင်ပေါက်စရာက်သာ ြိမ့်သမျိုးမျိုးနှင့်
ပေါက်စရာက်ရာစာ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကြိမ် (၃၄) မျိုးထွက်ရှိရာ သိုင်းကြိမ်၊ နှဲကြိမ်၊
ကြိမ်ခါး၊ လက်ပံကြိမ်၊ ရေကြိမ်၊ ကြိမ်နီ၊ ကြိမ်ဖြူလေး စော်ထားဝယ်
ကြိမ်၊ ရမထာကြိမ်၊ ကပေါင်းကြိမ်၊ သာပေါင်းကြိမ်၊ လက်မဲကြိမ်၊
ကြိမ်ပုတ်၊ ဂရေလီကြိမ်၊ ဝါးပိုးကြိမ်၊ ကြိမ်ဖန်၊ အူပွဲကြိမ်၊ ဆင်ကြိမ်၊
ဝါးအူကြိမ်၊ ကြာနာမောင်း၊ ကြိမ်နီကြီး၊ တိုက်ကြိမ်၊ ကလာကြိမ်၊
သောင်ကြိမ်၊ စန်းသော်ကြိမ်၊ မြစ်ပြုကြိမ်၊ ကြက်ဥကြိမ်၊ ကြိမ်မဲ၊
မျာေက်ချေးကြိမ်၊ ကြိမ်တက်၊ ကြိမ်စိမ်း၊ နောက်ချေးကြိမ်၊ မျာေက်
တုဂ္ဂာကြိမ်၊ ကြိမ်ဖြူ၊ ခါးဆက်ကြိမ်၊ နက်ကြောကြိမ်၊ လက်ဝါးကြိမ်
များဖြစ်ကြသည်။ ရေကြိမ်၊ ကြိမ်နီနှင့် ကြက်ဥကြိမ်တို့ကို လက်မူအနဲ
ပညာပစ္စည်းများထုတ်လုပ်ရာတွင် အများဆုံးအသုံးပြုပါသည်။

မြန်မာကြိမ်များကို အချယ်အစားအားဖြင့် အကြီး၊ အလတ်၊
အင်ယ် သုံးမျိုးသုံးစားခွဲခြားထားပါသည်။ အကြီးစားကြိမ်များမှာ
ကပေါင်းကြိမ်၊ ကြိမ်နာမောင်း၊ သိုင်းကြိမ်၊ ကြိမ်ဖန်၊ ဆင်ကြိမ်၊
ဝါးအူကြိမ်၊ ဆူးပတ်လည်နှင့် ကြိမ်မင်းတို့ဖြစ်ကြသည်။

အလတ်စားကြိမ်အမျိုးအစားများမှာ ရောွန်းကြိမ်၊ ဝါးပိုးကြိမ်၊ မျောက်တရွဲကြိမ်၊ နှစ်ကျော့ကြိမ်၊ ရမထာကြိမ်၊ တောင်ကြိမ်၊ နာက်ချော့ကြိမ်၊ လက်ဝါးကြိမ်၊ တုတ်ကြိမ်၊ ရေကြိမ်၊ အူပွဲကြိမ်၊ ကြိမ်နိုး၊ ကြိမ်ဖြူ၊ ကြိမ်စိမ်း၊ ကြိမ်တက်၊ ကလာကြိမ်၊ စတန်းကြိမ်၊ လက်မဲကြိမ်၊ တောင်သွန်းကြိမ်နှင့် ယူကြိမ်တိဖြစ်ကြသည်။

အင်ယ်စားကြိမ်အမျိုးအစားများမှာ ရေကြိမ်၊ စိန်းသော်ကြိမ်၊ ကြိမ်ခါး၊ မျောက်ချော့ကြိမ်၊ ကြိမ်နိုး၊ ကျုတ်ကြိမ်၊ ကြက်ဥကြိမ်၊ ကြိမ်ဖြူကလေး၊ ကြိမ်ပုတ်ကြီးကြိမ်၊ မြစ်မ်းကြိမ်၊ ကြိမ်နှုံးသာ၊ ကြိမ်မဲ၊ မဲတန်းကြိမ်တိဖြစ်ကြသည်။

အခေါ်အဝေါ်များ

အချို့သောကြိမ်များကို အမည် နှစ်မျိုး၊ သုံးမျိုး၊ လေးမျိုးအထိ အမျိုးမျိုးခေါ်ခေါ်ကြသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှုရပါသည်။ မျောက်တရွဲကြိမ်ကို ခါးဆက်ကြိမ်ဟူလည်း ခေါ်သည်။ အလုံးလိုက်အနေအထားဖြင့် မျောက်တရွဲဟူခေါ်ပြီး တုပ်စည်းချည်နောင်ရန်အတွက် ခွဲစိတ်ပြီးပါက ခါးဆက်ကြိမ်ဟု ခေါ်ပါသည်။

တောင်ကြိမ်ကို ကြိမ်ခါးဟူလည်း ခေါ်ကြပါသည်။ ကရင်ပြည့်နယ်တွင် ကြိမ်ခါးဟူခေါ်သော ကြိမ်ကို လေ့လာကြည့်ရာ ကြမ်နှစ်မျိုး တွေ့ရလေသည်။ တစ်မျိုးမှာ တောင်ကြိမ်ဖြစ်၍ ကျုန်တစ်မျိုးမှာ ရမထာကြိမ်နှင့် ဆင်တူသည်။ အလွန်လေးသောကြိမ်တစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ရမထာကြိမ်လည်းမဟုတ် တောင်ကြိမ်ဖြစ်ရန်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဤဒေသမှ ရမထာကြိမ်နှင့်ဆင်တူသော တောင်ကြိမ်ကြိမ်ခါးများအား အခြားအရပ်ဒေသများတွင် တွေ့ရှိရခြင်းမရှိပေ။

တောင်ကြိမ်ကို ကျွဲ့ဖွားများရှိက်ရာတွင် တုတ်အဖြစ်အသုံးပြုသဖြင့် ကျွဲ့ရှိက်ကြိမ်ဟူလည်း ခေါ်ကြသည်။ ကျွဲ့ရှိက်ရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ မြင်းကိုရှိရှိက်ရန် ကြားထဲတ်အဖြစ်လည်းကောင်း ရွှေးတွင် ရောင်းချုပ် ကြသောကြောင့် ရောင်းကြိမ်ဟူလည်း ခေါ်ဝေါ်ပါသည်။

ရေကြိမ်ကို နာဘက်ကြိမ်ဟူလည်းကောင်း၊ ပေါက်ကျော်ဟူလည်းကောင်း၊ မိုးကောင်းကြိမ်ဟူလည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။

ကြိမ်ဖြူကို မီးစာဟူလည်းကောင်း၊ လီဒန်ဟူလည်းကောင်း၊ စင်ရိဟူလည်းကောင်း ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

မြစ်မီးကြိမ်ကို ကြိမ်မွေးဟူလည်း ခေါ်ဆို၏။ မြစ်မီးကြိမ်အမြောက်သည် သင်းပျော်သောရန်ရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ကြိမ်နှာမောင်းကို ကြိမ်လက်မောင်းဟူလည်းကောင်း၊ ကြိမ်ဆင်နှာမောင်းဟူလည်းကောင်း ခေါ်ဆိုကြလေသည်။

ကြိမ်မင်းကို ဂယက်ဟူလည်းကောင်း ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

ကပေါင်းကြိမ်ကို လက်မဲကြိမ်၊ နှာမောင်းကြိမ်၊ ကြိမ်ပေါင်းဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြပါသည်။

ပေါက်ရောက်သောဒေသများ

ကမ္မာ့စားနပ်ရိုက္ခာနှင့် စိုက်ပျိုးရေးအဖွဲ့ (FAO) ၏ ၁၉၈၈ ခုနှစ် အစီရင်ခံစာအရ ကမ္မာ့ပေါ်တွင် ကြိမ်မျိုးရင်း ကိုးမျိုးနှင့် မျိုးစိတ်ပေါင်း (၃၁၆) မျိုးရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ မျိုးစိတ်ပေါင်း ၃၀ ကျော် ပေါက်ရောက်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကြိမ်၏ ပင်ရင်းဒေသသည် အာရုံဒေသဖြစ်သောကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရေမြေတော့တောင်သာဝေ ရာသီဥတုစသည်တို့မှာ

ကြိမ်အကြိုက်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး ကြိမ်တစ်မျိုး (သို့မဟုတ်) တစ်မျိုး နည်းများမဆို ပေါက်ရောက်ကြပါသည်။

ချင်းတွင်းမြစ်ရှုမ်းဒေသတွင် ကြိမ်နဲ့ ရေကြိမ်၊ ရမထာကြိမ်၊ တောင်ကြိမ်၊ ကြိမ်ခါး (ခေါ်) နားရိုက်ကြိမ်နှင့် ကြက်ဥကြိမ်တို့ ပေါက်ရောက်ပါသည်။

မေစနှင့် မလိခမြစ်ရှုမ်းဒေသတွင် ကြိမ်နဲ့ ရေကြိမ်၊ ရမထာကြိမ်၊ တောင်ကြိမ်၊ ကြိမ်ခါး ခေါ် နားရိုက်ကြိမ်၊ ကြက်ဥကြိမ်၊ ကပေါင်းကြိမ်၊ မျာာက်ချေးကြိမ်တို့ ပေါက်ရောက်ပါသည်။

ပဲခူးရှုံးမဒေသတွင် ရမထာကြိမ်၊ တောင်ကြိမ်၊ ကြိမ်နဲ့ ကပေါင်းကြိမ်၊ သိုင်းကြိမ်၊ ဝါးအူကြိမ်၊ ကြိမ်ဖန်၊ တုတ်ကြိမ်နှင့် ကြိမ်ခါးတို့ ပေါက်ရောက်ပါသည်။

ရရှိင်ရှိုးမဒေသတွင် ကြက်ဥကြိမ်၊ ရမထာကြိမ်၊ ရေကြိမ်၊ ကြိမ်ခါး (ခရင်) ကြိမ်နဲ့ ကြိမ်ဖြူလေး၊ ကြိမ်ပုတ်နှင့် ကပေါင်းကြိမ် တို့ ပေါက်ရောက်ပါသည်။

ရှုမ်းကုန်းမြေမြင့်ဒေသတွင် ကြိမ်ခါး၊ ရေကြိမ်နှင့် ကြိမ်ဖန် အများစုံ ပေါက်ရောက်ပါသည်။

ဧရာဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတွင် ရမထာကြိမ်၊ ကပေါင်းကြိမ်၊ ရေကြိမ်၊ ကြိမ်ခါး (ခေါ်) နားရိုက်ကြိမ်နှင့် ကြိမ်နဲ့တို့ ပေါက်ရောက်ပါသည်။

ဒေါနတောင်တန်းဒေသတွင် ကပေါင်းကြိမ်၊ ရမထာကြိမ်၊ တောင်ကြိမ်၊ ဥတစ်လုံးကြိမ်၊ စတန်းကြိမ်၊ တောင်သွှန်းကြိမ်၊ မြစ်မီးကြိမ်၊ စန်းသော်တာကြိမ်၊ ရေကြိမ်၊ ကြိမ်နဲ့သာ၊ ကြိမ်ပုတ်ကြီး၊ ကြိမ်ပုတ်ငယ်၊ ကြိမ်တက်၊ ကြိမ်မဲ့၊ ရေသွှန်းကြိမ်၊ ကလာကြိမ်၊

ကြိမ်ဖြူကလေး၊ ကြိမ်နိုက်း၊ ပုံကြိမ်၊ မဲတန်ကြိမ်၊ ကွဲရိုက်ကြိမ်၊
ကရောင်းကြိမ်တို့ ပေါက်ရောက်ပါသည်။

ကြိမ်အမျိုးအစားနှင့် ခန့်မှန်းအရေအတွက်

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော အချို့ကြိမ်များမှာ
အရေအတွက်နည်းပြီး အချို့မှာ အရေအတွက်များပြားပါသည်။ မြန်မာ
သစ်တောကြိုးပိုင်းများမှ နှစ်စဉ်ထွက်နိုင်သော ကြိမ်လုံးရေကို
အောက်ပါအတိုင်း ခန့်မှန်းတွက်ချက်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကြိမ်ပင်၏ ရွက်အုပ်အတွင်းမြင်ကွင်း

ကြိမ်ပင် အပွင့်ပွင့်နေစဉ်

ကြိမ်ပင်၏ အမြစ်နှင့် ပင်စည်ထွက်ပုံ

သဘာဝသစ်တောထက ကြိမ်ပင်

မြန်မာ့ကြိမ်သည့် တောင်ပေါ်မြေပြန့် နေရာအနဲ့ တိုင်းရင်းသား
အားလုံးတို့အတွက် အသုံးဝင် သစ်တောထွက် သယ်ယာတ
ပစ္စည်းတစ်မျိုး ဖြစ်၏။

နက်ကြောကြိမ်၊ ရမထာကြိမ်၊ ရေကြိမ်များသည် ကေ့ကရိတ်၊
ဘားအဲ၊ မြစ်ကြီးနား၊ ပန်းမော်၊ ကသာတို့၌ ပေါက်ရောက်လျက်
ဒေသခံပြည်သူများ၏ လုပ်ငန်းသုံးပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြ၏။

ကချင်ပြည်နယ် ရောဝတီမြစ်များမှ တိုင်းရင်းသူ လျပါဖြူကလေး
များကလည်း သူတို့ဒေသမှတွက်သော ကြိမ်အတွက် ဂုဏ်ယူ
ကြသည်

သစ်တောတွက်ကြိမ်ကို အနုပညာလက်ရာအကွက်ဆန်းများဖြင့်
ပေါင်းစပ်လိုက် သည့်အခါ လျပတင့်တယ် ဝယ်ချင်စဖွယ်
ပစ္စည်းများအဖြစ်ရောက်ရှိလာရသည်။

စဉ်	ကြိမ်အမည်	ရရှိနိုင်သည့်အရေအတွက် (ထောင်ပေါင်း)
၁။	ကပေါင်းကြိမ်	၄၅၉.၃
၂။	ဆင်ကြိမ်	၂.၀
၃။	သိုင်းကြိမ်	၁၀၉.၈
၄။	ဝါးအူကြိမ်	၄.၀
၅။	ကြိမ်ဖန်	၇၄.၄
၆။	ရောဂွန်းကြိမ်	၄၀၀.၀
၇။	ဝါးပိုးကြိမ်	၅၈.၀
၈။	များက်တရွှေ့ကြိမ်	၀.၆
၉။	ခါးဆက်ကြိမ်	၁.၄
၁၀။	ရမထာကြိမ်	၁၈၃.၉
၁၁။	တောင်ကြိမ်	၂၈၁.၉
၁၂။	နောက်ချေးကြိမ်	၆.၀
၁၃။	လယ်ဝါကြိမ်	၂.၀
၁၄။	နှင့်းကျော့ကြိမ်	၆၆.၀
၁၅။	တုတ်ကြိမ်	၆.၀
၁၆။	ရေကြိမ်	၂၁၈၃၈.၂
၁၇။	ကြိမ်နှီး	၂၄၄၂၅.၁
၁၈။	ကြိမ်ဝါ	၁၁၅၂၀.၀
၁၉။	မြစ်မံ့ကြိမ်	၆၅၀.၁
၂၀။	ကြိမ်နှာမောင်း	၁.၀
၂၁။	ကြိမ်တက်	၂၁.၀
၂၂။	ကလာကြိမ်	၃၂၀.၀

အစိုး (၃)

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အသုံးများသော ကြိမ်များ

မြန်မာနိုင်ငံတွင် အသုံးများသော ကြိမ်များမှာ သိုင်းကြိမ်၊ ရေကြိမ်၊ ကြိမ်နှင့် ကြိမ်ဖြူကလေး၊ ရမထာကြိမ်၊ ကပေါင်းကြိမ် သို့မဟုတ် သာပေါင်းကြိမ် သို့မဟုတ် လက်မဲကြိမ်၊ ကြိမ်ပုတ်၊ ကရေလီကြိမ်၊ ကြိမ်ခါး၊ ဝါးပိုးကြိမ်၊ ကြိမ်ဖန်နှင့် ကြက်ဥကြိမ်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

သိုင်းကြိမ်

ပင်စည်ဖြောင့်မတ်၍ အရစ်များ ရှိသည်။ အပင်များတွင် အချက် များ ထူထပ်သည်။ အရည် ၁၂ ပေ-၁၈ ပေရှိ၍ အချင်း တစ်လက်မ-နှစ်လက်မရှိပြီး အဆင်ကြားတို့သည်။ အချက်သည် ၁၂ လက်မ-၁၈ လက်မရှိ၍ ချက်မရှိ၍ ချက်မရှိ၍ ၁၈ လက်မမှ ၂၄ လက်မရှိ၍ သည်။ ချက်ဖက်၊ ချက်ညာ၊ ချက်ခြား၏ ကျောရိုးပေါ်တွင် တစ်လက်မ ခန့်ရှည်သော ဆူးပြားများ ရှိသည်။ ဖောင်များ အများဆုံးအသုံးပြု သည်။ အကြမ်းလုပ်ငန်းများတွင်သာ အသုံးများပါသည်။

ရေကြိမ်

ပင်စည်မှာ လက်ခလယ်ချောင်းခန်းတ်တ်၍ နှယ်တက်သော အပင်မျိုးလည်း ဖြစ်သည်။ အချက်ပေါ်တွင် ဆူးရှည်များနှင့် ဆူးကြမ်း

အတိများရှိသည်။ ချက်မြားကောရိုးပေါ်တွင်လည်း ဆူးရှည်နှင့် ဆူးကောက်များရှိသည်။ ဖောင်များတွင် အသုံးပြုသည်။ ရေစိသော အခါတွင် ရှည်၍ထွက်တတ်သောကြောင့် ငှင်းကြိမ်မျိုးနှင့် သစ်တိုင်း ခြင်းမပြုလုပ်ရန် တားမြစ်ထားသည်။ လူသုံးများသော ကြိမ်ဖြစ်သည်။ ခြင်းတောင်းကြိမ်များ ပြုလုပ်ရန်အတွက် ထူးထူးမြားမြားပြုပြင်ရန် မလိုပေ။ သို့ရာတွင် ကောင်းမွန်စွာ အခြောက်ခံခြင်းနှင့် ရန့်သော အပိုင်းများကို အသုံးပြုမှသာ ခိုင်ခုံမည်ဖြစ်သည်။ အင်ဒီနီးရှားနှင့် မလေးရှားဘာသာတွင် Tysoon ဟု ခေါ်ပါသည်။

ကြိမ်

ပင်စည် ၂၆ - ၂၆ လက်မခန့်ရှိပြီး သေးသွယ်ရှည်လျား၍ နှုတ်တက် တတ်သည်။ အချက်မှာ သုံးပေ-လေးပေ ရှည်သည်။ ချက်မြားတို့မှာ ၁၂ လက်မ-၁၅ လက်မရှည်၍ အကျယ် J" - ၂၆ လက်မခန့်ရှိပြီး ကောရိုးပေါ်တွင် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အကွာအဝေးညီမျှစွာ ပေါက်သည်။ ချက်မြားကောရိုးရှိနေသဖြင့် ညအပါတွင် ငှင်းအပေါ်၌ သံချွေးရောင် အမွေးနှကလေးများပါရှိ၍ နိုညီရောင်ဆူးကလေးများ ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အရပ်ရပ်တွင် လူသိများ၍ နိုင်ငံအတွင်း အများဆုံး အသုံးပြုသော ကြိမ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

ကြိမ်ဖြူကလေး

သေးသွယ်၍ နှုတ်တက်သော အပင်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ဆူးအနည်းငယ်သာ ရှိသည်။ အချက်များမှာ တစ်နေရာတည်းတွင် စုပ္ပါ၍ ထွက်တတ်သည်။ ချက်ခြောက်အများအပြားရှိ၍ ရှစ်လက်မ - ၁၂

လက်မရှည်ပြီး ၃ လက်မ - ၆ လက်မအကျယ် ရှိလေသည်။ ချက်မြားစွဲစုစုမှ မြောက်စုအထိ ရှိပါသည်။ ဤကြိမ်မျိုးကိုပင် ထားဝယ် ကြိမ်ဟု ခေါ်ဟန်တူပါသည်။

ရမထာကြိမ်

ကြီးမားခိုင်ခုသော နှယ်တက်သည့် ကြိမ်မျိုးဖြစ်၍ ပင်စည်မှာ ပေ ၁၀၀ ထက် ပိုရည်သည်။ အချက်ဖတ်မပါ။ အချင်း တစ်လက်မ ခန့်ရှု၍ တစ်ဆစ်လျင် ၁၃ လက်မခန့် ရှည်သည်။ အချက်သည် ရှစ်ပေ - ၁၂ ပေရည်၍ ချက်မြားတို့မှာ ကျောရိုးရည်၏။ တစ်ဖက် ထဲတွင် အစုလိုက်ပေါက်သည်။ ချက်မြားသည် ၁၀ လက်မ - ၂၀ လက်မ ရည်၍ တစ်လက်မမှ လေးလက်မအထိ ကျယ်သည်။ ချက်မြား ကျောရိုးတွင် ပျော်ပျော်းသော နာမောင်းများ ထွက်သည်။ ဖောင်များ တွင် အများဆုံး အသုံးပြုသည်။ ခြင်းလုံးပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံဌားရွေးကွက်တွင် လူကြိုက်များသည်။ ပရီဘောဂ လုပ်ရန် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ အင်ဒိနီးရှားနှင့် မလေးဘာသာတွင် MANNA ဟု ခေါ်ပါသည်။

ကပေါင်းကြိမ်သို့မဟုတ် သာပေါင်းကြိမ် သို့မဟုတ် လက်မကြိမ် နှယ်တက်တတ်သော အပင်မျိုးဖြစ်၍ အချင်း တစ်လက်မထက် ပို၍ ကြီးသည်။ အချယ်သည် ၁၀၀ ပေရည်၍ ချက်မြားတို့မှာ ၁၁/၁၂ ရည်ပြီး သုံး/လေးလက်မအကျယ်ရှိသည်။ ရိုးတံနှင့် ချက်မြားကျောရိုး ပေါ်တွင် ၁၁/၁၂ လက်မခန့်ရည်သော ခုံးများရှိသည်။ ပရီဘောဂ လုပ်ငန်းသုံး ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံဌားရွေးကွက်ဝင်သည်။ အင်ဒိနီးရှားနှင့် မလေးဘာသာတွင် MANAA ဟု ခေါ်ပါသည်။

ကြိမ်ပုတ်

ချက်မြားသည် ၃၀ လက်မခန့်ရည်၍ နှစ်လက်မအကျယ်ရှိပြီး အောက်ဘက်တွင် အဖြူရောင်ဖြစ်သည်။ ကြိုးအစား အသုံးပြု၍ ဒုတိယတန်းစား ပရီဘောဂတွင် အသုံးဝင်ပါသည်။

ဘရေလီကြိမ်

သေးသွယ်သော စွယ်တက်ပင်မျိုးဖြစ်၍ နေရာကျယ်ပြန့်စွာ ကြိမ်တော်များအဖြစ် ပေါက်ရောက်ပါသည်။ အရွက်ဖတ်မပါသော ပင်စည်သည် အချင်း $\frac{1}{6}$ - $\frac{1}{5}$ လက်မ ရှိသည်။ အရွက်သည် $\frac{1}{5}$ ပေ၊ မှ နှစ်ပေထိရည်သည်။ ချက်မြားသည် ခြားလက်မ-၁၂ လက်မရည်၍ $\frac{1}{5}$ လက်မမှ $\frac{1}{4}$ လက်မကျယ်သည်။ ရှိုးတံနှင့် ချက်မြားကျော်ပေါ်တွင် ဆူးတစ်ခုစိ ရှိသည်။ ပရီဘောဂလုပ်ငန်းတွင် သုံးစွဲ၍ ခွဲစိတ်ရန် လွယ်ကြသော ကြိမ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

ကြိမ်ခါး

အရွက်များသည် အပင်ထိုင်တွင် စုပြုတွက်၍ အပင်ငယ်စဉ်နှင့် တော်ပြင်တွင်ပေါက်သည့်အခါ တည့်တည့်မတ်မတ်ထောင်လျက် ပေါက်သည်။ အများအားဖြင့် တွယ်တက်သော ကြိမ်မျိုးဖြစ်သည်။ ပင်စည်မှာ သေးသွယ်ရည်လျား၍ ချက်ဖတ်မပါလျှင် အချင်း $\frac{1}{5}$ လက်မ၊ $\frac{1}{6}$ လက်မရှိသည်။ အဖူးနှင့်အရွက်တို့အပေါ်တွင် အဖြူမှုနှင့် ကလေးများ ရှိသည်။ အရွက်တို့သည် သုံးပေ - ငါးပေရှည်သည်။ ချက်မြားတို့မှာ အစုလိုက်ပေါက်၍ ချက်တံရှိုးတံနှင့် ချက်မြားကျော်ရှိုးပေါ်တွင် $\frac{1}{5}$ လက်မ - $\frac{1}{4}$ လက်မရှည်သော ဆူးများရှိသည်။ အဖူးအညွှန်များကို ဟင်းသီးဟင်းချက်အဖြစ် စားသုံး၍ အပင်ရင့်ကို မူ စွားမောင်းကြိမ်အဖြစ် အသုံးများလေသည်။

ဝါးပိုးကြိမ်

ပင်စည်၏အချင်း၊ ဒါ လက်မခန့်သာရှိ၍ သေးသွယ်ပြီး တွယ်တက်သောအမျိုးဖြစ်သည်။ ကိုင်းခွဲထွက်တတ်သည်။ သန့်စွမ်းသောနွာမောင်း၊ J-၄ သို့ ရွက်မြှာကျောရိုးပေါ်မှ ထွက်သည်။ ရွက်မြှာတို့မှာ အနားတွန့် (Rhom Brid) ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်ပါသည်။

ကြိမ်ဖုန်း

ကြီးမားသော နှယ်တက်ကြိမ်မျိုးဖြစ်၍ အဆစ်များတို့သည်။ ရွက်မြှာတို့မှာ အစုံလိုက်သော်လည်းကောင်း၊ သုံးခုတွဲသော်လည်းကောင်းပေါက်၍ ရှစ်လက်မ- J၄ လက်မရှည်ပြီး နှစ်လက်မမှ သုံးလက်မအထိ ကျယ်သည်။

ကြက်ဥကြိမ်

သေးသွယ်၍ အချင်း ၀.၃ လက်မခန့်ရှိပြီး အဆစ်၊ အရှည်မှာ ငါးလက်မမှ ကိုးလက်မအထိရှည်သည်။ အဖြူသို့မဟုတ် ကြက်ဥရောင်ရှိ၍ ကုလားထိုင်၊ ထိုင်ခုံနှင့် အောက်ခုံများအတွက် ပြည်တွင်းပြည်ပရောင်းတန်းဝင်ကြိမ်များတွင် ပထမတန်းစားဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂါနီးရှားနှင့် မလေးဘာသာတွင် SEGA ဟု ခေါ်ပါသည်။

အဓိုဒ်: (၄)

ကြိမ်သမ္မတ်းဓကြားင်း တစေ့တာဓာတ်း

ကြိမ်သည် သဘာဝပါက်ပင်ဖြစ်ပြီး လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်းများစွာမှ (ခရစ်တော်ပေါ်ပြီး နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်) ကြိမ်၏စွမ်းရည် ကိုသိလာကြကာ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းအဖြစ် တရာတ်ပြည့်စွင့် အိန္ဒိယပြည် တွင် စတင်သုံးစွဲလာကြသည်။ တရာတ်နှင့် အိန္ဒိယပြည်တွင် စတင်အသုံးပြုသော ကြိမ်ပရီဘာဂများကို ကမ္မာအနောက်ခြမ်းဒေသသို့ အက်လိပ်ပိုင် အရှုံးအိန္ဒိယကုမ္ပဏီမှ စတင်ရောင်းချသဖြင့် လူကြိုက်များကာ ကမ္မာအရပ်ရပ်သို့ ပုံနှိပ်သွားခဲ့ပါသည်။^{၁။}

ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများသည် လုပပေါ်ပါးခြင်း၊ ရှုန်းပြန်သတ္တိရှုခြင်း၊ နိုင်ခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများအဖြစ် ထုတ်လုပ်ရာတွင် လူသားများ နှစ်သက်စွာဝယ်ယူကြပါသည်။ (၁၇) ရာစတွင် အက်လုန်နှင့် နယ်သာလင်နိုင်ငံတို့တွင် ကြိမ်ပရီဘာဂပစ္စည်းများ ရေပန်းစားသည်။ လူကြိုက်များသည်။ (၁၈) ရာစတွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ စပိန်၊ ပြင်သစ်နိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ရောင်းချရာတွင် ကြိမ်နှင့်ကြိမ်ပရီဘာဂပစ္စည်းများ အရောင်းသွက်ကာ ကြိမ်ဈေးကွက်

၁။ သောမတ်ရှုရုံတိ (Thomas Sheraton) ၁၈၀၂ ခုနှစ်တွင် ပြုစုသော The CHBINET DICTIONARIL ထွင် ကြိမ်၏ လုပမှု ပေါ်ပါးမှု ရှုံးပြန်သတ္တိ၊ သိန်းရှင်းမှု နိုင်ခဲ့မှုတို့ကို အထူးဖော်ပြထားသည်။

ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် အရှေ့အီးဖွဲ့ယက္ခမှတ်သော မြန်မာပြည့်မှ အလေ့ကျပေါ်သော ကြိမ်တောက်းများကို တွေ့ရှိပြီး ကွက်ကျော် မြင်ကာ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေးတို့ဖြင့်ရယူရန် အမျိုးမျိုးကြီးစား ခဲ့ကြသည်။ မြန်မာပြည့် ရရှိပို့မပေါ်ရှိ ကရင်ဝါးတောက်းမှာ ကေ နှစ်သန်းကျော်ကျယ်ပြီး ကမ္ဘာပေါ်တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်ဟုဆိုပါ သည်။ သစ်တောက်းတွင် အပင်မျိုးစုံ ရောနောပေါ်ရောက်လေ့ရှိရာ ကြိမ်ပင်များလည်း သစ်တောက်းများအတွင်း ပျော်စွာ ပေါက်ရောက်နေ ကြပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် သမိုင်းစဉ်တစ်လျောက်တွင် တိုင်းရင်းသား ဆွဲမျိုးများ စုပေါင်းနေထိုင်ခဲ့ရန်ဖိုင်ငံဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ရေးကာလကာင် နှစ်ပေါင်းထောင်ချို့ ကိုယ်တီးကိုယ့်နှင့် ကိုယ့်ကြော်နှင့် ဖြင့် ဂုဏ်ထည်ဝင်ကြားစွာ နေထိုင်ခဲ့ကြသည် လူမျိုးများဖြစ်သည်နှင့် အညီ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှုများကိုလည်း ထူထောင် ကာ နိုင်ငံခြားယဉ်ကျေးမှုများ မလျမ်းမိုးစေရန် ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းခဲ့ ကြသည်။ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှုကို မြတ်နိုင်သူများဖြစ်ကြပါသည်။ မြန်မာတိုင်းရင်းသားအများစုံသည် ကျေးလက်တောာ့ရှာများတွင် မိမိတို့ ရိုးရယဉ်ကျေးမှုမှုလေ့စရိတ်များနှင့်အညီ ရိုးသားစွာ နေထိုင်လာခဲ့က သည်။

မျက်မှာက်ကာလတွင် နိုင်ငံတော်သည် အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှု ထိန်းသိမ်းရေးကို တိုင်းရင်းသားနိုင်ငံသားအားလုံး၏ တာဝန်အဖြစ် နိုင်ခိုင်မာမာသတ်မှတ်ထားကာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရောက်လျက်ရှိပါ သည်။ ထိုအတူ နိုင်ငံတစ်ဝန်းရှိ ကျေးလက်ဒေသများတွင်လည်း ဒေသတွက်ကုန်များ တိုးတက်ထုတ်လုပ်လျက်ရှိရာ ကြိမ်လက်မှုလုပ်ငန်း

သည် မြန်မာတို့၏ ကျေးလက်ယဉ်ကျေးမှုလက်မှုအနုပညာဖြစ်ပြီး
ပြည်တွင်းသာမက ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ပါ ထိုးဟောက်၍ နိုင်ငံခြား
ဝင်ရွေရရှိအောင် စွမ်းဆောင်လျက်ရှိနေပါသည်။

အစိန်း (၅)

ဆေးဖက်ဝင်ကြိမ်ပင်

ကြိမ်သည် လူသားတို့အတွက် ဘက်စုံသုံးပီသလုပါသည်။ တောင်သူလယ်သမားတို့၏ နှင့်တံ့မှုအစ ဟင်းလျာ၊ လူအသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ၊ ပရီဘောဂ၊ အားကစားသုံးပစ္စည်းစသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး အသုံးဝင်သကဲ့သို့ လူသားတို့ကျွန်းမာရေးအတွက် ဆေးဖက်လည်း ဝင်ပါသည်။

ကြိမ်ပင်၏ဆေးဖက်ဝင်ပုံကို မြန်မာ့ဆေးကျမ်းများ၌ ဤသို့ တွေ့ရပါသည်။ နိယလ္လာကျမ်းများ၌ ကုန်းကြိမ်၊ ရေကြိမ်၊ ကုန်းကြိမ် ကြီး၊ ရေကြိမ်ကြီးဟူ၍ လေးမျိုးခွဲထားပါသည်။

ကုန်းကြိမ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပွွဲငါးပါးကိုသုံးရ၏။ အရသာဖန်၊ ခါး၏။ အေးသောသတ္တိရှိ၏။ ကြေညာက်သွားသောအခါ (ဝိပါက) ၌၍စပ်၏။

ထက်မြှုက်၏။ အဆိပ်ကိုပယ်တတ်၏။ ဒေါသသုံးပါးကိုနိုင်၏။ အပူဖောရောင်ခြင်း၊ သရိုက်ကျောက်တည်း၊ ဆီးအောင့်၊ ရေယျန်၊ ဝက်သက်၊ သွေးဖောက်ပြန်၊ ယောနိနာ၊ ရေတ်၊ အနာပေါက်၊ တုလာ သရော၊ သွေးအန်၊ သွေးကျာ၊ အဆိပ်နှုနာစသည်ကို ပယ်ဖျောက် တတ်၏။ ကြိမ်ညွှန်သည် ငန်စပ်၏။ ပူ၏။ ကြေလွှယ်၏။ လော

သလိပ်ကိုနိုင်၏။ အရွက်သည် ဖန်ခါး၏။ အေး၏။ ကြေလွယ်၏။
ဝမ်းသက်၏။ သွေးဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပယ်တတ်၏။ လေ၊ သလိပ်ကို
ပယ်တတ်၏။ အစ္စသည်ဖန်ချဉ်၏။ ခြားကပ်စေ၏။ သည်းခြေကို
ဖြစ်စေတတ်၏။ သလိပ်နှင့် သွေးဖောက်ပြန်မှုကို ပယ်တတ်၏။

ရေကြိမ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပဋိဌားပါးကို သုံးရ၏။ အရသာ
ဖန်ခါး၏။ သတ္တိအေး၏။ ကြည်က်သွားသောအခါ (ဂပါက)
၌စပ်၏။

ချပ်ပြေ၊ လေကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ခြားကပ်ကပ်၏။ သည်းခြေ
နှင့်သွေးဖောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သလိပ်ကိုလည်းကောင်း
နိုင်၏။ အနာကို စင်ကြယ်အောင် ပြုတတ်၏။ သွေးအန်၊ သွေးကျ
ရုံဖမ်းစားခြင်း၊ ပြို့ပြုဖမ်းစားခြင်းစသည်တို့ကို အကျိုးပြု၏။

ကုန်းကြိမ်ကြီးသည် အေး၏။ သည်းခြေကို နိုင်၏။ အာမ
ဒေသ၊ အစာအိမ်ချဉ်၊ တုံးရှုပ်ခြင်း၊ ဘူတ်မဲးစားခြင်းတို့ကို ပျောက်ကပ်
၏။ ကြိမ်ရှိုးရှိုးအာနိသင်နှင့်လည်း အကျိုးဝင်၏။

ရေကြိမ်ကြီးသည် ဖန်ခါး၏။ အေး၏။ ခြားကပ်ကပ်စေ၏။
အနာကို သုတ္တိသင်တတ်၏။ သွေးဖောက်ပြန်၏။ သည်းခြေနှင့်
သလိပ်ကို ပယ်စေတတ်၏။

မြန်မာဆေးကျွမ်းများ၏ ဖော်ပြချက်အရ ကြိမ်ပင်သည် ဆေးဖက်
ဝင်အပင်တစ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါသည်။

ကြိမ်ဖြင့်အရိုးအစားထိုးကုသခြင်း

ကြိမ်ဖြင့် အရိုးအစားထိုးကုသမှုကို အရိုးပါရရှုများက သုတေ
သနပြုဆောင်ရွက်ခဲ့ကြရာ အောင်မြင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ အဆိုပါ

သုတေသနလုပ်ငန်းကို ဥရောပသမဂ္ဂရန်ပုံငွေဖြင့် အီတလီနိုင်ငံတွင် ထောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူသားအရိုးအဆစ်ကဲ့သို့ပင် ကောင်းမွန် ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ Bologမြို့နားတွင် Eserzaမြို့ရှိပါသည်။ ထိမြို့တွင် Istec Laboratory of Biocenomics ဟူသော ဓာတ်ခွဲခန်း ကြီးရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ သုတေသနပြုချက်အရ ကြိမ်မှ ရရှိသော အရိုးကို သိုးများတွင် ထည့်သွင်းပြီး စစ်သပ်ခဲ့ရာ အခြေအနေ အလွန်ကောင်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပထမဦးစွာ ကြိမ်ချောင်းများကို အတုံးကလေးများဖြစ်အောင် လုပ်ရသည်။ ကြိမ်တုံးကလေးများကို Complex Chemical process ဖြင့် ပြုပြင်ရသည်။ ပြီးလျင် မီးပြင်းတိုက်သည်။ ကာဗွန်နှင့် ထုံးဓာတ် ပေါင်းပြီးသည့်အခါ Oven-Like Machine ထဲတွင် Intensive pre Sbureနှင့် အပူပေးရသည်။ မီအားများဖြင့် အပူပေးသည်။ ပြီးလျင် မီးရုံးဓာတ်နှင့် ပေါင်းထည့်ရပြန်သည်။

ကြိမ်ကို ယင်းကဲ့သို့ ပြုပြင်လိုက်လျင် ဆယ်ရက်ခန်းအကြောင်း အရိုးလိုပစ္စည်းရရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဤသုတေသနလုပ်ငန်းကို Dr, Anna Tampier က ဦးဆောင်ပါသည်။ အဆိုပါ ပါရဂျာကြီး၏ ပြောကြားချက်အရ ကြိမ်ဖြင့် လုပ်၍ရလာသော ပစ္စည်းသည် အလွန် ကောင်းမွန်ကြောင်း၊ အလေးချိန် ဒဏ်ခံနိုင်ကြောင်း၊ အရိုးအဆစ်နိုင်ခဲ့ မှုရှိကြောင်း၊ ဝန်လေးထမ်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

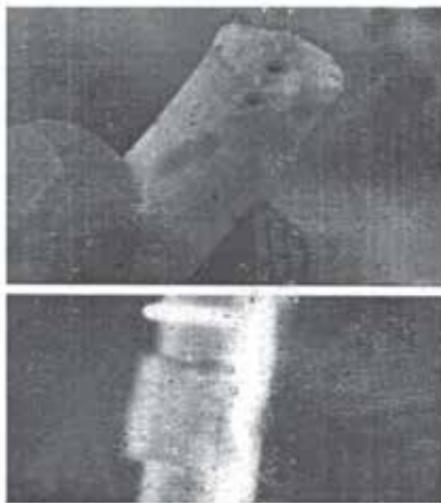
ယင်းသုံးစွဲ့သော ပစ္စည်းများက ကြိမ်ဖြင့် ပြုလုပ်သော ပစ္စည်း လောက် မနိုင်ကြောင်း၊ ပြန်ပြီး အစားထိုးရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ပါရဂျာများသည် သစ်သားမျိုးစုံဖြင့် စစ်ကြည့်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ကြိမ်က အကောင်းဆုံး ဖြစ်နေပါသည်။ ကြိမ်၏ အသားတည်ဆောက်ပုံက

လည်း ထူးဆန်းသည်။ အပေါက်ငယ်များ အများကြီးပါသည်။ လူသားအရိုး ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်။ အပေါက်ငယ်ကလေးများထဲသို့ သွေးကြာများ ဖြတ်သန်းနှင့်သည်ဟု ဆိုသည်။

သုတေသနများသည် ယခင်ကလည်း နည်းမျိုးစုဖြင့် စမ်းသပ်ခဲ့ကြပါသည်။ ယခုတွေ့ရှိသော ပစ္စည်းသည် လူသားအရိုးအဆစ်နှင့် အတူဆုံးပင်ဖြစ်သည်။ ပစ္စည်း၏ အားသာချက်မှာ နဂိုရှိပြီးသား အရိုးနှင့် ဆက်သွားပါသည်။ မောက်ပိုင်းတွင် အရိုးအစစ်နှင့်အတူ ဆက်သွားသည်မှာ အလွန်ကောင်းသဖြင့် ဆက်သည့်အရာပင် ရှာမတွေ့အောင် ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ တစ်သားတည်းဖြစ်သွားပါသည်။

အရိုးအစားထိုးကုသမ္မတွင် ကြိမ်ကို အောင်မြင်စွာ အသုံးချမှတ်ခဲ့သည့် အီတလီအရိုးပါရဂူကြီးပါဟောကွဲ Maurillo Manacci

ကြိမ်ကို ပြုပြင်ထုတ်လုပ်ထားသည့် အနိုတ္ထ (အပေါ်) ကြိမ်အနိုအတူဖွင့် သိုးခြေထောက်တွင် အစားထိုးစမ်းသပ်ခဲ့ပြီး သုံးလအကြာတွင် အနိုး အစစ်နှင့်အတု တစ်သားတည်းဖြစ်သွားပုံ၊ ဓရတ်မှန်အထောက် အထား (အောက်ပါ)။

ဤပစ္စည်းကို Bologna University Hospital တွင်လည်း လေ့လာနေသည်ဟု သိရပါသည်။ အဆိုပါဆေးရုံမှာ istec Labara-tory of Biocenomics နှင့် နီးသည်။ ဆေးရုံကြီးတွင်ရှိသော အရိုး အထူးကု ဆရာဝန်ကြီး Maurillo Manacci နှင့် အဖွဲ့က သိုးများကို လေ့လာနေပါသည်။ အလားအလာလည်း ကောင်းများကို ပညာရှင် များ၏ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်သွားသည့်အတွက် အရိုးအထူးကု ဆရာဝန်ကြီး Maurillo Manacci က ကြိမ်ဖွင့် ပြုလုပ်သော အဆိုပါပစ္စည်းကို Holy Grail ဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အစိုး (၆)

ကြိမ်နှင့် မြန်မာရှိုးရာစခါင်းရွှေလုပ်ငန်း

ဒေါင်းရွှေအတတ်ပညာသည် မြန်မာရှိုးရာအိမ်တွင်းမှုလုပ်ငန်း
တစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေအထက်ကျော်ကာရိုကပင် တောင်သူလယ်
သမားကြီးများ တတ်ကျွမ်းကြပါသည်။ အိမ်တွင်းမှုလုပ်ငန်းတစ်ရပ်
ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အချို့သမီးနှင့် ကလေးများပင် ထိုလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်
လေ့ရှိပါသည်။ ဒေါင်းရွှေအတတ်ပညာအရ ရှေးအခါက ခေါ်ဝေါသုံးဖွဲ့
ခဲ့ကြသော လုပ်ငန်းပညာမှာ ယခုအခါ တောင်း၊ တင်း၊ ဖျာ၊ ဆန်ကော
စသော ကျူး၊ ကြိမ်၊ ဝါးစသည်တို့ဖြင့် ရက်လုပ်သော အိမ်သုံးပစ္စည်း
ပညာရပ်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဒေါင်းရွှေအတတ်ပညာဟူ
သည်ကား ကျူး၊ ဝါး၊ ကြိမ်တို့အား အသုံးပြု၍ တင်း၊ တောင်း၊
ဖျာ၊ ဆန်ကော၊ ဆန်ခါစသည်ပစ္စည်းများ ရက်လုပ်သည်အတတ်ပညာ
ဖြစ်သည်။ အဆိုပါပညာရပ်သည် မြန်မာရှိုးရာ အိမ်တွင်းမှုလုပ်ငန်း
တစ်ခုဖြစ်သည်။ ကျေးလက်စလေ့ပျော်မွေ့ဖွယ် ပညာရပ်တစ်ခုလည်း
ဖြစ်သည်။ မြန်မာသုခုမလက်ရာယ်းသယ်မျိုးဝင် ပန်းယွန်းပညာရပ်နှင့်
လည်း ဆက်စပ်လျက်ရှိပါသည်။

မြန်မာပညာရှိုးကြီး ဦးဖိုးလတ်၏ “မြန်မာစကားအဖွင့်ကျွမ်း
(မြန်မာအဘိဓာရာနိုင်ကာ) ဖြည့်စက်တွဲ၊ စာမျက်နှာ ၂၂၇-၂၂၈ တွင်”

ဒေါင်းရွှေ၊ ဒေါင်းရွှေးဆိုသည်မှာ ဝါး၊ ကျူး၊ ကြိမ်၊ သင်၊ ထန်းရွက်၊ ထန်းခေါက်စသည်တို့ကို စိတ်ဖြာ၍ ဖျာခရိုင်၊ တောင်းခွက်၊ ပုတီး၊ လင်ဗန်း၊ ဆန်ကောစသော လူဗျာသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ရက်လုပ်သူ ဖြစ်ကြောင်း သိရာ၏။ ဒေါင်းရွှေ၊ ဒေါင်းရွှေးတို့၏ လုပ်ငန်းမှာလည်း ဝါး၊ ကြိမ်၊ ကျူး၊ သင်၊ ထန်းရွက်၊ ထန်းခေါက်စသည်တို့ကို နှီးဖြစ် အောင် ဖြာ၍၊ လွှာ၍လိုရာပစ္စည်းကို ရက်လုပ်သောလုပ်ငန်းပင်ဖြစ် သည်။” ဟု ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

ကျူး၊ ကြိမ်၊ ဝါးတို့ဖြင့် ရက်လုပ်သော အိမ်သုံးပစ္စည်းများမှာ မြန်မာအိမ်တိုင်း၌ မရှိမဖြစ်အသုံးဝင်သော ပစ္စည်းများဖြစ်ခြင်းကြောင့် ထင်ရှားသော မြန်မာ့လုပ်ငန်းတစ်ရပ်အနေဖြင့် ရှုံးက စာဆိုကြီးများ သည် ထိုလုပ်ငန်းကို မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြပါသည်။ ပုခံ့းမြို့မင်း ကျောင်းသရာတော်၊ အရှင်ကုမာရကာသုပတ် သတ္တရာစ် ဇွဲကော် ခုနှစ် က ရေးသားခဲ့သော ဓမ္မရာသီပျို့တွင် -

“ဆစ်ရှည်တင်းဝါး၊ မြက်သိုက်များနှင့် မြစ်နားတစ်ခွင်၊ ကျူးပင် မကြောင်း၊ တောင်းတင်းကွပ်ချော၊ ဆန်ကောဆန်ခါ၊ ဗန်းပြာပုတ်ကတ်၊ သရိုင်းရက်မှာ၊ ပြန်ပြက်မည်စံ၊ ဒေါင်းရွှေဖြစ်၏” ဟူ၍ အနုပညာ တစ်ရပ်ဖြစ်သော ဒေါင်းရွှေလုပ်ငန်းကို စပ်ဆိုထားပါသည်။

အထက်ပါအရှင်ကုမာရကာသုပတ်ပြသော ဒေါင်းရွှေအကြောင်း စာများ ဒုတိယအင်းဝေခေတ် အနောက်ဘက်လွန်မင်းတရားကြီး လက်ထက်က ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအလျင်ကပင် ထိုလုပ်ငန်းရှိမေပြီဖြစ် ကြောင်းကိုသာ တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အချို့စာဆိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ ဖော်ပြချက်တွင် အဆိုပါပညာကို “ဒေါင်းရွှေး” ဟူ၍ ဝစ္စပေါက်နှင့် ဖော်ပြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၈၈ ခုနှစ်က ရေးသားခဲ့ပြီး ၁၁၈၉ ခုနှစ်တွင်
ပြီးစီးခဲ့သော မုံရွေးအေတာဝန်ဆရာတော်၏ကုသပို့တွင် -

“နှင့်ကာရာ မည်သာခေါ်ရေး၊ ဒေါင်းရွေးလည်းဟု၊ ကျူးထရုံ
ကာ၊ နှီးလွှာသမား၊ ကပ်ဝါးခွဲခြမ်း၊ အမူထမ်း၍၊ စာတမ်းစဉ်လာ၊
ရိုင်ဖျာတောင်းခွက်၊ ရက်လေ” မျှင်ယ်သာ မှားဦး၊ နှေ့တိုင်းရုံးသည်၊
အမျှူးကြီးထံ၊ နည်းခံလိုကြောင်း၊ ယန်တွာတောင်း၍၊ ရှေးဟောင်းကဲ့သို့
ထန်းရွက် တို့ကို၊ အချို့လျှော့ရာ၊ ဖျာကျူးသရိုင်၊ နေထိုင်အိပ်ရုံ၊
ခြိဖွယ်ဝတ်ဖယ်၊ လွှေဝယ်ရွှေထံး၊ သုံးလေသမျှ၊ ရာဇ်လကွာဏာ၊
မင်းရာစိုးထိုက်၊ သမ်းပိုက်သဖြင့်၊ သင့်ရာလျှော့ရာ၊ ဥာဏ်စကြာဖြင့်၊
ဟန်ပလုပ်၊ ပုပ္ပြုပိုသည်၊ ကျင်အပ်ကြုပ်ခွက်ရိုင်ဖျာတည်း” ဟ
စပ်ဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးက မြန်မာရှိုးရာအသုံးအဆောင်
ဖြစ်သော အာ ပလုပ်၊ ပခြား၊ ကြုပ်၊ အပ်၊ ကြပ်၊ ခွက်၊ ရိုင်၊ ဖျာ
စသည်တို့မှာ ဝါး၊ ကြိမ်၊ ထန်းတို့မှ ပြုလုပ်သော ပစ္စည်းများဖြစ်
ကြောင်း သိရပါသည်။

ဒေါင်းရွေ့နှင့် ဒေါင်းရွေးအခေါ်အဝေါ်ချင်း လွှဲရသည်မှာ
ခေတ်အလျောက်လွှဲခြင်းဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ရပါသည်။ ဒေါင်ရွေဟု
ခေါ်သော ခေတ်နှင့်ဒေါင်းရွေးဟုခေါ်သော ခေတ်သည် နှစ်ပေါင်း
၂၀၀ ကျော် ကွာခြားခဲ့ပါသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ ထိုပညာ၏ လုပ်ငန်း
ကား ကျူး၊ ကြိမ်၊ ဝါးတို့ကိုရက်လုပ်သော အနုပညာ လုပ်ငန်းသာ
လျင်ဖြစ်ပါသည်။ ပန်းယွန်းအတတ်ပညာမှာ ဒေါင်းရွေအတတ်ပညာ
ကို မွမ်းမဲ့ခြယ်လှယ်သောပညာ ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါင်းရွေပညာဖြင့်
အကြမ်းလုပ်ထားသော အဖြူထည်ပစ္စည်းကို သစ်စေးသရီးလိမ်းကျံ
ခြင်း၊ သွန်းထိုးခြင်း၊ ရွှေချခြင်းများပြုလုပ်၍ အမွမ်းတင်သောအခါ

ဖန်းယွန်းပညာအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါင်းရွှေနှင့် ဖန်းယွန်းပညာမှာ နီးစပ်သောကြောင့် အကြမ်းနှင့် အနိဂုာဏ်းသည်ဟု တစ်နည်းဆိုဖွယ်ရှိပါသည်။

ဝါးဖြင့် ပြုလုပ်သော အိမ်သုံးပစ္စည်း ရိုင်၊ များ၊ တောင်း၊ ခွက်မှတစ်ပါး၊ ကျူးနှင့် ကြိမ်ကို ပြုလုပ်သော ပူ၊ ပလုပ်၊ ပခြုပ်၊ အပ်၊ ကြော်၊ ကျုပ်၊ အသာည်တိမှုးလည်း ပုံစံအမျိုးမျိုး၊ အရွယ်အစား စားရှိကြပါသည်။ ကြိမ်ဖြင့် ပြုလုပ်သော အထည်ပစ္စည်းများမှာ လူပနိုင်ခဲ့သဖြင့် ထိုးသုံးနှင့်သုံးသုံးပစ္စည်းများအဖြစ် ရှေးကအသုံးများ ခဲ့ကြသည်။ ရှေးမြန်မာကြီးများသည် ကြိမ်ကို နိုင်နှင့်စွာ အသုံးချတတ်ကြသဖြင့် ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများသည် ဘိုးဘွားဘိုးဘင်လက်ထက်တိုင် အောင် သုံးစွဲခဲ့ကြပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ကြိမ်ကို အသုံးပြုလာခဲ့ကြသော်လည်း ယခုတိုင်သုံးရှုံးမကုန်၊ ရောင်းရှုံးမကုန်နိုင်အောင် ပေါ်များလှသည်။ ၁၉၆၇ ခုနှစ် မြန်မာ့သစ်တော်ဌာနအစီရင်ခံစာအရ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် စနစ်တကျ ကြိမ်ကို ထုတ်ယူမည်ဆိုပါက ကြိမ်လုံးရေ ၆၇ သန်းမျှ ရရှိနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကြိမ်အမျိုးအစားများမှာ အကြမ်းအားဖြင့် ကြိမ်ကြီးဟုခေါ်သော ကြိမ်ရှည်အလုံးကြီးမျိုး၊ သို့မှုံးကြိမ်၊ ကြိမ်ဖန်၊ ဆင်ကြိမ်၊ ဝါးအုံကြိမ်၊ ကြိမ်နာမောင်း၊ ခပေါင်းကြိမ်စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် အလတ်စားကြိမ်မျိုးမှာ ရမထာကြိမ်၊ နက်ကျော်ကြိမ်၊ လက်ဝါးကြိမ်၊ တောင်ကြိမ်စသည်တို့ ဖြစ်၍ ကြိမ်အသေးစားများမှာ ကြိမ်ဖျော်လေး၊ ရေကြိမ်၊ ကြိမ်နီး၊ ကြိမ်ပုပ်၊ မြစ်မ်းကြိမ်၊ ကြော်ဥကြိမ်၊ ထားဝယ်ကြိမ်စသည်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ အမျိုးအမည်အားဖြင့် ၃၀ ကျော်မျှလောက်ရှိ၍ အမျိုးအမည်မသိသေးသော ကြိမ်များလည်း များစွာရှိပါသည်။

ကြိမ်ပါးတိဖြင့် တင်းတောင်းရက်လုပ်နည်း

နှင့်ကာရာခေါ် ဒေါင်းရွှေအတတ်ပညာသည် မြန်မာရိုးရာအနုပညာတစ်ရပ်ဖြစ်သည့် အားလုံးစွာ ရှုံးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ထိအတတ်ပညာသည် တိမ်ကောခြင်းမရှိ။ ခေတ်အဆက်ဆက် တည်တဲ့လျက် အစဉ်တစိုက် ဆင်းသက်ခဲ့ကြသည်။ ယခုအခါ သူ့အမျိုးမျိုးဖြင့် အစားထိုး၍ ပြုလုပ်သုံးစွဲကြသော်လည်း ရှုံးစနစ်ဟောင်းဖြစ်သော တင်း၊ တောင်း၊ ဆန်ကော၊ ဆန်ခါစသည်တို့မှာ အရာဝင်လျက်ရှိနေပါသေးသည်။

စံချိန်မီတင်းတောင်းများကို ရက်လေ့ရှိကြသော်လည်း အချို့အသေများတွင် အမြှင့်တစ်ပေမွှေထား၍ အချင်းအဝတစ်တောင် လက်မ၂၂၀ စသည်ဖြင့် ထားကြပါသည်။ ရှုံးဦးစွာ အောက်ခံအဖြစ် ဝါးနှီးကို သုံးပင်ကျိုး သုံးပင်ချုံးပင်ကြောင်းလိုက်၍ စပ်ကြားတွင် လေးပင်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခြေခံကို တောင့်တင်းလာစေရန် ဝါးခြမ်းချေကို ကြက်ခြေခံတဲ့ချုံးကြိမ်ခြမ်းဖြင့် ချည့်တုပ်ရပါသည်။ အောက်ခံနိုင်လျှင် အမြှင့်ထောင်ရန် အတိုင် နှီးပင်များကို ညီညွှတ်စွာ ထောင်ပြီး လျှင် နှစ်ပင်ချည်း နှစ်ပင်ချုံးပင်ချုံး သိပ်သည်းစွာ ပုရစ်ကြောင်းရက်၍ တောင်းထိပ်ဝန်း လေးလက်မအကွာလောက်တွင် နှီးကြောဖြင့် လေးပတ်ငါးပတ်မျှ ရှစ်ပတ်ပြီးလျှင် ကြိမ်ဖြင့် ကွပ်ရပါသည်။ ထိပ်ဝန်းတွင် ကြိမ်အလုံးလိုက် ကွပ်ရပါသည်။ ပြီးလျှင် ဝမ်းဖိုက်ကြောဟု ခေါ်သော ထောင့်လေးထောင့်ကို အောက်ခြေထောင့်လေးဘက်မှ အပေါ်ထိပ်ဝန်ကြိမ်ဖြင့် ပက်ရသည်။ ပို၍ နိုင်ခဲ့စေရန် မျက်နှာလေးဘက်မှုလည်း လေးပတ်ကြောဖြစ်သော ကြိမ်ခြမ်းနှစ်ခြမ်းထိ ထပ်၍ ချည့်နောင်ရပါသည်။^၁

ဆန်ခါရက်နည်းမှာ ဆန်ကောကဲသို့ လိုသောအချယ်ကို ပုစ္စထား၍ နှစ်ပင်ကျော် နှစ်ပင်ချက်လုပ်ရာ စပ်ကြားတွင် ဆန်စောကျ လာနိုင်လောက်အောင် အပေါက်ငယ်များ ချိန်လုပ်ထား၍ ရက်လုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အချောအကြမ်းမှာ နှီးကြောနှင့် နှီးကြမ်းကြိုက်သလို ထည့်၍ ရက်နိုင်ပါသည်။

ထိမှုတစ်ပါး အခြားတောင်း၊ ပလုံး၊ ပလိုင်း၊ ခြင်းစသည်တို့ကို ဝါး၊ ကြိုမ်း၊ ထန်းခေါက်၊ ထန်းချက်၊ မြက်နှင့် အခြားချက်ရှည်များ ကို လိုသလိုရက်လုပ်နိုင်ကြပါသည်။ အထက်အညာဒေသတွင် ထန်းခေါက်၊ စလူ၊ ကြိုမ်းစသည်တို့ဖြင့် လူ့အသုံးအဆောင်အမျိုးမျိုး ကို ရက်လုပ်ကြရာ တောင်သူလယ်သမားများအဖို့မှာ ရှိပ်၊ ဖျာ၊ ပုပ်မှ စ၍ ကြိုမ်းပြီး ရက်လုပ်ခြင်းကို အိမ်တွင်းအလုပ်အနေဖြင့် ကိုယ်တိုင် တတ်ကျွမ်းသူများပါသည်။ နားလည်ပတ်မှအစ ကြိုမ်းကို အသုံးပြု ရက်လုပ်ကြပါသည်။ အလုပ်အားခို့တွင် ကြိုမ်းပါးတို့ကို ဖြူ့သုံးအဖြစ် ရက်လုပ်၍ ရောင်းခြင်းဖြင့် ငွေကြေားစဆောင်းကြပါသည်။ ထိုလုပ်နှင့် မှာ ရှိုးရာအတတ်ပညာတစ်ခုဖြစ်၍ အသိပညာ သဘောဖြင့် ပြောပြု ရတတ်ရက် နားလည်တတ်ကျွမ်းနှင့်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆမိပါသည်။ ကိုယ်တွေ့လက်တွေ့ မျက်မြှင်သင်ကြားယူမှုသာ နားလည်နိုင်ပါသည်။ မြန်မာ့ရှိုးရာဒေါင်းရွှေလုပ်ငန်းတွင် ကြိုမ်းသည် အရေးကြီးသော ကုန်ကြမ်းဖြစ်ပါသည်။

အစိုး (၇)

မြန်မာရိုးရာအားကစား ကြိမ်ခြင်းလုံး

မြန်မာခြင်း

ရေး - မြို့မကိုညီယ်

ဆို - မြို့မသန်းမြတ်စိုး

စည်းရိုင်းအတွင်းလည်ပတ်လို့ ခတ်နည်းစုတဲ့ မြန်မာခြင်းပုံ
အားကစားကမ္မာ့ခံချိန်ချိုးလို့ ဖနောင့်ဖမ့်း နှစ်ထပ်ခြေခွင် မဟာနှယ်
အသွယ်သွယ် မြေမှာ မလူးတော့ ခေါင်းမော့မော့ နာက်ကော့ပြန်
တင် ညီညွတ်လေတဲ့ စပေါင်းစိတ်အာရုံပင်။

ရိုးရာပွဲမှာပါဝင် လူခြားယောက်စုလင် တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်မှာ အပေးအယူယျကာ ညီညွတ်မြှုံးပျော်ခွင်။

ခွဲမသန်မလျော့လေအင် ခြေဖျားတော့ဟန်သွင် မြင်သူတိုင်းပင်
အသည်းမှာ အေးဂွင် ကြည်နှီးမြှုံးပျော်ခွင် ပိုက်ကြီး ပိုက်ယ်အသွင်
ခတ်နည်းက စုလင်ကမ္မာတွင် စံတင် မြန်မာအမျိုးသားတို့ ဂဏ်ယူ
မော်ကြားချင်။ ။

မြန်မာတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ရိုးရာခြင်းလုံးကစားနည်းသည် နှစ်ပေါင်း
များစွာကပင် ပေါ်ပေါ်ကဲခဲ့သည်။ ခြင်းလုံးကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးကြိမ်ဖြင့်
ပူလုပ်ထားပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကြိမ်ကို ထိုးထားသည့်လက်မှု

အနပညာပစ္စည်းဖြစ်ပြီးသဏ္ဌာန်မှာ လုံးသည်။ ထိခိုင်းလုံးကို ခြေနှင့် ခတ်ကစားကြသည်။ ခြင်းလုံးပြုလုပ်ပုံမှာ အလျား ၁၀ ပေကျော်ရှည် သော ကြိမ်ကို နှစ်းသတ်၍ တစ်ပတ်ချင်း ရှစ်ခွဲကာ ကွင်းများဆက် အောင်ထိုးရသည်။ ကြိမ်နှစ်းရှစ်ပင်ထိုးလျှင် ရှစ်ပတ်ခြင်း၊ ၁၀ ပတ် ထိုးလျှင် ၁၀ ပတ်ခြင်းဟု ခေါပါသည်။ ရှစ်ပတ်ခြင်းလုံးမှာ လုံးဝန်း ၁၄ လက်မခန့်ရှိသည်။ ၁၀ ပတ်ခြင်းမှာ လုံးပတ် ၁၆ လက်မခန့်ရှိပါသည်။ ခြင်းလုံးတိုင်းတွင် ထောင့်ငါးထောင့်ပါသည့် အပေါက် ၁၂ ပေါက်ပါရှိသည်။ ခြင်းလုံးတစ်လုံး၏ အလေးချိန်မှာ ငါးကျပ်သား မှ ရှစ်ကျပ်သားအထိရှိသည်။ အားကစားကဏ္ဍတွင်လည်း မြန်မာ့ကြိမ်သည် အသုံးဝင်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ခြင်းလုံးလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးကြိမ်မှာ ရမယာကြိမ်ဖြစ်သည်။

ခြင်းခတ်ကစားခြင်းသည် မြန်မာတို့၏ရာအမွှအနှစ်စစ်စစ်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်တိတွင်ခဲ့သော အားကစားနည်းဖြစ်သည်။ ခြင်းခတ်ကစားခြင်းစတင်ခဲ့သည့်ခုနှစ် အတိအကျမသိရသော်လည်း သရေခေတ္တရာမြို့ဟောင်း ဒွဲလျှေပေါင်မင်းကြီးတည်ထားခဲ့သော ဘေးဘေးစေတို့ပါသူမှ ငွေသားခြင်းလုံးက မြန်မာတို့အစ ပျော်ခတ်ကပင်ရှိနေပြီဟု ပြောပြန်ပေသည်။

မြန်မာပြည်ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနမှုတာ ကျောက်စာဝန်မစွာတာ နိဂုံင်းယောက်၏ညွှန်ကြားချက်အရ ၁၉၂၆-၂၇ ခုနှစ်အတွင်းက ပြည်ခရိုင် မော်တော်မြို့၊ ကုလားကန်ကုန်းရွာအနီးရှိ ခင်ဗုန်းတွင် တူးဖော်မှုများ ပြုလုပ်ရှု၍ ရပ်ထု၊ ဆင်းတု၊ ရွှေစေတီ၊ ငွေစေတီ၊ ရွှေပေစာ စသည်တို့ ပါဝင်သောပစ္စည်းများသာမက ငွေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ခြင်းလုံးတစ်လုံးပါ တွေ့ရှိခဲ့သည်။

၁၇၈၂ ခုနှစ်က အင်းဝန္တပြည့်တော်သို့ရောက်ရှိလာသော အီတလီနိုင်ငံမှ ဘရင်ဂျီဘုန်းကြီး “စန်ဂါမနို” ၏မှတ်တမ်းတွင် ခြင်းခုတ်ကစားခြင်းအကြောင်းကို ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

၁၈၇၄-၇၅ ခုနှစ်တွင် အီနိုယ်နိုင်ငံမှ မဒရပ်စစ်တပ်၏ တပ်များ ချုပ်ဆာဖရပ်ဒရစ်ဟန်း၊ နေးလေဒီဟန်းနှင့်အတွဲလိုက်ပါလာသော အင်္ဂလန်မှ ခွဲစိတ်ကုဆရာဝန်ကြီး စီအေဂါ်ဒွန်၏မှတ်တမ်းတွင် “ပြည့်မြေ့မြေ့ကျွန်ုပ်ရှိနေစဉ် ကတ်တဲ့အနီးတွင် ဗမာရှုမျိုးလေး၌ ခြင်းလုံး ခုတ်ကစားနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဘောလုံးကစားနည်း ဟန်အတိုင်း သူတို့သည် ဖျက်လတ်စွာ ခုတ်ကစားနေသည်။ ယင်းအလုံးသည် ကြိမ်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားပြီး အခေါင်းပွဲ၍ စိုင်းဝန်းသော သဏ္ဌာန်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ကစားသူများသည် လုချည်ကို ခါးတောင်းကျိုက်၍ ကိုယ်တုံးလုံးဖြင့် ခုတ်ကစားနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဤကုံးသို့ ခါးတောင်းကျိုက်ထားခြင်းအားဖြင့် ဒူးနှင့် အောက်ပိုင်းအားလုံး လွယ်ကူစွာလှပ်ရှားကစားနိုင်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ကိုယ်အထက်ပိုင်းနှင့် ခြေထောက်များ လွယ်ကူစွာ လှပ်ရှား ကစားနိုင်ခြင်းနှင့် အဝတ်မပါဗလာဖော်ထားခြင်းသည် ထိုခေတ်က ဗမာရှုမျိုးများဂုဏ်ယူကြသော ထိုးကွင်းမင်ကြောင်များကို ပေါ်လှင် ထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်နိုင်ရန်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ကစားပုံမှာ တစ်ဦးမှတ်တစ်ဦးသို့ ခြေဖြင့်ခုတ်၍ပွဲကြပြီး လက်ဖြင့်ထိခြင်း၊ ပုတ်ခြင်းကို ခွင့်မပြုပေ။ သို့ရာတွင် ဒူး၊ ခြေဖမိုး၊ ခြေဖဝါး၊ ပခုံးတို့ ဖြင့် ထိတွေ့ခုတ်ခွင့်ရှိကြောင်း သိရသည်။ ထိုကြောင့် ကိုယ်ခန္ဓာ တစ်ခုလုံးရှိ အစိတ်အပိုင်းအားလုံးတို့ကိုပင် မိမိထံရောက်ရှိလာမည့် ခြင်းလုံးအတွက်

အသင့်ပြင်ဆင်ပြီး ဖြစ်နေကြသည်။ ဤကဲ့သို့ ခတ်ကစားခြင်းဖြင့်
ခြင်းလုံးသည် တစ်ဦးထံမှတစ်ဦးသို့ လှည့်ပတ် နေပြီး ပျော်ဆွင်စွာ
ရယ်ကာမာကာနှင့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွား ကစားနိုင်ကြောင်း တွေ့မြင်
ရပေသည်။” ဟုဖော်ပြထားပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကြိမ်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော မြန်မာရိုးရာ
ခြင်းပညာသည် တကောင်းခေတ်၊ သရေခေတ္တရာခေတ်ဆီကပင်
ရှိနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ဒုတိယကမ္မာစစ်ကြီးပြီးဆုံးသည်
နောက်တွင် မြန်မာပြည်အိုလ်ပစ်အားကစားအသင်းကြီးကို ထူထောင်
ခဲ့ရာ၌ အပျော်တမ်းခြင်းလုံးအဖွဲ့ကြီးကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါသည်။

ခြင်းလုံးခတ်ကစားနည်းကို ရှေးက ခြေလုံးခတ်ကစားနည်းဟု
ခေါ်ကြောင်း ခရစ်သူတူရာစ် ၁၈၇၄ ခုနှစ်က ထုတ်ဝေသော စီအေ
ဂျိဒ်ရေးသည် မြန်မာပြည်သို့ ကျွန်ုပ်ခရိုးထွက်ခြင်းစာအုပ်တွင်
“ခြေလုံးကစားနည်း” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်
ကောက်စိုက်သမများ သီချင်းဆိုသည့် သီချင်းတစ်ပုဒ်တွင် “သူသား
သူအမေနှိမ်တယ် ဆိုးခိုးမြို့လေး၊ ညာနေခတ်ခြေလုံးနှင့်ပျော်တုန်းမြို့လေး”
ဟူသောစာသားများအရလည်းကောင်း သီရပေသည်။

အနုပညာမြောက်စွာ၊ လက်ဝင်စွာ ကြိမ်ဖြင့်ဖန်တီးလိုက်သော
ခြင်းလုံးကို အားကစားအသွင်ခတ်ကစားကြရာတွင် အတော့းခတ်၊
တစ်ဦးချင်း၊ အတွဲခတ်၊ ပိုင်းလည်ခတ်၊ အလှေခတ်၊ ပိုက်ကျော်ခတ်
ဟူ၍ နည်းမျိုးဖူးဖြင့် တိစွဲင်ကစားကြသည်။ ဤတွင် ပိုက်ကျော်ခြင်း
ခတ်ကစားနည်းမှာ မြန်မာမှုမဟုတ်ပေ။ ကျွန်ုပ်ရာခြင်းခတ်ကစားခြင်း
တွင် အတော့းခတ်ပြုင်ပွဲကို အချင်းခြားပေရှိ စည်းပိုင်းတွင်

ကစားကြသည်။ အတော့နှင့် အတွဲခတ်ကစားခြင်းကို ၁၂ ပေအချင်းရှိ
စည်းရိုင်းတွင်ကစားကြသည်။ ရိုင်းဖွဲ့စွဲအဆွဲလိုက်ကစားခြင်းကို အချင်း
၁၂ ပေရှိ စည်းရိုင်းအတွင်းတွင် ကစားကြသည်။

ခြင်းခတ်ကစားခြင်း စတင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့စဉ်က ခြင်းသေနှင့်
ခြင်းရှင်ဟူ၍ နှစ်မျိုးသာ ရှိခဲ့သည်ဟနိသည်။ ခြင်းသေကို ညျပ်ခြင်း
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခြင်းညျပ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခြင်းခွဲဟူ၍
လည်းကောင်းခေါ်သည်။ ခြင်းသေကစားနည်းတွင် ကစားသူသည်
ခြင်းလုံးကို ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများပေါ်တွင် ဧည့်ပြောင်းတော့ခတ်
ကစားရသည်။ ဒုံးပေါင်း၊ ဒုံးခေါက်၊ ပခုံးအစရှိသည့် ခန္ဓာကိုယ်
အစိတ်အပိုင်းများတွင် ညျပ်၍ကစားကြသည်။ ခြင်းသေကစားခြင်းတွင်
ခြင်းတစ်လုံးမှ ခြောက်လုံးအထိကစားကြသည်။

ခြင်းလုံးကစားနည်းမှာ ခြင်းလုံးတစ်လုံးတည်းကို လူ လေး၊
ငါး၊ ခြောက်ယောက်ရိုင်းဖွဲ့၍ ခြင်းလုံးမြေပေါ်မကျစေရန် ခတ်ကစား
ကြသည်။ ဤကစားနည်းတွင် ခြေထိပ်၊ ခြေဖန္တာင့်အတွင်း၊ ခြေဘား၊
အပြင် ခြေဘား၊ ခြေဖိုး၊ ခြေဖဝါး၊ ဒုံး၊ ဒုံးခေါက်စသည့် ခြေရှစ်မျိုးဖြင့်
ကစားလေ့ရှိသည်။

ဤသို့ကစားကြရာတွင် ခြင်းခတ်ကျမ်းကျင်သူကို ရိုင်းတော်
သားများက ဆင်ပေးပြီး ကျမ်းကျင်သူက အလှပြကျမ်းကျင်မှုပြု
ခတ်ကစားသည်ကို ဆင်ခြင်းခတ်သည်ဟနိသည်။ ထိုသို့ဆင်ခြင်းကို
ကျမ်းကျင်စွာခတ်၍ ကစားသူကို ခြင်းမင်းသားဟုခေါ်ပါသည်။
ထိုပြင် ကစားဖော်များနှင့် ကြည့်ရှုသူပရီသတ်တို့ ပျော်ရွင်ကြည်နှုံး
ကြစေရန် သမားရှိုးကျမဟုတ်သော ပေးနည်းဖြင့် ခြင်းလုံးကိုပေး၍
ထိုခြင်းလုံးကို မြေမကျအောင်ထိုး၍ခတ်သည်ကို ထိုးခြင်းဟုခေါ်သည်။

ထိုသို့ ကစားဖော်တို့ ထိုးပေးလိုက်သည့်ခြင်းကို မြေမကျအောင် မရရ သည့် နည်းဖြင့် ခတ်၍ ရယ်မေ့ဖွယ်ခတ်ရသည့် ခြင်းခတ်ကစားသူကို ခြင်းလျှောင်တော်ဟု ခေါ်သည်။

မြန်မာ့ရိုးရာခြင်းခတ်ကစားရာတွင် အားကစားအရသာမဟုတ် ဘဲ ဖျော်ဖြေမှုအရပါ ကစားကြသည်။ အလျှော့၊ ဘုရားပွဲစသည်တို့တွင် ဆိုင်းပိုင်းများ၊ အတိုးအမွှတ်များနှင့် အလှုပြခတ်ကစားကြသည်။ အမှတ်ပေးစနစ်ဖြင့် အားကစားပုံသဏ္ဌာန် စတင်ခဲ့သည်မှာ ၁၉၀၈ ခုနှစ် ရန်ကုန်မြို့၊ အနီးရဟန်ကိုစက္ကားကျောင်း ကစားခုန်စားပွဲတော်မှ စတင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကြိမ်ဖြင့် ပြုလုပ်ထား သော မြန်မာ့ရိုးရာ ခြင်းခတ်ကစားခြင်းသည် အားကစားပုံသဏ္ဌာန် မျှမက အနုပညာသော့၊ လူမှုဆက်ဆံရေးသော်ပါဝင်သည့် မြန်မာ့ အမွှအနှစ်စစ်စစ်ကစားနည်းဖြစ်သည်ဟု ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ ကောင်းလုပါ သည်။

ခြင်းဦးဘသိန်း (ပိုကင်းပြန်) ၏ “မြန်မာ့ခြင်းလုံးသမိုင်း” စာအုပ်တွင် ခရစ်နှစ် ၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်လောက်က ခတ်ကစားသည့် ခြင်းလုံးများအကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ရာတွင် “ထိုဓာတ်က ခတ်ကစားကြသော ခြင်းလုံးများမှာ လုံးပတ် ၁၅ ၂၅ ရှိ ရှိပြီး အလေးချိန်ငါးကျပ် မတ်တင်း၊ ငါးကျပ်သားရှိသော ကြက်ဥကြိမ်နှင့် ရက်လုပ်သည့် ခြင်းလုံးများကို ခတ်ကစားကြပါသည်။ ခြင်းလုံးတစ်လုံး၏ အဖိုးအခါး မှာ တမတ်၊ ငါးပဲ (ခုနစ်ဆယ့် ငါးပြား၊ ၃၁၇၅ ပြား) သာ ပေးရ၏။ ရက်ရှည်မခံပဲ န္တချင်းကျိုးလေသည်” ဟူ၍လည်းကောင်း။

၁၉၁၁-၁၂ ခုနှစ်ကာလလောက်တွင်မှ “ခြင်းလုံး၏ အလေး ချိန်မှာ ယခင်ကထက်လေးသည် ၅၅-၈ သား၊ ၅၅-၁၂ သားအထိ

အလေးရှိသော ခြင်းများကို ခတ်ကစားကြသည်။ လုံးပတ်မှာလည်း
ဆယ့်ခြာက်လက်မရှိယူည်။ ကြက်ဥကြိမ်နှင့်ပင် ရက်လုပ်၍ ခတ်ကစား
လေသည်။ ခြင်းတစ်လုံး၏ တန်ဖိုးမှာလည်း ၂၅ ပြား၊ ၃၁၏ ပြား၊
၃၇၏ ပြားအထိ ဖြစ်လာသည်။ ငွေတစ်ကျပ်ဖိုးဝယ်လျှင် ခြင်းသုံးလုံး
ရလေသည်။

“ထိုခေတ် ခြင်းလုံးရက်လုပ်၍ ရောင်းခဲ့ကြသူများမှာ ဦးကျော်သူ
ဦးသက်ပန်နှင့် ဦးပါခိုသူတို့ ဖြစ်ကြပါသည်” ဟူ၍ ရေးသားမှတ်တမ်း
တင်ထားပါသည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံက အိမ်ရှင်နိုင်ငံအဖြစ် လက်ခံ
ကျင်းပမည့် (၂၇) ကြိမ်မြောက် အရှေ့တောင်အာရုံအားကစားပြိုင်ပွဲ
တွင် မြန်မာခြင်းလုံးအားကစားနည်းကို ထည့်သွင်းမည်ဖြစ်ရာ ကြိမ်ဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသော မြန်မာခြင်းလုံးကစားနည်းသည် နိုင်ငံတကာသို့
ထိုးဟောက်နိုင်တော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

အဓိုဒ် (၁)

ဖြန့်မာတိုင်းရင်းသားများနှင့် ကြော်စာစေးပါမူ

ပည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်သည် သမိုင်းစဉ်တစ်လျှောက်
တွင် တိုင်းရင်းသားအော်မျိုးစုများ စပေါင်းနေထိုင်ရာနိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။
မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ရှုံးကာလကပင် နှစ်ပေါင်းဆယ်ခါး၍ ကိုယ့်ထိုး
ကိုယ့်နှင့် ကိုယ့်ကြော်နှင့်ဖြင့် ဂုဏ်ထည်ဝင်ကြားစွာ နေထိုင်ခဲ့ကြသည်
လူမျိုးများဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ မြန်မာတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှု
သမိုင်းစဉ်သည် မည်မျှအစွန်ရည်ကြားခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်းကို အခိုင်အမှာ
သိရှိနိုင်ပါသည်။

မြန်မာလူမျိုးများသည် ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်းတိုးတက်လာ
သည့်နည်းတူ ကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှုရောနောခြင်းမရှိစေရန် ကာကွယ်
ခဲ့ကြသည်။ ကိုယ်ပိုင်အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှုများကို မြတ်နိုးကြသူများ
လည်း ဖြစ်ကြသည်။ မြန်မာတိုင်းရင်းသားအများစုသည် ကျေးလက်
တော့ရာများတွင်လည်း ကျေးလက်ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားလာခဲ့ကြ
သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

မျက်မောက်ကာလတွင် နိုင်ငံတော်သည် အမျိုးသားယဉ်ကျေးမှု
ထိန်းသိမ်းရေးကို နိုင်ငံသားအားလုံး၏ တာဝန်အဖြစ် ခိုင်ခိုင်မာမာ
သတ်မှတ်ထားကာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရောက်လျက်ရှိသည်။ ထို့အတူ

နိုင်ငံတစ်ဝန်းရှိ ကျေးလက်ဒေသများတွင်လည်း ဒေသထွက်ကုန်များ
တိုးတက်ထုတ်လုပ်လျက်ရှိရာ ကြိမ်လက်မှုလုပ်ငန်းများသည် မြန်မာ
တို့၏ ကျေးလက်ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့သည် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းတစ်မျိုး
ဖြစ်သော ကြိမ်ကို အမျိုးမျိုးသုံးစွဲခဲ့ကြသည်။ ဟင်းလျှောမှုအစ လူအသုံး
အဆောင်၊ ချည်တုပ်စရာကြိုးအဖြစ် ဘက်စုံသုံးစွဲခဲ့ကြလေသည်။
စွားရှိက်တံ့မှုအစ အားကစားပစ္စည်းအထိ ကြိမ်သည် အလွန်အသုံးဝင်
လေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုသော ကြိမ်သည် တိုင်းရင်းသားများ
အတွက် ဘက်စုံအသုံးဝင်သော သစ်တောထွက်ပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။

ငယ်စဉ်က ဟင်းစပ်ကလေး

ကြိမ်ပင်အများပိုင်းတစ်တောင်ခန့် အရှည်ကို ဖြတ်၍ အထဲက
ကြိမ်သားနှကို မီးဖုတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ ပြုတ်၍သော်လည်း
ကောင်း ငါးပါ၊ ကြက်သွန်ဖြူ။ ငရှတ်သီးတို့နှင့် ထောင်းစားလျင်
ခါးသက်သက်ဖြင့် အရသာရှိသော ကြိမ်ခါးဖူးထောင်းဟင်းတစ်မယ်
ရပါသည်။ ဟင်းချိချိက်၍လည်း စားသုံးနိုင်သည်။ စာရေးသုတေသန^၁
တတိ တမူးမြှို့နယ်တွင် ရှမ်းဗောတိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်ကြပါသည်။
စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း ရှမ်းဗောသွေးနောပါသည်။ သာရေး၊ နာရေး
အလှုပြုများတွင် အလှုပြုရှင်သည် စည်ဗရိသတ်များကို ကျေးမွေးရန်
ဟင်းစပ်အဖြစ် ချို့ ချော်၊ ခါး၊ စပ်အရသာလေးမျိုးကို စိစဉ်ရပါသည်။
အချို့ဟင်းအနေဖြင့် ဝက်သားနှင့် ကျောက်ဖရုံသီးအိုးကြီးချက်ဖြစ်ပါ
သည်။ အချုပ်အရသာအနေဖြင့် ငါးချုပ်ကို အစိမ်းသုပ်ရပါသည်။
ငါးချုပ်မှာလည်း အကောင်သေးသေးမဟုတ်။ ငါးချုပ်ကောင်ကြီးများကို

အကွင်းလိုက်လိုးပြီး အချဉ်သိပ်ထားသော ငါးချဉ်ဖြစ်ပါသည်။ အခါးဟင်းအနေဖြင့် ကြိမ်ဖူးဟင်းရည်သောက်ဖြစ်ပါသည်။ အစပ်အနေဖြင့် ငရှတ်သီးကြောပါသည်။ မိုးမြှေဒယ်ကြီးများဖြင့် တစ်ညလုံး နှပ်ထားသော ဝက်သားနှင့် ကျောက်ဖုရားသီးမှာ အီချို့နေပါသည်။ အီလာသော အခါးကြိုက်သွေ့နှီးနှင့်နှင့် ဆီချွဲချွဲသုတေသနသော ငါးချဉ်အကွင်းလိုက် ကြိုးကို စားလိုက်၊ ကြိမ်ဖူးဟင်းရည်ကို သောက်လိုက်နှင့်အလုန်စားကောင်းခဲ့သော ဟင်းစပ်များဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ တွေးလိုက်တိုင်း သွားရည် ကျမိပါသည်။

ယခုအခါးကြိမ်များရှားသွားပြီဖြစ်၍ ကြိမ်ဖူးအစား မယ်ဇလိ ရွက်ဟင်းချို့၊ ငါးလည်း ရှားသွားပြီဖြစ်၍ မှန်ညင်းချဉ်သုပ္ပါယ်ဖြင့် အစားထိုးနေပါပြီ။ ဆိုလိုသည်မှာ ကြိမ်ပင်များတွင် တိုင်းရင်းသားတို့အတွက် ဟင်းတစ်မယ်အဖြစ်မှုသည် ဘက်စုသုံးဖြစ်ခဲ့သည်ကို သတိရစေရန် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသွားနိုင်းဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည်နှင့်အညီ ဒေသတော်တော်များများတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဆက်သွယ်ရေးခက်ခဲသော အစွန်အဖျားဒေသများသို့လည်း ရောက်ခဲ ရပါသည်။ အဆိုပါဒေသများတွင် နေထိုင်ကြသော တိုင်းရင်းသားများ အနေဖြင့် ပိမိတို့ရာအစဉ်အလာအတိုင်း ပိမိတို့ဒေသတွက် ကြိမ်များကို အမျိုးမျိုးသုံးခဲ့ကြသည်ကို သတိပြုမိပါသည်။

ချင်းတွင်းမြစ်ဖူးပိုင်းရှိ ခန္ဓါးခရိုင်သည် ကြိမ်အလွန်တွက်သော ဒေသဖြစ်ပါသည်။ ပွင့်လင်းရာသီများတွင် အောက်ပြည်အောက်ရွာမှ ကြိမ်သမားများ၊ သင်သမားများ၊ ဝါးသမားများ ရောက်လာကြပါသည်။ ကြိမ်များ၊ သင်များ၊ ဝါးများကို ဖောင်ဖွဲ့၍ မုံရွာအထိ သယ်ယူသွားကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ပုတာအိဒေသတွင်လည်း ကြိမ်အထွက်များပါသည်။ ဗန်းမော်ခရိုင်နှင့် ပုတာအိခရိုင်တို့မှထွက်သော ကြိမ်ပင်များကို တရာတ်ပြည်သို့၁၂ ဘီးကားကြီးများဖြင့် တင်ပိုလေ့ရှိကြပါသည်။ တရာတ်ကုန်သည်များ အဝယ်များသော ကြိမ်များမှာ ရမထာကြမ်၊ ခုတင်ကြမ်၊ ဆင်ကြမ်၊ တောင်ကြမ်၊ ရေကြမ်၊ ကြိမ်နီး၊ ကြက်ဥကြမ်၊ ကြိမ်ခါးနှင့် များက်ချေးကြမ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ခန္ဓါးရှမ်းနှင့်နာဂတို့၏ကြိမ်ထည်လက်ရာ

ခန္ဓါးရှမ်းတို့၏ လက်သုံးစားအိမ်ကို သစ်သားနှင့်ပြုလုပ်ပြီး ခါးပတ်မှာ ကြိမ်နှင့်လုပ်ပါသည်။ လွယ်အိတ်သဘောမျိုး ကြိမ်ပလိုင်း၊ ကြိမ်လက်ဖက်ခွက်မျက်များကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ နာဂတိုင်းရင်းသားများ အနေဖြင့် ကြိမ်စားပွဲအချယ်အစားအမျိုးမျိုးကို ထုတ်လုပ်ကြပါသည်။ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပိုင်းစားပွဲ၊ ထမင်းပိုင်းစားပွဲများကို ရက်လုပ်ပါသည်။ ခန္ဓါးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရေးစဉ် လက်ဆောင်ပေး၍ စာရေးသူ တွင် ထမင်းပိုင်းကြိမ်စားပွဲနှစ်လုံး အမြတ်တရရှိနေပါသည်။ နာဂတိုင်းရင်းသားတို့၏ အမြတ်တရနီးရက်လုပ်သော အသုံးအဆောင်တစ်မျိုးမှာ ကြိမ်ဖျာဖြစ်ပါသည်။ ကြိမ်ဖျာကြီးများမှာ ခန်းလုံးပြည့်ဖြစ်၍ ကျယ်ဝန်းသည်။ မီးဖိုကျပ်စင်ပေါ်တွင် အမြတ်ထားသဖြင့် မိုင်းရည်ဝါပြီး ခိုင်ခဲ့လုပ်ပါသည်။ တစ်သက်အသုံးခံပါသည်။ ပည့်သည်များ ရောက်လာသည့်အခါမှ မီးဖိုကျပ်စင်ပေါ်မှချကာ အည့်ခံခင်းကျင်းပါသည်။ ချင်းတိုင်းရင်းသားများလည်း ကြိမ်ဖျာကြီးများရက်လုပ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အခြားအသုံးအဆောင်များကိုလည်း ကြိမ်ဖြင့်ပြုလုပ်ကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ရဝမ်တိုင်းရင်းသားများ၏ ကြိမ်ထည်လက်ရာ

ရဝမ်တိုင်းရင်းသားများသည် ကြိမ်ထည်များကို လှပစွာ ရက်လုပ်ကြသည်။ အောင်မွန်း၊ ပန်နန်းဒင်ဒေသများတွင် ကြိမ်ထည် လုပ်ငန်းများကို အီမ်းတွင်းလက်မှုလုပ်ငန်းအသွင် လုပ်ကိုင်ကြပါသည်။ လက်ရာမြောက်သောကြိမ်သေတွာများ၊ တောင်း၊ ပလိုင်းများကို ရက်လုပ်ကြပါသည်။ ရဝမ်တို့၏ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို တရာတ လူမျိုးတို့က ကြိုက်နှစ်သက်ကြပါသည်။ အောင်မွန်း၊ ပန်နန်းဒင်မှုတွက် သော ကြိမ်ထည်များကို ပူတာအိမြို့သို့ ပို့ဆောင်ရောင်းချပါသည်။ ပူတာအိမြို့တွင် ရိုးရာပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်များရှုပါသည်။ ကမ္မာလူညွှန် ခရီးသည်များ လာရောက်သည့်အခါ အမှတ်တရဝယ်ယူသွားကြသည် ကို တွေ့ရပါသည်။ လက်ရာသေသပ်ကောင်းမွန်ပြီး အသွင်ဆန်းမေ သော ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများဖြစ်ကြပါသည်။

ကြိမ်ကြီးတံတားများ

သံမဏီကြိုးတံတားမဆောက်နိုင်သေးသည့် ဒေသများတွင် ကြိမ်ကြီးတံတားများ ဆောက်ကြပါသည်။ အဆိုပါကြိုးတံတားများမှာ ကြိမ်၊ ဝါး၊ နှီးများဖြင့်ပြုလုပ်၍ ဝန်တင်လားများဖြတ်သန်းသွားနိုင် သော ငါးပေအကျယ်ခနဲရှိသည့် တံတားကြီးများ၊ ကြိမ်၊ ဝါး၊ နှီး များဖြင့်ပြုလုပ်၍ တစ်ကြိမ်လျင် တစ်ယောက်စီ ဖြတ်ကူးရသော လူသွားတံတားများ၊ တစ်ဖက်ကမ်းနှင့် တစ်ဖက်ကမ်းကြိမ်ကြီးများ သာဆွဲချည်ထားသော မျောက်တံတား (Monkey Pritge) ဖြစ်ကြပါသည်။ ကြိမ်တံတားများကို ဆောင်းဦးပေါက်တွင်တစ်ကြိမ်၊ မိုးဦးတွင်တစ်ကြိမ်နှင့် မိုးလယ်တွင်တစ်ကြိမ် တစ်နှစ်လျင်သုံးကြိမ်ကျိုး ပြန်လည်ပြပြင်ပေးရပါသည်။

မျောက်တံတားများမှာ ချောက်တစ်ဖက်တစ်ချက်ရှိ သစ်ပင်
မြင့်ကြီးတစ်ပင်စီမှ ကြိမ်ကြိုးများကို ဆွဲချည်ထားခြင်းဖြစ်၏။ အချို့
မျောက်တံတားများတွင် ကူးဖြတ်သူသည် ကြိမ်ကြိုးတွင် မိမိကိုယ်ကို
ပတ်ချည်ထားသော ကြိမ်ကွင်းကိုစွဲပုံစံရှိ မျောက်များပမာ ခြေလက်များ
ဖြင့် ယက်ကန်ကာ တစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်သို့ နိမ့်လျောကလေး
လုပ်ထားသဖြင့် ဖြတ်ကူးသူသည် ကြိုးတွင် သစ်တုံးတစ်ခုစွဲပုံစံကာ
အမြင့်မှုအနိမ့်သို့ လျော့ချလိုက်ရသည်။ တစ်ခါမျှမကူးဘူးသူများအနို့
ရင့်ဖိုစရာပင်ဖြစ်ပါသည်။ ခေါင်လန်ဖူးနှင့် ပန်နန်းဒင်မြို့နယ်များတွင်
ဤသို့သောတံတားများရှိပါသည်။ ရဝမ်လူမျိုးတို့၏ ရွာအချို့၌
တောင်ပေါ်မှတောင်အောက်သို့ ကြိမ်ကြိုးများဆွဲပေးထားပြီး ကလေး
သူငယ်များအား လျော့ကျစေခြင်းအားဖြင့် တကယ့်မျောက်တံတား
ကူးနိုင်ရန် လေ့ကျင့်ပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ဖော်ပါသည်။

ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ၏ သစ်တောသယံဇာတပစွဲည်းတစ်မျိုး
ဖြစ်သော မြန်မာ့ကြိမ်များသည် ခေတ်မိနည်းစနစ်များနှင့် အညီ
ပရီဘောဂအသုံးအဆောင်ပစွဲည်းများကို အဆင့်မိမိထုတ်လုပ်၍ ပြည်ပ
ဝင်ငွေရရှိအောင် ဆောင်ရွက်နေကြပါသည်။ ကြိမ်သည် မြန်မာတိုင်းရင်း
သားတို့အတွက် ဘက်ခုံအသုံးဝင်သည်။ ဟင်းလျာမှုသည်ချည်တို့
စရာ၊ နားနှင့်တံမှေအစ အားကစားပစွဲည်း ခြင်းလုံး၊ ကလေးပွဲက်၊
ပရီဘောဂပစွဲည်းများ၊ လူအသုံးအဆောင်ပစွဲည်းများအဖြစ် ပေါ့ပေါ့
ပါးပါး ထုတ်လုပ်သုံးဆွဲနိုင်သော သစ်တောရတနာပစွဲည်း တစ်မျိုးဖြစ်၍
ရရှည်အသုံးပြုနိုင်ရန် စိုင်းဝန်းထိန်းသိမ်းသွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အခန်း (၉)

ကြိမ်စုတိခြင်း

ကြိမ်ကို တစ်နှစ်ပတ်လုံး ရာသီမရွေးခုတ်ယူနိုင်ပါသည်။ သို့သော်လည်း မိုးရာသီတွင် သယ်ယူရန်ခက်ခဲသဖြင့် နွေရာသီနှင့် ဆောင်းရာသီတွင်သာ ကြိမ်ခုတ်ရန်သင့်တော်ပါသည်။ ကြိမ်တွင် ရေပါဝင်မှုနှင့်များသဖြင့် ကြိမ်အထိမ်းမှာ လေးပြီး ခြောက်သွေ့ပါက ပေါ့ပါးသွားပါသည်။ ကြိမ်ခုတ်ရာတွင် အရေးကြီးသည့်အချက်များ ရှုပါသည်။ စခိုန်စံညွှန်းပြည့်မီစေရန် လိုပါသည်။ စခိုန်စံညွှန်း မကိုက်ညီလျှင် မခုတ်ရပေါ့။ ကပေါင်းကြိမ်တွင် စခိုန်စံညွှန်းပြည့်မီ စေရန် အောင်ကြားထားပါသည်။ စခိုန်စံညွှန်းမပြည့်မီသောကြိမ်များမှာ အရှည် လေးမိတာ (၁၃) ပေမပြည့်မီသော ကြိမ်များ၊ လုံးပတ် အချင်း (၂၅) မီလီမိတာ မပြည့်သောကြိမ်များ၊ ကြိမ်နှင့်များ၊ အခွဲအပ်၊ အခွဲခွာထားသဖြင့် ဝါန်သောကြိမ်များ၊ ကြိမ်အကွဲများ၊ အားဥတက် ကြိမ်များ၊ အောက်ဆွေးနေသော ကြိမ်များ၊ ပိုး၊ ပိုးကြီးပေါက် ကြိမ်များ၊ အဆစ်များအကွာအဝေးမညီသော ကြိမ်များ၊ အရင်းနှင့်အဖျား လုံးပတ် (ကြီး/သေး) ကွာလွန်းသောကြိမ်များ၊ တက်တူကောက်ကြိမ်များ၊ တံတောင်ဆစ်ကွေး ကြိမ်လိမ်များ၊ ပင်ခြောက်ပင်သောကြိမ်များ၊ နှင့်သောအဖျားပိုင်း ကြိမ်များ၊ ဓားခုတ်ရာပါသောကြိမ်များ၊ ကြပ်၊

မီးလောင်ရာ၊ အမာရွတ်များ ပတ်ပတ်လည်ပါသောကြိမ်များ၊ တစ်မိုလ့
မိတာထက်အနက်ရှိသော အနာများ၊ ၁၃ ပေအထိ တစ်ချောင်းလုံး
အနာရှိသော ကြိမ်များဖြစ်ကြပါသည်။ စချိန်စဉ်နှင့်မကိုက်ညီပါက
ပြည်ပရောင်းတန်းမဝင်၊ ပြည်တွင်းတွင်လည်း အဆင်မပြုသဖြင့် ဝယ်လို
အားကျဆင်းလေသည်။ ထိုကြောင့် ထိုကြိမ်များကိုခုတ်ရန် မသင့်ပေ။

ကြိမ်ခုတ်ပြီးပါက ကြိမ်များမပျက်စီးစေရန် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်း
ရန် များစွာအရေးကြီးပါသည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပရောင်းတန်းဝင်
ဖြစ်စေရန် ခုတ်ထားပြီးသော ကြိမ်အိမ်းများကို လွယ်ကူစာ ရေများ
ထွက်စေရန် ထောင်ထားပြီး လေဝင်လေထွက်ကောင်းရမည်။ ကြိမ်များ
ပျက်စီးရခြင်း၏ အမိကအကြောင်းရင်းမှာ အားဥတက်တတ်ခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။ အားဥတက်ခြင်းမှာ ကြိမ်ပင်ပေါ်တွင် ရှိခိုက်ကာ အနက်အစက်
အပြောက်ကလေးများ ကြိမ်ပင်ပေါ်တွင် စွဲကပ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့
ဟားဥစွဲပါက ကြိမ်၏ လုပ်မှုပျက်စီးခြင်း၊ ရိုင်ခုံမှုလျော့နည်းလာခြင်း၊
ဆွေးမြည့်ခြင်းများ ဖြစ်စေပါသည်။ ထိုကြောင့် ငါးမွှဲခြင်းမှ ကာကွယ်
ရန် ကန့်ငွေ့ပေးခြင်း၊ ကန့်မှုန့်လိမ်းပေးခြင်း၊ သင့်တော်သော မြှိုသတ်
ဆေးနှင့် ဖျော်ခြင်း၊ လေဝင်လေထွက်ကောင်းစွာရရှိပြီး ခြောက်သွေ့
စွဲခြင်း၊ တို့ကို ပြုလုပ်ပေးရပါသည်။

ကြိမ်ကို ဆောင်းတွင်းအချိန်တွင် အများဆုံးခုတ်၍ စုဆောင်းရ
ပါသည်။ ကြိမ်သည် မြို့တက်လွယ်ခြင်းကြောင့် ခုတ်ယူပြီး ကြိမ်များ
ကို အခြာက်လှန်းပြီး ချက်ချင်းပြုပြင်မှသာလျှင် အရောင်ပြောင်းခြင်း၊
မြို့တက်ခြင်းတို့မှ ကာကွယ်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ကြိမ်များကို အခွဲ
ခြစ်နေလှန်းခြင်း၊ ရေဆွေးဖြင့် ပေါင်းတင်ခြင်း၊ မီးမြှုက်ခြင်း၊ မီးဖြင့်
အခြာက်ခံခြင်းစသည်ဖြင့် ပြုပြင်ပေးပါသည်။ ကြိမ်အဆင့်ခွဲများနှင့်

ကြိမ်ပေါ်တွင် ကပ်နေသော အမြေးများကို ဓားသွားသို့မဟုတ် ဝါးခြမ်း
ဖြင့် ခြစ်၍လည်း ခွာနိုင်ပါသည်။ ရေ့ဆီဆွတ်ထားသော အဝတ်
ဖြင့် သို့မဟုတ် ၀.၅ ရာခိုင်နှစ်းကော့စတစ်ဆိုဒါပါသောအရည်ဖြင့်
ပွတ်တိုက်၍ အညစ်အကြေးကင်းစင်အောင် ပြုလုပ်ရသည်။ ထို့အောက်
အခြာက်ခံရသည်။ လေဝင်လေထွက်ကောင်းသောနေရာတွင် ကြိမ်
များကို ထောင်ထားခြင်းဖြင့်လည်း လျင်မြန်စွာ ခြားက်သွေ့လှယ်ပါ
သည်။

အခြာက်ခံပြီးသောအခါ ကန့်မြှိုင်းတိုက်၍ အရောင်ချွတ်ခြင်း
တိုကို ပြုလုပ်ပါသည်။ ကန့်မြှိုင်းတိုက်ခြင်းဖြင့် ဖျက်ဆီးသော မို့များ
နှင့် ပိုးများကို သေစွဲ၍ ပို၍ ကြောရည်ခံသည်။ ကန့်တိုပေါင်လျင်
ကြိမ်ပေါင်ဆိုင် ၅၀၀ ခုံ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ကန့်မြှိုင်းတိုက်ပြီးသော
အခါ သတ္တာလစွဲဖြင့် ပွတ်တိုက်ပေးခြင်းဖြင့် အရောင်တင်နိုင်သည်။
ကြပ်ခိုးတိုက်၍ အန်းဆီနှင့်လည်း အရောင်တင်နိုင်ပါသည်။ ခုတ်ပြီး
သော ကြိမ်များကို စနစ်တာကျ အခြာက်ခံခြင်း၊ အရောင်တင်ခြင်းများ
ပြုလုပ်မှသာလျင် ရွေးကွက်ဝင်ကြိမ်များ ရရှိလေသည်။

ကြိမ်ခုတ်ရာတွင် လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းချက်များ

ကြိမ်ထုတ်လုပ်ခွင့်ရရှိသော ကြိမ်လုပ်ငန်းရှင်များကို ကြိမ်ခုတ်
ယူထုတ်လုပ်ရာတွင် လိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းချက်များကို သက်ဆိုင်
ရာက သတ်မှတ်ထားပါသည်။

- (၁) ကြိမ်ထုတ်လုပ်သူတို့သည် မိမိ ခုတ်ယူမည့်ကြိမ်များ
အတွက် သက်ဆိုင်ရာ သစ်တော်းစီးဌာနမှ သတ်မှတ်
ပေးသော ကြိမ်အတွက် သတ်မှတ်သည့် တော်က်
(ကြိုးစိုင်း) များမှသာ ထုတ်ယူကြရမည် ဖြစ်သည်။

- (၂) မိမိတို့အတွက် သစ်တော်းစီးဌာနမှ ကြိမ်ထဲတ်လုပ်ခွင့်၊ သစ်တော်ခွင့်ပြုမိန့် (လိုင်စင်) သစ်တော့အခွန်ငွေများ ပေးဆောင်ပြီးမှသာ ထုတ်ယူကြရမည်။
- (၃) မိမိအား ခွင့်ပြုသတ်မှတ်ပေးထားသော ကြိမ်လုံးအရေးအတွက်၊ ကြိမ်အမျိုးအစားများကိုယာ ခုတ်ယူ ထုတ်လုပ်ကြရမည်။
- (၄) ပြည်ပရောင်းတန်းမဝင်သော ကြိမ်များကို ခုတ်ယူခြင်းမပြုရပါ။
- (၅) မခုတ်သင့်သော သက်နှုကြိမ်ပင်ငယ်များကို ခုတ်ယူခြင်းသည် ရောင်းတန်းဝင်ကြိမ်လည်းမရ၊ ကြိမ်ပင်မျိုးများလည်း သုဉ်းသွားစေသဖြင့် အပင်ငယ်များကို မခုတ်ရပါ။
- (၆) မြိုင်ကြိမ်ပင်များ၊ ကြိမ်နာများကို ဂရပြုစောင့်ရှုရက်ကြရမည်။ (မြိုင်ကြိမ်ဆိုသည်မှာ ရေစပ်အားများသော ကြောင့် ခြောက်သွေးသောအခါ ရွှေသွားမည့်ကြိမ်)
- (၇) လက်မဲကြိမ်ရွှေက်များကို အိမ်အမိုးပြုလုပ်ရန်အတွက် ကြိမ်လက်မဲပင်ငယ်များကို ခုတ်ယူခြင်း မပြုရပါ။
- (၈) ပုရစ်ကိုက်၊ ကြပ်၊ ခြကိုက်၊ ပိုးကြီးပေါက်ပါကြိမ်များ၊ အပြစ်အနာအဆာရှိသောကြိမ်များကို မခုတ်ရပါ။
- (၉) အဆစ်အကွာအဝေးတစ်ခုနှင့်တစ်ခု လွန်စွာခြားနားသော ကြိမ်ပင်များ၊ အဆစ်လိုက်လုံးပတ်အကြီး အသေး (အရင်းအဖျား) ကွာခြားလွန်းသောကြိမ်များကို မခုတ်ရပါ။

- (၁၀) ကြိမ်လိမ်ကြိမ်ကောက်များ၊ တံတောင်ဆုံးကြိမ်များ၊ တက်တူကောက်ကျွေးကြိမ်များကို မခုတ်ရပါ။
- (၁၁) တံ့ထိုးဆိုင်းတန်းများပြုလုပ်ရန် “ကြိမ်ဖို့ပြား” အဖြစ် ကြိမ်နှုန်းကို ခုတ်ယူအသုံးပြုခြင်းမပြုရန်ဟု ညွှန်ကြားထားပါသည်။

တောတွင်းဦးပြုပြင်ခြင်း

ကြိမ်များပျက်စီးခြင်းမရှိစေရန် ခုတ်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း ပြုပြင်ခြင်း၊ စနစ်တကျထားသို့ခြင်းပြုလုပ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ တောတွင်းဦးပွဲည်းကိုရိယာ နေရာအက်အခဲရှိသောကြောင့် စနစ်တက္ကာမထိန်းသိမ်းနိုင်စီ အောက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ကြရပါသည်။

- (က) ခုတ်ယူပြီးသောကြိမ်ပင်များမှ ဆူး၊ အရွက်စသည်တို့ကို ဖယ်ရှားပစ်ကြရသည်။
- (ခ) ကြိမ်အတွင်းဦးပါဝင်နေသော ရေများ ဆေးလျင်စွာ ထွက်သွားစေရန် ခုတ်ပြီးကြိမ်များကို သစ်ပင်ခွာ တောင်နဲ့ရဲ့သို့နေရာများတွင် ထောင်ထားရမည်။ လေဝင်လေထွက်ကောင်းစေရန် ကရာပြုကြရသည်။
- (ဂ) မိုး၊ နှင့်းစသည်တို့မထိစေရန် လိုအပ်ပါက မိုးကာဖျော်သုံး၍ မိုးအပ်ကြရသည်။ အထူးသဖြင့် ညာအခါတွင် ကာထားတတ်ကြသည်။
- (ဃ) ကြိမ်သည် မိုစွဲသောအေး ဖြောင့်ရန်လွယ်ကူသည်။ ကြိမ်ခုတ်သွားက ခုတ်၊ ဖြောင့်သွားက ဖြောင့်၊ လူတစ်ဦးစည်းသွားစည်းကြသည်။

ထိသို့လူတစ်နှင့်အဆည်းစည်းပြီး လျည်းလမ်းပေါက်သည့်နေရာ
အထိ လူအင်အားနှင့်သယ်ကြရသည်။

ကဲ့ထောက်စခန်း၏ပြုပြင်ခြင်း

ကဲ့သည်ဆိုသည်မှာ နည်းနည်းချင်းသယ်ယူရသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်
ရှိပါသည်။ ထောက်ဟူသည်မှာ စခန်းချုပ်နားသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်
ရှိပါသည်။ ကဲ့ထောက်စခန်းဆိုသည်မှာ မြို့ပေါ်ရှိ ဧဒ်ကွက်သို့ မပိုမို
တောဘွင်းမှ ခုတ်ယူလာသော ပစ္စည်းများကို ယာယီထားသို့၍ ဖြည့်ဖြည့်
ချင်း သယ်ယူသည့်စခန်းကို ဆိုလိုပါသည်။

ကဲ့ထောက်စခန်းမှ ကြိမ်တို့ကို ဖော်တော်ကား၊ လွှာ၊ မော်တော်
တို့ဖြင့် သယ်ယူကြရပါသည်။ ထိုနေရာတွင် ရက်ပေါင်းများစွာကြား
အောင် ပစ္စည်းစရသောကြောင့် ကြိမ်တို့ အပျက်အစီး အများဆုံး
ဖြစ်တတ်သော နေရာဖြစ်သည်။ မြို့ပေါ်တွင် ကြိမ်တို့ကို ပြုပြင်သည်
ထက် ကဲ့ထောက်တွင် ပြုပြင်သည်က ပိုမိုထိရောက်ပါသည်။

အစိုး (၁၀)

ကြိမ်များ ပျက်စီးဓာတ်ငါး၏ အမိကအချက်များ

အမျိုးအစားကောင်းသော ပြည်တွင်းပြည်ပ ရောင်းတန်းဝင် ကြိမ်တို့၏ အမိကအပျက်ရန်သူမှာ ဖားဥတက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖားဥတက်ခြင်းဆိုသည်မှာ စွတ်စိုးသော အဝတ်၊ သစ်သီးဝလ်၊ သစ်ချက်၊ ပေါင်မှန်စသည်တို့တွင် စွဲကပ်တတ်သော အနက်ရောင် အစက်အပြောက်ငယ်များကို ဆိုလိုပါသည်။ အင်လိပ်ဘာသာဖြင့် MILDEWS ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဖားဥတက်ခြင်းဆိုသည်မှာ အကယ်စင်စစ် မို့ရောဂါကျရောက် ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အင်အားကောင်းသော အနကြည့်ကိရိယာဖြင့် ကြည့်ပါက ပင့်ကုအိမ်သဖယ်ဖြစ်နေသော မို့မျှင်တို့ကို မြင်တွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိမိတို့သည် အပ်စား၊ အဆွေးစားအပင်များ (SAPRO-PHYTES)ဖြစ်ကြပါသည်။ ယင်းတို့၏ မျိုးစေမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လေထဲတွင် အမြှရှိသည်။ သက်ရှုံးသွေးဝါသို့မဟုတ် အပင် တို့ သေသည့်နှင့် ပဋိပစ္စည်း (ANTIBODY) ခေါ် ခုခံကာကွယ်ရေး အရည်များထုတ်လုပ်မှ ရပ်ဆိုင်းသွားသည်။ ထိအခါ မို့တို့၏ အပျက် လုပ်ငန်းစသောအချိန် ဖြစ်လေသည်။

ထမင်းစားခန်းတွင် သိမ်းဆည်းထားသော ပေါင်မျှနှုန်းပေါ်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာသော အစိမ်းရောင်အမျှန်များမှာ မို့များဖြစ်ပြီး စားပွဲကုလား ထိုင်စသော ပရီဘာဂများတွင် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အဖြူရောင်အမျှန် များများလည်း မို့များဖြစ်ကြ၍ အဝတ်အထည်၊ ဝါးလုံး၊ ကြိမ်တို့တွင် ဖြစ်ပေါ်တတ်သော အားဥ (ခေါ်) အမည်းရောင်အပြောက်ငယ်များမှာ လည်း မို့များပင် ဖြစ်သည်။

ကြိမ်တွင် အားဥခွဲပါက ကြိမ်၏ လုပ်မှုကို ပျက်စီးစေခြင်း၊ ကြိမ်၏ ကြံခိုင်မှု၊ တောင့်တင်းမှုကျဆင်းခြင်းနှင့် အေးမြည့်ခြင်းစသည် တို့ ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

အဆိုပါ မို့ရောဂါတိမှ ကာကွယ်ရန် ကန်ငွေးပေးခြင်း၊ ကန်မှုန် လိမ်းကျေခြင်း၊ သင့်တော်သော မို့သတ်ဆေး (FNIRGICDE) ပက် ဖျို့ဗြို့ခြင်း၊ ကောင်းစွာ ခြောက်သွေ့စေခြင်း၊ လေဝင်လေထွက်ကောင်း စေခြင်းစသည့် နည်းတို့ဖြင့် ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုရသော ကြိမ်များ ပျက်စီးခြင်း၏ အစိက အကြောင်းရင်းမှာ အားဥတက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ အားဥခွဲ ပါက ကြိမ်၏ လုပ်မှုပျက်စီးခြင်း၊ ခိုင်ခုမှုလျှော့နည်းလာခြင်း၊ အေးမြည့် ခြင်းများ ဖြစ်စေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ငင်းမို့စွဲခြင်းမှ ကာကွယ်ရန် ကန်ငွေးပေးခြင်း၊ ကန်မှုန်လိမ်းကျေခြင်း၊ သင့်တော်သော မို့သတ်ဆေး ပက်ဖျို့ဗြို့ခြင်း၊ လေဝင်လေထွက် ကောင်းစွာရရှိပြီး ခြောက်သွေ့စ ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ပေးရပါသည်။

အစိုး (၁၁)

ကြိမ်များကို နည်းစနစ်ကျစွာ ပြုပြင်ပေးခြင်း

ကြိမ်များကို မပျက်စီးစေရန် ခုတ်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း စနစ်တကျ ပြုပြင်ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ ကြိမ်အစိမ်းများတွင် ရေပါဝင်မှုများ သဖို့ ကြိမ်အတွင်းရှိ ရေများ အလျင်အမြန်ထွက်သွားကာ ကြိမ် အခြားကိုဖြစ်စေရန် အရေးကြီးပါသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ရာတွင် အခွဲ ဓမ္မစေလှန်းခြင်းနည်းကို အသုံးပြုကြသည်။ ကြိမ်များကို အခွဲခြစ်ပြီး ထောင်ထားရမည်။ ကြိမ်များကို အခွဲခြစ်ရာတွင် အကျောက် ကုန်အောင် ဓမ္မဓမ္မ်းဖြင့် ကြိမ်ထဲမှာ ရေများလျင်မြန်စွာ ထွက်ပေမည်။ အခြားနည်းမှာ ရေနွေးနှင့်ပေါင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အချို့သောအသများတွင် ကြိမ်ချောင်းများနှင့် ကောက်ရှိုးများတစ်ထပ် စီပုံကာ မီးရှို့ပါသည်။ ထိုသို့ မီးဖြိုက်သည့်နည်းသည် နိုက်ဦး၊ ညောင်လေးပင်၊ တောင်းမြို့နယ်များ၌ အသုံးများပါသည်။ ငှါးပြင် ဒီဇယ်ဆီဖြင့် ပြုတဲ့ခြင်း နည်းကိုလည်း အသုံးပြုကြပါသည်။ ပွက်ပွက် ဆူနေသော ဒီဇယ်ဆီ တွင် ကြိမ်အစိမ်းကို နှစ်ထားပြီး (၁၅) မီးနစ်ခန့်မှ (၃၀) မီးနစ်ခန့် ပြုတဲ့ရပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရေများထွက်သွားကာ ဟားဥတက်ခြင်းမှ ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။ ထိုအပြင် ဒီဇယ်ဆီများ ကြိမ်ကြောအတွင်းသို့ ဝင်သွားသဖို့ ကျွေးညွတ်ခံနိုင်စွမ်း ပိုကောင်းလာပါသည်။ ဤနည်း

သည် စီးပွားဖြစ်သုံးရန် အကောင်းဆုံးနည်း ဖြစ်ပါသည်။ အချို့သော သူများသည် ကန့်ငွေ့ပေးခြင်းကို အသုံးပြုကြပါသည်။ ကန့်ငွေ့ပေးခြင်း နည်းကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ကန့်ကိုင်တွယ်ရာတွင် စနစ်မကျပါက ကန့်အဆိပ်ဖြစ်တတ်ခြင်း၊ ကန့်ငွေ့ပေးသော ကြိမ်သည် အခြားကြိမ် ထက် အနည်းငယ် ပို၍ ကြွပ်ဆတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ကန့်ငွေ့ရှိက်ကြိမ်သည် အခြားကြိမ်ထက် အရောင် လုပသဖြင့် လူကြိုက်များပါသည်။

အခွဲခြစ်နေလှန်းခြင်း (SUN DRY SKIN OF METHOD)

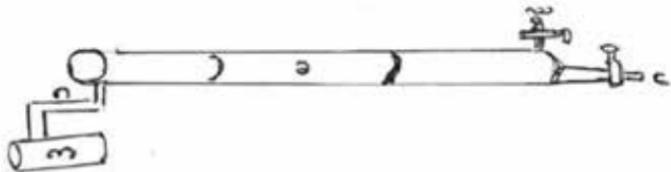
အခွဲခြစ်နေလှန်းခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ ကြိမ်အတွင်းရှိ ရေများ အမြန်ထွက်သွားစေရန် ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အခွဲခြစ်ပြီးသော ကြိမ်များကို ထောင်ထားရမည်။ လျှ၍ မထား သင့်ပေ။ အခွဲခြစ်ရာတွင် အကြောကိုသာ ကုန်အောင်ခြစ်ရန် ဖြစ်သည်။ အသားများစွာ ပါမသွားစေရ။ အခွဲခြစ်ရာတွင် ဓားဖြင့် ခြစ်ခြင်းထက် ကျောက်ဖြင့် သွေးထားသော တံစုံဖြင့် ခြစ်ခြင်းက ပိုမိုကောင်းမွန် ပါသည်။ အသားများစွာ ပါမသွားစေရန် အကြောကို လှန်၍ မခြစ် ရ။ အကြောအတိုင်းသာ ခြစ်ရမည်။ ကြိမ်ချောင်းကို လူ၏ ခါးအမြင့် ခန့်မြင့်သော ခုံပေါ်တွင် တင်၍ ခြစ်ပါက အလုပ်လုပ်ရန် ပိုမိုအဆင် ပြုပါသည်။ ဖြောင့်သော ကြိမ်အား အခွဲခြစ်ရန် လွယ်ကူသည်။ ကောက်သော ကြိမ်အား အခွဲခြစ်ရန် မလွယ်ပေ။ အလုပ်ကြီးကြပ်သူ က အလုပ်သမားများအား ကြိမ်ကောက်၊ ကြိမ်ဖြောင့်မျှ၍ အလုပ်ချ ပေးရပါသည်။

အခွဲခြစ်နေလှန်းခြင်းသည် စရိတ်သက်သာသောနည်း ဖြစ်ပါ သည်။ သို့သော် ကြိမ်တို့သည် အလျားလိုက်ခွဲခြင်း၊ ကြွပ်ဆတ်ခြင်း

တို့ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ ပရီဘောဂလုပ်ရာတွင် ကဲ့လွယ်သဖြင့် အလေအလွင့် များလေသည်။

ရေနွေးဖြင့် ပေါင်းနည်း (STEAMING METHOD)

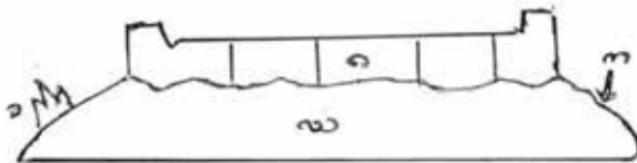
ဤနည်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကြိမ်အတွင်းရှိ ရေများအား ရေနွေးငွေ့ဖြင့် အပူပေး၍ ထုတ်ပစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ (က) သည် ဘွှင်လာငယ်ဖြစ်သည်။ (ခ) သည် ကြိမ်ချောင်းများထည့်သော အိုးဖြစ်သည်။ (ဂ) သည် ဘွှင်လာနှင့် ပေါင်းအိုးဆက်ထားသော ပိုက်ဖြစ်သည်။ (ဃ) သည် ရေနွေးငွေ့ထွက်ပေါက်ဖြစ်သည်။ (င) သည် ပြုတ်အိုးအတွင်းရှိ ရေများ၏ ထွက်ပေါက်ဖြစ်ပါသည်။

သာမဏ်ဖိအားတွင် ပွဲက်ပွဲက်ဆူနေသောရေမှာ ၁၀၀ ဒီဂရီစင်တိ ဂရိတ်ဖြစ်သက္ကာသို့ ရေနွေးငွေ့သည်လည်း ၁၀၀ ဒီဂရီစင်တိဂရိတ်ပင် ဖြစ်သည်။ ၁၀၀ ဒီဂရီစင်တိဂရိတ်သာရှိသော ရေနွေးငွေ့ဖြင့် ကြိမ် အတွင်းရှိ ရေတို့အား အငွေ့ပြန်စေခြင်းမှာ မလွယ်ကူပေ။ ရေစင်မည် မဟုတ်ပေ။ ရေနွေးငွေ့သည် အပူချိန် ၁၀၀ ဒီဂရီစင်တိဂရိတ်ကော် သော အထူးအပူရေနွေးငွေ့ (SUPER HEATED STEAM) ဖြစ်ရန် လိုပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရန် ကိရိယာသည် လေကောင်းစွာ လုံရ မည်ဖြစ်သောကြောင့် ဤနည်းတွင် အတတ်ပညာပိုင်းဆိုင်ရာ လိုအပ် ချက်များစွာ ရှိလေသည်။

မီးမြို့က်ခြင်း (SMOKING METHOD)

ကြိမ်ချောင်းများနှင့် ကောက်ရိုးများကို တစ်လွှာစီထပ်၍ ပုံရ သည်။ အပုံကြီးအား ဖွံ့ဖြိုးရပါသည်။ လေဝင်ပေါက်အနည်းငယ်သာ ထားပြီး ကောက်ရိုးများကို မီးနှုန်းရသည်။ ကောက်ရိုးတို့သည် အောက်ဆို ဂျင်အရန်ည်းသောကြောင့် ဖြည့်ညွင်းစွာ မီးလောင်သည်။ မီးအပူရှိနိုင် ကြောင့် ကြိမ်အတွင်းရှိ ရေဓာတ္ထ အဆွဲပြန်သည်။ ကြိမ်တို့၏ အရောင် မှာ နို့မြှင့်နို့လာသည်။ ဤနည်းသည် ကြိမ်ငယ်များအတွက် သင့်တော် သောနည်းဖြစ်သည်။ နိုက်ညီး ဆူောင်လေးပင်၊ တောင်ငူနယ်တစ်ပိုက် တွင် အသုံးများသော နည်းဖြစ်ပါသည်။

ဒီဇယ်ဆီဖြင့် ပြုတ်နည်း

၁ - ထင်းထည့်ရန် ၃ - မီးတောက် ၂ - ပြုတ်အိုး ယ - နှဲကာ

ကြိမ်ပြပြင်နည်းများတွင် ဤနည်းသည် အကောင်းဆုံး ဖြစ်သည်။ သံစည်းပိုင်းပြတ်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ပြုတ်ကန်တွင် ဒီဇယ်ဆီကို ထည့်သည်။ အပေါက်ဝါ (က) မှ ထင်းချောင်းများထည့်၍ ဒုံးအပူပေးသည်။ မီးတောက်သည် အပေါက်ဝါ (ခ) မှ ထွက်သည်။ မီးတောက်နှင့် ပူဇ္ဈားသော ဒီဇယ်ဆီ မထိတွေ့စေရန် အပေါက်ဝါ (က) နှင့် (ခ) တို့ကို ပြုတ်အိုးမှ ဝေးဝေးထားရသည်။ ပြုတ်အိုး

အား ပုံတွင်ပြထားသည့်အတိုင်း ချွဲဖြင့် မဲထားသောကြောင့် မီးတောက်သည့် ဒီယော်ဆီအား မကူးနှင့်။

ပွဲက်ပွဲက်ဆူဇာသော ဒီယော်ဆီတွင် ကြိုမ်အစိမ်းအားနှစ်၍ ထားရသည်။ ကြိုမ်အနုအရင့်ကိုလိုက်၍ (၁၅) မိန့်မှ မိန့် (၂၀) အထိပြတ်ကြရသည်။

ကြိုမ်တွင်ရှိ ရေတို့ အပူရှိန်ကြောင့် အစွဲပြန်ထွက်သွားသည်။ အကြောတွင်းသို့ ဆီများ စီးဝင်သွားသဖြင့် ကြိုမ်၏ ကွေးညာတ်ခံနှင့် စွမ်းပိုကောင်းလာပါသည်။

ဒီယော်ပြတ်ပြီး ကြိုမ်အား လွှာမှုနှင့်ဖြင့် ပွဲတ်တိုက်ပေးရသည်။ လွှာမှုနှင့်ဖြင့် ပွဲတ်တိုက်ပေးခြင်းအားဖြင့် ကြိုမ်ပေါ်တွင် ပေကျုံဇာ သော ဒီယော်ဆီများ လျှင့်မြန်စွာ ခြောက်သွေးပေပါသည်။ ထိုလွှာမှုနှင့်များကိုလည်း လောင်စာအဖြစ် ပြန်လည်အသုံးပြနိုင်သည်။ ကြိုမ်အလုံး (၁၀၀၀) လျှင့် ဒီယော်ဆီဂါလ် (၅၀) အနည်းဆုံး သုံးရပါသည်။ ဤနည်းသည် လက်တွေ့ကျကျ အကောင်းဆုံးနည်းဖြစ်သည်။

ကန့်ငွေပေးခြင်း (SULPHYARISHTION METHOD)

ကန့်ငွေပေးခြင်းရည်ရွယ်ချက်မှာ ကြိုမ်တွင် တွယ်ကပ်လာသော ကပ်ပါးမြှုများသောစောင့်နှင့် ရွားက်ထပ်မတွယ်ကပ်စောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အလျား ၂၈ ပေ၊ အနံ ၄၃ ပေ၊ အမြင့် လေးပေ သို့မဟုတ် ခြောက်ပေ ရှိသောအတ်၊ အက်တေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဝါးထရုံကို ချွဲစေးမဲ့၍ သော်လည်းကောင်း၊ တည်ဆောက်ထားသောကန့်ပေးခန်း နှစ်ခု သို့မဟုတ် သုံးခုကို ကြိုမ်၏ပမာဏကိုလိုက်၍ ဆောက်ရမည်။ ကန့်ငွေပေးခန်း၏အတွင်းအောက်ခြေတွင် ဓလီအားတုံးများကို နှစ်ပေ

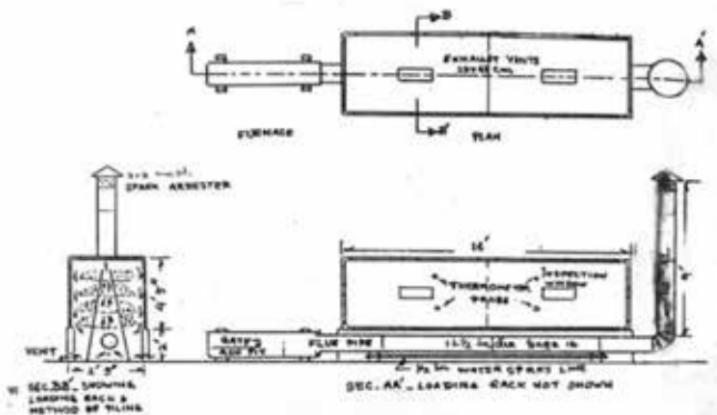
ခန့်စိအကျာအဝေးမြား၍ ထောင်လျက်စီထားရမည်။ အဆိုပါ ကန့်ငွေ့ပေးခန်းအတွင်းတွင် တောတွင်မှ အသင့်ပြုပြင်ပြီးရောက်ရှိလာသော ကြိမ်များကို စနစ်တကျဖို့ထားရမည်။ စနစ်တကျဖို့ထားရမည်ဟု ဆိုရာတွင် ကန့်ငွေ့များ ကြိမ်အစည်းအတိုင်းနှင့် ကောင်းစွာတွေ့နှင့်ရန် စီမံထားခြင်းဖြစ်လေသည်။ အဆိုပါကန့်ငွေ့ပေးခန်း၏ ထိပ်တစ်ဖက် တစ်ချက်တွင် မဆလာဒယ်အီးပိုင်းတစ်ခုစီထား၍ အဆိုပါဒယ်ပိုင်း အတွင်း၌ ကန့်တုံးကလေးများ တစ်ပေခန့်ကိုထည့်ကာ မီးရှိပေးရ မည်။ ကန့်ငွေ့များ ကောင်းစွာမီးစွဲသောအခါ ကန့်ငွေ့ပေးခံထား ရသောကြိမ်သည် အမြားကြိမ်ထက်အနည်းငယ်ပို၍ ကွဲပဲဆတ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ကန့်အား ကိုင်တွယ်ပုံစနစ်မကျပါက ကန့်အဆိပ်ဖြစ် တတ်သည်။ ကန့်ငွေ့ပေးထားသောကြိမ်သည် လုပသောကြာင့် လူကြိုက်များလေသည်။

သဖြင့်ပွတ်နည်း (SANDING METHOD)

ဒီယော်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ကြိမ်ကိုဖြစ်စေ၊ ကြိမ်အစိမ်းကို ဖြစ်စေ သဖြင့်ပွတ်ပေးပါက ကြိမ်၏အရည်အသွေး ပိုမိုကောင်းမွန် ပါသည်။ ကြိမ်တွင် စေးကပ်သောအရည်များရှိသည်။ မြေပေါ်တွင် နှစ်ရှည်လများနှင့်ရသောကြာင့် ဉာဏ်ပေမေ့သည်များလည်း ရှိသည်။ ထိုအညစ်အကြေးများကိုစင်သွားစေရန် သဖြင့်ပွတ်ပေးရခြင်းဖြစ် ပါသည်။ သသည် နှဲကင်းစင်သောသဖြူဖြစ်ပါက ပို၍ကောင်းသည်။ နှဲပါသောသ သို့မဟုတ် အီးတိုက်ဖွဲ့ပြာကဲ့သို့သော မည်းညစ်သည့် ပစ္စည်းများဖြင့် ပွတ်တိုက်ပါက ကြိမ်တွင်ရှိသော ကွဲရှာင်ယ်များ အကြားသို့ အညစ်အကြေးများဝင်၍ အရည်အသွေးည့်စေပါသည်။

သဲဖြာဖြင့် သေချာစွာပွတ်တိုက်သန္တစ်သောကြိမ်ကို ပြည်ပဝယ်ယူသူ များ ပိုမို ကြိုက်နှစ်သက်ကြပါသည်။

မီးဖိုဖြင့်ခြောက်သွေ့စေခြင်း (DRYING BY OVEN)

မီးဖိုဖြင့် ခြောက်သွေ့စေခြင်း

မီးဖိုတံ့ခါးမကြီးမှ ကြိမ်ချောင်းများကို ထောင်လျက်ဖြစ်စေ ရေပြင်ညီအတိုင်းဖြစ်စေ ထည့်သည်။ မီးဖိုမှ ထင်းဖြင့်အပူပေးရသည်။ အရှိန်ရလာသောအခါ လေရှုပေါက်မှ မီးဖိုဖြင့်အပူပေးချလိုက်သော အခါ မီးဖိုမှအပူပွဲတို့သည် ကြိမ်ချောင်းများတင်ထားသော စင်များ အောက်မှ မီးအနေအထား၊ ကြိမ်အနေအထားတို့ကို စစ်ဆေးသည်။ သာမိမိတာဖြင့် အပူချိန်တိုင်းသည်။ အပူချိန်မြင့်တက်လာလျှင် အပူ ထိန်းတံ့ခါးကို ပိတ်လိုက်သည်။ ဤနည်းဖြင့် အပူချိန်ကို ထိန်းသည်။ မိုးအခါ ကြိမ်ခြောက်သွေ့စေရန်ပြုလုပ်သော နည်းကောင်းတစ်ခု

ဖြစ်သည်။ ပဲခူးနယ်တစ်ရိုက်မှ ပန်းကန်ထုတ်လုပ်သူအချို့သည် မိမိ
လုပ်ငန်းသုံးမီးဖိုအား မိုးအခါ ပြန်လည်ဖြေပြင်၍ ကြိမ်လုပ်ငန်းတွင်
သုံးလေ့ရှိပါသည်။

အစိုး (၁၂)

ကြိမ်စိန့်က်ပျီးခြင်းနှင့် ထိန်းသိမ်းခြင်း

ကြိမ်ပင်သည် အလေ့ကျပေါက်သည့်အပင်ဖြစ်သော်လည်း
အပင်များခုတ်ယူပြီး ကြိမ်ပြန်းတီးမှုမဖြစ်စေရန် ပြန်လည်စိန့်က်ပျီးရ
ပါသည်။ ဤသိပ္ပါယ်လုပ်ခြင်းဖြင့် မြေဆီလွှာထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်း၊ သဘာဝ
အလျောက် အလေ့ကျပေါက်သောကြိမ်ထက် အမျိုးအစားကောင်းမွန်
သောကြိမ်များ ရရှိစေခြင်း၊ နိုင်ငံခြားဝင်ငွေတိုးခြင်း အကျိုးကျေးဇူး
များရရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ ပျဉ်းမနား-ပင်လောင်း မော်တော်ကားလမ်း
မိုင်တိုင်အမှတ်-၁၁ တွင်ရှိသော ကျောက်ဖျာဒေသတွင် ရေဆင်း
စိန့်က်ပျီးရေးသုတေသနအဖွဲ့မှ စတင်စမ်းသပ်စိန့်က်ပျီးနေသည်ဟု သိရှိ
ရပါသည်။ ထို့ပြင် ကြိမ်စမ်းသပ်စိန့်က်ပျီးရေးဥယျာဉ်တစ်ခုကို
ရှိမ်းကုန်းပြင်မြှင့်ရှိ တောင်စွဲယ်တစ်ခုပေါ်တွင် စိန့်က်ပျီးလျက်ရှိပါသည်။
စိန့်က်ပျီးသောကြိမ်များသည် အလေ့ကျပေါက်သောကြိမ်ထက်
ကျေးညာတ်ခံနိုင်စွမ်းပို၍ ပျော်ပျော်းသဖြင့် ပရိဘောဂလုပ်ရန် ပိုမို
ကောင်းမွန်ပါသည်။ စိန့်က်ပျီးကြိမ်သည် ပင်စည်လုံးပတ်ညီညာပြီး
နေရာင်ညီညာစွာရသဖြင့် ကြိမ်တစ်ပင်လုံး အရောင်တူညီသည်
အတွက် ရေးကောင်းရပါသည်။ စိန့်က်ပျီးသူတို့ စိန့်က်ပျီးထားသဖြင့်
ပိုးကောင်း ပုရစ်၊ ပုရွှေကံဆိတ်များကိုက်ခြင်းကင်း၍ အနာကင်းခြင်း၊

မြေသာ၊ ရေကောင်းစွာရရှိသဖြင့် ပင်လုံးကြီးကာ ရောင်းယိုးလှသော ကြိမ်ကောင်းကြိမ်သန့်များ ရရှိစေပါသည်။

မည်သည့်သစ်တော့မဆို လူတို့အသုံးပြုရန် ခုတ်လဲပြီးပါက နောင်လာနာက်သားအတွက် သစ်တော့ပြန်းတီးမှုမရှိစေရန် ပြန်လည် စိုက်ပျိုးကြရစ်မြေဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်းပင်ကဲ့သို့သော တန်ဖိုးကြီးမှား သည့်အပင်များ စိုက်ပျိုးသကဲ့သို့ ကြိမ်ပင်များကိုလည်း ပြန်လည် စိုက်ပျိုးရန်လိုအပ်ပါသည်။ ကြိမ်ပင်များစိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် (က) မြေဆီလွှာ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခြင်း၊ (ခ) ရာသို့တုကောင်းစွဲခြင်း၊ (ဂ) ကြိမ်ပြန်းတီးမှုမှ ကာကွယ်နိုင်ခြင်း၊ (ဃ) သဘာဝပေါက်အလေ့ကျကြိမ်များထက် အမျိုးအစားကောင်းမွန်သောကြိမ်များ ရရှိနိုင်ခြင်း၊ (င) နိုင်ငံခြား ဝင်ငွေရရှိစေနိုင်ခြင်း၊ (စ) ကျွန်းစားကျက် ကျယ်ပြန်လာနိုင်ခြင်း စသော အကျိုးတရားများ ဖြစ်ပေါ်စေပါသည်။

အင်ဒိန်းရှားနိုင်ငံတွင် ဂျုပ်နိုင်ငံ ကျွမ်းကျင်မှုပညာရှင်အကူအညီ ဖြင့် ကလီမန်တန်ကျွန်း (KALTMANTAN) ကြိမ်ပင်များကို စနစ် တကျိုစိုက်ပျိုးနေကြပြီဖြစ်ပါသည်။

အလားတူ ဖိုလစ်ပိုင်နိုင်ငံတွင်လည်း ပရီဘာဂလုပ်ငန်းရှင်များက ကြိမ်အရိုင်းများ လွယ်က္ခာရရှိနိုင်ရေးအတွက် ဖိုလစ်ပိုင်နိုင်ငံပိုင် မင်ဒုရိရှိကျွန်း (MIN DORO) တွင် ကြိမ်စိုက်ခင်းများပြုလုပ်နေကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

သုတေသနစာတမ်းတစ်စောင်၏အဆိုအရ စိုက်ပျိုးထားသော ခပေါင်းကြိမ်အား မြောက်နှစ်သားအရွယ်မှစတင်၍ အသုံးပြုနိုင်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ (၁၅) နှစ်သားအရွယ် ကြိမ်သည် ကောင်းစွာရင့်ကျက် သောကြိမ်ဖြစ်ပြီး အလျားပေတစ်ရာခန့်ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်မှ ဘဇ္ဇာ ခုနစ်မှစ၍ ပျဉ်းမနား-ပင်လောင်းကားလမ်း မိုင်တိုင်အမှတ် (၁၁) တွင်ရှိသော ကျောက်ဖျာဒေသတွင် ရေဆင်းစိက်ပျိုးရေးသုတေသနအဖွဲ့မှ မြန်မာ့ကြိုးများကို စတင်စိက်ပျိုးနှုန်းဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါဒေသသည် ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် အထက်ပေ (၁၂၀) တွင်ရှိပါသည်။ ဒေသတွင် အမြှုစိမ်းသစ်တော့များရှိသည်။ နှစ်စဉ်မိုးရေချိန်လက်မ (၆၀) ခန့်ရှာသွန်းလျက်ရှိသည်။ ကြိုးစမ်းသပ် စိက်ပျိုးသယူသွေးလှုပ်စွာ ရှုမှုးကုန်းမြေမြှုံးလက်တက်ဖြစ်သော တောင်းထဲ တစ်ခုပေါ်တွင် တည်ရှိပါသည်။ သဘာဝသစ်တောထဲတွင် ကြိုးခါး၊ ရေကြိုးနှင့် ကြိုးတို့ပေါ်ကိုရောက်လျက်ရှိသည်။

ကြိုးခါး၊ ရေကြိုး၊ ကုန်းကြိုးတို့ကို စမ်းသပ်ခန်းတွင် အပင် ပေါက်များအဖြစ်ပျိုးပြီး ဥယျာဉ်တွင် စိက်ပျိုးခြင်းဖြစ်သည်။ မကြာ သောကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ သစ်တော့များတွင် လူတို့ ခုတ်ယူသွားသော ဝါးတော့၊ ကြိုးတော့၊ သစ်တော့များနှင့်ရှုံးစွာ စိက်ခင်းများ၊ စနစ်တကျ ကျယ်ကျယ်ပြန်ပြန့် စိက်ပျိုးနိုင်တော့များ ဖြစ်ပါသည်။

အလေ့ကျပေါက်ကြိုးနှင့် စိက်ပျိုးကြိုးကွားချက်

အလေ့ကျပေါက်ရောက်သောကြိုးဆိုသည့်မှာ တောတောင်လျှို့ မြောင်များအတွင်း သဘာဝအတိုင်းပေါက်သော ကြိုးကိုဆိုလိုသည်။

စိက်ပျိုးသောကြိုးဆိုသည့်မှာ လူတို့သောချာစွာစိက်ပျိုးထားသော ကြိုးကိုဆိုလိုပါသည်။

၁။ အလေ့ကျကြိုးတို့သည် သဘာဝအနေအထားအတိုင်း ရောက်လေရာ လျှို့မြောင်သစ်ပင်တို့ကို နှယ်တက်တတ်

- သောကြာ့င့် ကျွဲကောက်သည်။ စိုက်ပျိုးသောကြိမ်
သည် ဖြောင့်တန်းသည်။
- ၂။ အလေ့ကျကြိမ်တို့သည် အပင်ရှင်းများဖြစ်သည်။ အဆစ်
ကြီးသည်။ စိုက်ပျိုးရေးကြိမ်၏ အဆစ်သည် ငယ်သည်။
အဆစ်တစ်ခုနှင့် တစ်ခုအကြား အကွာအဝေးလည်း
ရှည်လျားသည်။
- ၃။ စိုက်ပျိုးရေးကြိမ်တို့သည် အလေ့ကျကြိမ်တို့ဟက် ကျွဲ့ညှတ်
ခံနိုင်စွမ်း ပိုကောင်းပါသည်။ ပျော့ပျောင်းသည်။ ကြိမ်
ပရီသောကလုပ်ရန် ပိုကောင်းသည်။
- ၄။ အလေ့ကျကြိမ်တို့၏ ပင်စည်လုံးပတ်သည် ညီညာခြင်း
နည်းပါးသည်။ အရင်းကြီးအဖျားရှုံးတတ်သည်။ စိုက်ပျိုး
ကြိမ်တို့မှာ ပင်စည်လုံးပတ်ညီညာသည်။
- ၅။ စိုက်ပျိုးကြိမ်တို့ရရှိသောနေရာင်မှာ ညီညာသောကြာ့င့်
ကြိမ်၏အရောင်တူညီသည်။ အလေ့ကျပေါက်ကြိမ်တို့၏
အရောင်မှာ မတူညီပေါ်။
- ၆။ စိုက်ပျိုးသောကြိမ်တို့မှာ လုတ္တိပြုစထားသောကြာ့င့် ပိုး
ပုရစ်၊ ပုရွက်ဆိတ်တို့ကိုက်ခြင်းမှ ကင်းသည်။ ဒက်ရာ
နည်းသည်။ အလေ့ကျပေါက်ကြိမ်တို့မှာ ဒက်ရာများ
သည်။
- ၇။ စိုက်ပျိုးသောကြိမ်မှာ မြေသာ၊ ရေ၊ နေကောင်းစွာ
ရသောကြာ့င့် ကောင်းစွာဖြေား၍ ပင်လုံးကြီးခြင်း၊
အလေ့ကျကြိမ်တို့မှာ ပင်လုံးငယ်ခြင်းစသည်ဖြင့် ကွာခြား
ပါသည်။

ဓမ္မတာမျိုးဆက်ခြင်း

ကြိုင်မျိုးဆက်ခြားခြင်းမှာ ပုံမှန်အားဖြင့် အစွဲမှုဖြစ်ပြီး အစွဲမှုမျိုးဆက်ခြင်းသည် အများဆုံးဖြစ်သည်။ ကြိုင်ပင်သည် အစိုးအမရှိပြီး အမပင်များမှအသီးသီးပြီး မျိုးဆက်သည်။ ကြိုင်ပင်သည် အသက် (၁၀) နှစ်မှ (၁၄) နှစ်တွင် အသီးသီး၍ မျိုးဆက်သည်။ အစွဲမှုမျိုးများခြင်းအပြင် ရိုင်စုံများခြင်း (Rhizomes)မှ မျိုးများခြင်း၊ ငတ်တက်မှုမျိုးများခြင်းများလည်း တွေ့ရပါသည်။ ကြိုင်ခတ်ယူပြီးကျွန်းခဲ့သော ငတ်မှု အတက်ပြန်ထွက်ခြင်းအား သစ်တောသုတေသနဌာန သုတေသနမြှုပ်နှံရေးနှင့် အတက်ပြန်ထွက်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ အချို့ဖော်ရာများတွင် ဂုဏ်ရာနှင့်နှုန်းခန်း အထိ ငတ်တက်ပြန်ထွက်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကြိုင်မျိုးဆက်ခြင်းအတွက် အရေးပါသော ငတ်တက်ထွက်ခြင်းအား အမိကအနွောင့်အယ်က်မှာ တောမီးဖြစ်ပါသည်။ တောမီးကြောင့် ကြိုင်ငတ်များ မီးလောင်ပျက်စီး၍ မျိုးများခြင်းကို ထိခိုက်ပါသည်။

ပဝတ္ထီမျိုးဆက်ခြင်း

သစ်တောသုတေသနဌာနမှ ဈေးကွက်အရ အရေးပါသည့် ကြိုင်မျိုးများအား ပဝတ္ထီနည်းဖြင့်မျိုးများခြင်းအား စမ်းသပ်ခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။ စမ်းသပ်ခဲ့သည့်ကြိုင်မျိုးများမှာ လက်မဲကြိုင်၊ သိုင်းကြိုင်၊ ဒုန်းကြိုင်၊ ကြိုင်ခါးနှင့် ရေကြိုင်မျိုးများကို စမ်းသပ်ခဲ့သည်။ စမ်းသပ်ရာတွင် လွှာစာမွှေ့မျိုးပေါင်တွင် မျိုးထောင်စမ်းသပ်နည်း၊ စပါးခွဲဖွဲ့ပြာတွင် မျိုးထောင်စမ်းသပ်နည်းနှင့် သဲမျိုးပေါင်တွင် မျိုးထောင် စမ်းသပ်နည်းတို့ဖြင့် စမ်းသပ်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါစမ်းသပ်ချက်အရ လွှာစာမွှေ့

ပျိုးပါင်တွင် ပျိုးထောင်ခြင်းသည် ပါက်ရောက်မှု အကောင်းဆုံးဖြစ်
ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ကြိမ်အမျိုးအစားအလုံက် ပါက်ရောက်မှုနှင့်
တွင်လည်း လက်မဲကြိမ်သည် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပြီး ကြိမ်ခါးသည်
ပါက်ရောက်မှုအနည်းဆုံးနှင့် နောက်အကျခုံးဖြစ်ပါသည်။

အစွဲစောင်းခြင်း

ကြိမ်စွဲအမြာက်အများရရှိရန် အက်အခဲရှိသော်လည်း အစွဲ
ဖြင့် ပျိုးထောင်စိုက်ပျိုးခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းဖြစ်ပါ
သည်။ ကြိမ်များအပွင့်မပွင့်မီ ထုတ်ယူသုံးခဲ့ခြင်းနှင့် ကြိမ်၏ ရှင်သန်
ပါက်ရောက်ရာသဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိနိုက်ပျက်စီးစေခြင်းသည်
ကြိမ်စွဲများ အများအပြား စုစောင်းရရှိရေးကို ထိနိုက်စေပါသည်။
ကြိမ်စွဲတို့သည် မိုးရာသီတွင် မှည့်လေရရှိပြီး ဒုပြုလန်း မေလတို့
သည် ရင်မှည်သော အသီးများကို စုစောင်းရန် အကောင်းဆုံးလများ
ဖြစ်ကြပါသည်။ ကြိမ်စွဲစုစောင်းရာတွင် အမြင့် ၁၂ မီတာကျော်
သော အပင်ရင့်များမှသာ စုစောင်းသင့်သည်။ ကြိမ်သီးများ အစိမ်း
ရောင်မှ အဝါရောင်သို့ ပြောင်းလဲချိန်တွင် ခုံယူစုစောင်းနိုင်ပြီ
ဖြစ်သည်။ အသီးနိုင်တို့သည် တောက်ပြောင်သော အဝါရောင်ရှိသည့်
အတွက် ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်စသည့် ပိုးမွားများအား ခွဲစုစောင်မှုရရှိစေပြီး ချို့ချဉ်း
အရသာရှိသော အသီး၏ အသားမျှင်တို့ကို ငါက်တို့က အစာအဖြစ်
စားသောက်ကြပါသည်။ အသီးရင်မှည်ခို့တွင် အပင်အား အနည်းငယ်
လှပ်ယမ်းရှုဖြင့် အလွယ်တကူ ကြွေကျို့စိုင်ပါသည်။

အသီး၏ အပြင်ခွဲနှင့် အသားလွှာတို့ကို ဖယ်ရှားပစ်ခြင်းသည်
သစ်စွဲမှ အပင်ပါက်ရန် လွယ်ကူသောချာစေပါသည်။ ရရှိလာသော

အစွေများကို တစ်ပတ်ကြာသည်အထိ သိလျှင်ထားနိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အစိစာတ်အား ထိန်းညီပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ အဘယ့် ကြာင့်ဆိုသော ခြောက်သွားသော သစ်စွေများမှ အပင်ပေါက်ရန် ခက်ခဲသောကြာင့် ဖြစ်သည်။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် တစ်ကီလိုဂရမ်အလေး ချိန်တွင် ကြိုင်စေ ၁၀၀၀ ပါဝင်ပါသည်။ ကြိုင်သီးတိုအား ရေစိမ် ကြည့်ပါက ရင့်သောအသီးသည် ရေအောက်တွင် မြှုပ်ပြီး မရင့်သော အသီးသည် ရေတွင် ပေါ်ပါသည်။ အသီးအရင့်ကိုသာ စိုက်ပျိုးသင့် ပါသည်။

ကြိုင်စွေများကို သိလျှင်ခြင်း

သန့်စင်ပြီး ရရှိလာသော ကြိုင်စွေများကို နေရာင်ဖြင့် ခြောက်သွေ့ဖြေား နောက်မိုးမကျမ်အထိ ရန်နိုင်တို့အတွင်း ထည့်သွင်း၍ သိမ်းဆည်းထားရပါသည်။ ကြိုင်စွေပျက်စီးမှုမရှိစေရန်အတွက် မို့သတ်ဆေးများ ပက်ဖျွိုးရန် လိုအပ်ပါသည်။ လုံလောက်သောအချို့ မရနိုင်ပါက ကြိုင်စွေများကို လွှာမှုနှင့်အစိများနှင့် ရောနောက် သင့်တင့်သည့်အဆွယ်ရှိ ပလတ်စတစ်ဆိတ်များအတွင်း ထည့်သွင်း၍ အပင်ပေါက်သည်အထိ နှစ်ပတ်ကြာခန့် သိမ်းဆည်းထားနိုင်ပါသည်။ လွှာမှုနှင့်အပေါ်ယံခြောက်သွေ့သည့်အခါတိုင်း ရေပက်ဖျွိုးပေးခြင်းဖြင့် အစွေမှ အပင်ပေါက် အားကောင်းစေပါသည်။

ယောဂျေအားဖြင့် ကြိုင်သည် အစွေမှအပင်ပေါက်စွမ်းအား ကာလ Viability တို့တောင်းပြီး တစ်လမှ နှစ်လအထိသာ ဖြစ်ပါ သည်။ အစိစာတ် ၆၀ ရာခိုင်နှုန်းရှိသော အပင်များသာ အပင်ပေါက် နိုင်ပြီး အစိစာတ် ၄၀ ရာခိုင်နှုန်းအောက်ရှိသော အစွေများမှာ အပင်

မပေါက်နိုင်ပါ။ စနစ်တကျ သို့လောင်သိမ်းဆည်းနိုင်ပါက အပင်
ပေါက်နိုင်စွမ်း Viability မှာ ခြောက်လအထိ ကြောမြင့်နိုင်ပါသည်။

အစိုး (၁၃)

ပြည်ပနေ့ကွက်သို့ တင်ပို့ဆရာတ်းချမှတ်း

ပြည်ပနေ့ကွက်သို့ တင်ပို့ရောင်းချရန်အတွက် ကြိမ်ကို (A, B, C, D) ဟူ၍ လေးမျိုးလေးစားခဲ့ထားပါသည်။ A အဆင့်ရှိ ကြိမ်များသည် အကောင်းဆုံးဖြစ်၍ ပို့ကိုက်ခြင်း၊ အားသတေက်ခြင်းကင်းကာလုံးပတ်ညီညာပြီး အဖျားရှုံးခြင်းမရှိဘဲ ဖြောင့်တန်းဖြူဖွေးတောက်ပသော ကြိမ်မျိုးဖြစ်ရပါမည်။ ထို့ပြင် ရောင်းတန်းဝင်အချယ်အစားမှာလည်း ရမထာကြိမ် (၁၀) မှ (၂၅) မိလိမိတာ၊ ကြိမ်နှီးလေးမှ (၂၀) မိလိမိတာ၊ ကြိမ်ဥကြိမ် လေးမှ ခြားကိုမိလိမိတာ၊ ရေကြိမ်လေးမှ (၂၀) မိလိမိတာတို့ဖြစ်ပြီး ကပါင်းကြိမ်မှာ (၂၅) မိလိမိတာထက်ကြီးမှ ပြည်ပနေ့ကွက်တွင် မျက်နှာပန်းလှပြီး ရောင်းယန်းပွင့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ငှါးပြင် ကမ္ဘာရောင်းတန်းဝင်ကြိမ်များ၏ အလျားမှာ (၁၃) ပေရှိရပါမည်။ နိုင်ငံခြားပို့ကုန်အဖြစ် ရောင်းချမည်ဆိုပါက ကြိမ်များ ဖြောင့်တန်းစေရန် ကြိမ်အဖြောင့်စက်ဖြင့် ဖြောင့်တန်းပေးရမည်။ အကယ်၍ ကြိမ်ဖြောင့်စက်မရှိပါက လူလှပ်စက်ဖြင့် ကြိမ်အား များကို အဓိုက်တကူ ဖြောင့်နိုင်ပါသည်။ ငှါးပြင် ရှုန်းပြန်သလိုစမ်းသပ်ခြင်း၊ အလေးချိန်မှတ်သားခြင်းများကိုလည်း စနစ်တကျ ပြုလုပ်ရပေသည်။ ငှါးသည် ကြိမ်ကုန်ကြမ်းအဖြစ် ကမ္ဘာရေ့ကွက်သို့

တင်ပို့ရောင်းချခြင်းဖြစ်ပြီး ကြိမ်များကို ပရီဘောဂပြုလုပ်၍လည်း
နိုင်ငံတကာသို့ တင်ပို့ရောင်းချပါသည်။ မြန်မာ့လက်မှုပညာဖြင့် မွမ်းမံ
ပြုလုပ်ထားသော ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ၊ ပရီဘောဂအမျိုးမျိုးကို
အနောက်ကျောမနဲ့ ဟောင်ကောင်၊ အီနှီးယာ၊ မောရိရှပ်၊ ထိုင်း၊ စင်ကာပူ
နိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ရောင်းချကြပါသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အစိကတင်ပို့သော ဈေးကွက်ကြီးမှာ သုံးခရှိပါ
သည်။ ဂျေဟန်သည် အကြီးဆုံးဈေးကွက်ဖြစ်ပြီး ထို့အောက် ဥရောပ
ဈေးကွက်၊ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် သာစကြေးလျဉ်းကွက်တို့
ဖြစ်ကြပါသည်။

ပြည်ပဈေးကွက်တိုးချဲ့တက်လုမ်းနေသည့် မြန်မာ့ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်း

မြန်မာ့ရိုးရာအနုပညာပစ္စည်းများအနေက ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ
သည် ပြည်တွင်းသာမက ပြည်ပနိုင်ငံများပါ နစ်ဖြိုက်သုံးစွဲလျက်ရှိ
အကြပါသည်။ မြန်မာ့ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို တရားဝင် Website
များတွင် တင်ထား၍ ပြည်ပနိုင်ငံများက ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုကြပီး
ကြိုက်နစ်သက်ကြသဖြင့် မှာယူသူများ များပြားနေကြောင်း သိရှိရ
ပါသည်။ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို ပြည်တွင်းထက် ပြည်ပနိုင်ငံများ
က ပိုမိုနစ်သက်ကြသည်။ ဘယ်လ်ရှိယောက်၊ အီတလိနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံ
တို့က အများဆုံးမှာကြားပြီး ယခုအခါ တူရကိန္ဒြု အော်လုန်တို့ကလည်း
မှာကြားကြကြောင်း ဈေးကွက်အခြေအနေအရ သိရှိရပါသည်။ Website တွင် တင်ထားသည့် ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို E-mail
ဖြင့် အဆက်အသွယ်လုပ်မှာကြားကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ပြည်တွင်းအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ ပရီဘောဂပစ္စည်းများကို
ပလတ်စတစ်နိုင်ဘာများ၊ သစ်ရောထည်များဖြင့် အသုံးပြုများပြား

လာပြီး ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ အသုံးပြုမှ နည်းပါးလာခဲ့ပါသည်။ သို့အတွက် ပြည်တွင်းတွင် ရောင်းအားတွင်ကျယ်လာစေရေးအတွက် ဒီဇိုင်းပုံစံအသစ်အဆန်းများဖြင့် ထုတ်လုပ်နေကြပါသည်။

ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ၏ အခါကအသက်သွေးကြောမှာ ကုန်ကြမ်း ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်ကြမ်းကြိမ်များကို ကချင်ပြည်နယ်မှ တနိုင်း၊ ဗုံးမော်၊ ရရှိနိုင်ပြည်နယ်နှင့် တန်ခိုးနိုင်းတို့မှ ရရှိပါသည်။ ကြိမ်နှင့် ကြိမ် နှုန်းပင်များက အမျိုးပေါင်းများစွာရှိသော်လည်း ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်း၏ အမှန်တကော် အသုံးပြုနိုင်သော အမျိုးအစား ငါးမျိုးခွဲ့သာ ရရှိပါသည်။

ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ၏ အခါကအသက်သွေးကြောမှာ ကုန်ကြမ်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း နည်းပညာလည်း အလွန်အရေးကြီးပါ သည်။ နည်းပညာတိုးတက်နေသည့် ယနေ့အချိန်တွင် ဒီဇိုင်းအမြင် သစ်ဆန်းမှသာ ဈေးကွက်၌ ယဉ်းပြုနိုင်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ဝယ်သူ များကို ပိုမိုခွဲဆောင်အားကောင်းပါမည်။ မြန်မာ့ကြိမ်ထည်များကို ပြည်ပနိုင်းများက အကြောက်တွေပြီး မှာကြားသည်မှာ အနုပညာပြောင် မြောက်မှုကို အသိအမှတ်ပြုသည့်သဘောဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအခြေ အနေများကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းပြီး ပိုမိုကောင်းမွန်အောင်၊ အမြှေဆန်း သစ်နေအောင် တိတွင်ကြံဆနေကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဂျယ်အကြောက်မြန်မာ့ကြိမ်ထည်များ

မြန်မာ့လက်မှုပညာဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ ကို ဂျယ်နိုင်ငံက ကြောက်နှစ်သက်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဇရာဝတီ တိုင်းဒေသကြီး ငါးသိုင်းခေါ်းတွင် ထုတ်လုပ်သော ကြိမ်ထည်လက်မှ ပစ္စည်းများနှင့်အတူ ငါးထည်ပစ္စည်းများလည်းပါဝင်ကြောင်း သိရှိရ

ပါသည်။ ကျောက်စိမ်းဆင်သမဝါယမအသင်းမှ ဝယ်ယူစွဲဆောင်းတင်
ပိုသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ကြိမ်များဖြင့် ပြုလုပ်သော အသုံးအဆောင်
ပစ္စည်းများဖြစ်ကြသည့် ဦးထုပ်များ၊ အမျိုးသမီးလက်ကိုင်အိတ်များ၊
တစ်သူဗျားထည့်သေါ်များ၊ အဝတ်ထည့်ခြင်းများ၊ အသီးထည့်ခြင်း
များနှင့် ဝါးကြိမ်ရောနွောပြုလုပ်သော ဦးထုပ်၊ လက်ကိုင်အိတ်၊ အမျိုး
သမီးမြို့ပိုင်များ၊ မီးအပ်ဆောင်းများ၊ ဒီဇိုင်းအမျိုးမျိုး၊ အရွယ်အစားအမျိုး
မျို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် အိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများသည် ပြည်တွင်း
တွင်လည်း ဈေးကွက်ဝင်၍ အသုံးပြုလျက်ရှိကြပြီး အမျိုးသား
လက်ကိုင်အိတ်များကိုလည်း တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် အသုံးပြုလျက်
ရှိသည့်အပြင် ပြည်ပရေးကွက်တွင်လည်း ဈေးကွက်ရရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း
နှင့် အထူးသဖြင့် ဂျုပ်နိုင်ငံက ကြိုက်နှစ်သက်၍ မှာယူလျက်ရရှိရကြောင်း
သိရှိရပါသည်။

စင်ကာပူနိုင်းအကြိုက် မြန်မူကြိမ်လက်ကိုင်အိတ်များ

ပြည်တွင်းထုတ်ကြိမ်လက်ကိုင်အိတ်များကို စင်ကာပူနိုင်းက
ကြိုက်နှစ်သက်သဖြင့် တင်ပို့ရကြောင်း၊ အဆိုပါလက်ကိုင်အိတ်များ
ထုတ်လုပ်သော Three Stars Trading မှ သိရှိရပါသည်။ ပြည်တွင်း
တွင် အဆိုပါလက်ကိုင်အိတ်များကို ဒီဇိုင်းတွင် ဈေးကွက်တင်ထား
သည်မှာ ၂၀၀၈ ခုနှစ်ကဖြစ်ပြီး ပြည်ပဈေးကွက်ရရှိခဲ့ရာ ယင်းကဲ့သို့
ကမ်းလှမ်းခဲ့သဖြင့် တင်ပို့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အဆိုပါ Trading တွင် ကြိမ်ထည်ပစိဘာဂများကို လုပ်သား
အင်အား ၇၅ ဦးဖြင့် ပြုလုပ်နေပြီး ကုန်ကမ်းပစ္စည်းများကို စရာဝတီ
တိုင်းဒေသကြီး ရောက်ည့်နှင့် အခြားနေရာများမှ ဝယ်ယူကြောင်း
သိရှိရပါသည်။

ယခင်က Export ကို လစဉ်ကွန်တင်နာခြောက်လုံးလောက် တင်ပို့ခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။ ၂၀၀၅-၂၀၀၆ က အလွန်ဈေးကွက် ကောင်းခဲ့ကြောင်း၊ နောက်ပိုင်းတွင် ဈေးကွက်နှေးကျေးခဲ့သည်ဟု သိရ ပါသည်။ ယခုအခါ ကမ်းလှမ်းမှုများ ရှိလာခဲ့သဖြင့် အလားအလာ ကောင်းလာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

လက်ကိုင်အိတ်၏ ဒီဇိုင်းမှာ “ပ” စောက်ပုံ၊ လခြမ်းပုံများကို ဝယ်ယူသူများပြီး ထုတ်လုပ်ရာတွင်လည်း ခက်ခဲနက်နဲ့ကြောင်း သိရ ပါသည်။ ဒီဇိုင်းပေါ်မှတ်ညျှော် ဈေးကွာပါသည်။ အိတ်တစ်အိတ်ကို ၉၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၈၀၀၀ ကျပ်အထိ ရောင်းရသည်ဟု ပြောပါသည်။

လက်ကိုင်အိတ်တစ်လုံးသည် လူတစ်ဦးက နှစ်ရက်ခွဲ၍ ပြုလုပ် ရပြောင်း၊ ဒီဇိုင်းများကို ကိုယ်ပိုင်တိတွင်ထားပြောင်း၊ ရန်ကုန် ဈေးကွက်တွင်လည်း ရောင်းချချပြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဈေးကွက်တိုးချဲ့ခြင်း

မြန်မာကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို နယ်သာလန်၊ တရုတ်၊ ဒူဘိုင်း၊ အော်လန်၊ ဂျာမန်၊ သာစကြေးလျှော့၊ မလေးရှား၊ ကိုရီးယား၊ ဂျပန်၊ စင်ကာပူနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံများသို့ အဓိကထားတင်ပို့ခဲ့သော်လည်း ၂၀၀၈-၂၀၀၉ ဘဏ္ဍာန်မှစ၍ အိန္ဒိယ၊ ပနားမား၊ ဥရေားနှင့် တူရရှိ နိုင်ငံများသို့ပါ ဈေးကွက်သစ်များကို ရှာဖွေတင်ပို့ခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါ သည်။

နှစ်အလုံးက် ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းတင်ပို့မှုကို လေ့လာပါက ၂၀၀၆-၂၀၀၇ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၃.၀ သန်းကျော်၊ ၂၀၀၇-၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂.၉ သန်းကျော်၊ ၂၀၀၈-၂၀၀၉ (ဇန်နဝါရီလအထိ) ၅.၉ သန်းဖြစ်ပြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

မြန်မာကြိမ်ထည်များ မျက်နှာပန်းလှလာ

မြန်မာကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို ယခုအခါ ဥရောပနိုင်ငံများမှ အများဆုံးမှာယူနေကြပြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကြိမ်ဖြင့် ပြုလုပ်သော အီမာသုံးပရီဘောကပစ္စည်းများကို ဥရောပနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့သည့်အပြင် ဂျပန်၊ ယဉ်အေဒီး၊ ဉာဏ်တော်လျှောင် ဟောင်ကောင်နိုင်ငံများသို့ပါ ရောင်းချနေရပြောင်း သိရှိရပါသည်။

FOB နှင့် တင်ပွဲခြင်းဖြစ်ပြီး လက်ရှိကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများသည် ပြည်ပဈေးကွက်တွင် ရောင်းအားကောင်းလျက် ရှိပါသည်။ ပြည်တွင်း ဈေးကွက်ဖြစ်သည့် ဟိုတယ်၊ စားသောက်ဆိုင်၊ အီမာ၊ ရုံးများတွင် လည်း ဈေးကွက်အသီးသီး ရရှိထားပါသည်။ ပြည်ပသို့ တစ်နှစ်လျှင် ကွန်တိန်မာအလုံး ၂၀ ကျော်ခန့် တင်ပို့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ပြည်ပ နိုင်ငံများအနေဖြင့် မြန်မာကြိမ်ထည်နှင့် ပြုလုပ်ထားသည့် လက်မှ ပစ္စည်းများကို အလွန်သဘောကျပါသည်။ အကြည်အသွေးကြည့်ပြီး ဈေးနှင့်အမျိုးမျိုးပေးကြပါသည်။

ယခုအခါ အာရှနိုင်ငံတော်တော်များများတွင်လည်း အခြား အီမာသုံးပရီဘောကများထက် မြန်မာကြိမ်ထည်နှင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ပရီဘောကများကိုသာ အသုံးပြုလာကြသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ပြည်ပဈေးကွက်တွင် မြန်မာအနုပညာလက်ရာပစ္စည်းများဖြစ်သည့် ကြိမ်ကုန်ဈောထည်များ၏ အနုပညာပစ္စည်းများကို တန်ဖိုးထားဝယ်ယူကြသဖြင့် ကြိမ်ကုန်ဈောထည်ပစ္စည်းများ ပြည်ပ ဈေးကွက်တွင် လုသုံးများလာသောကြောင့် ဈေးကွက်များရယူနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကြိမ်ကုန်ကြမ်းများကို ရရှိင်း ပဲခူးရှိုးမ၊ ဇရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးနှင့် တန်သံရှိတိုင်းဒေသကြီးများမှ အများဆုံးရရှိသည်ဟု သိရပါ

သည်။ လက်ရှိကြိမ်ကုန်ကြေးများကို ကြိမ်ခြင်း၊ ကြိမ်ပရီဘာဂ စသည်ဖြင့် အမျိုးပေါင်း ၅၀၀ ခုနဲ့ ထုတ်လုပ်နေပြီး ပြည်ပ ဈေးကွက် တွင် ဈေးကောင်းရရှိနိုင် ရန်အတွက် အရည်အသွေးမကျအောင် ထိန်းသိမ်းနေကြောင်း သိရှိရပါသည်။

နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးစခန်းများမှ ကြိမ်နှင့်ကြိမ်အချေထည်တင်ပို့မှု
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး ကလေး
မြို့နယ်ရှိ အိမ်တွင်းစက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများမှ ကြိမ်ဖြင့် ပြုလုပ်သော
ပရီဘာဂအချေထည်များကို မြန်မာ-အိန္ဒိယနယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေး
စခန်းဖြစ်သော တမ္မားစခန်းမှုမေ၍ မဏီပူရပြည်နယ်ဘက်သို့ အများဆုံး
တင်ပို့လျက်ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကုန်ချောအတွက် ကြိမ်များကို ချင်းတွင်းမြစ်အထက်ပိုင်း
ဟုမွေ့လင်း၊ ခန္ဓါးနယ်များမှ ကြိမ်များကို အသုံးပြု၍ ရက်လုပ်ကြပြီး
ယင်းကြိမ်များမှာ နှုန်းညွှန်ပျောင်းသည့်အတွက် အိမ်တွင်းမှုလုပ်ငန်း
များအကြိုက်တွေကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဈေးကွက်အတွက်းရှိ ကြိမ်အချေထည်ပစ္စည်းများမှာ ကြိမ်
ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံး ၇၀၀၀ ကျပ်မှ ၁၅၀၀၀ ကျပ်၊ ကြိမ်
ဆွဲခြင်းတစ်ခြင်း ကျပ် ၂၀၀၀ မှ ၄၀၀၀ ကျပ်၊ ကြိမ်ဦးထုပ်တစ်လုံး
လျှင် ၁၅၀၀ ကျပ်မှ ၇၀၀၀ ကျပ်အတွင်းရှိပြီး အရွယ်အစားအလိုက်
ဈေးနှုန်းအပြောင်းအလုပ်ပါသည်။ မဏီပူရပြည်နယ်သားများ အကြိုက်
တွေသည့် မြန်မာကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပြည်တွင်းမှ ထွက်ရှိသည့် ကြိမ်များကို လွယ်ကျယ်နယ်စပ်စခန်း
မှ တစ်ဆင့် တရာ်နှင့်ဘက်သို့ တင်ပို့နေပါသည်။ သို့အတွက်

အရည်အသေးကိုလိုက်၍ ပြည်တွင်းထွက်ပရီဘာဂများအဖြစ်
ဆက်တိခို့၊ ကုလားထိုင်၊ လက်ခွဲခြင်းများအဖြစ် ဈေးကွက်ဝင်နေ
ကြောင်း တင်ပို့သူများက ပြောကြပါသည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး
မုံး၊ ကချင်ပြည်နယ် တနိုင်း၊ ဗန်းမော်မြို့နယ်များနှင့် ချင်းတွင်းမြစ်ရိုး
မှ ကြိမ်များဖြစ်ကြပါသည်။ မြန်မာ့ကြိမ်များသည် အလုံးအဖွဲ့ကောင်း
ခြင်း၊ ရှည်လျားကျယ်ပြန်ခြင်းတို့ကြောင့် ကုန်ချေထုတ်လုပ်ရာတွင်
လူကြိုက်များကြောင်း သိရှိရပါသည်။

တန်သာရီတိုင်းဒေသကြီးမှတွက်ရှိသော ကြိမ်များကို မြိုတ်မြို့၊
ရွှေပင်လယ်ကုမ္ပဏီက တရုတ်ပြည်သို့ တင်ပို့လျက်ရှိပါသည်။
ရွှေပင်လယ်ကုမ္ပဏီသည် တန်သာရီမြို့နယ့် ကျေးဇာများ၊ ထားဝယ်၊
ဘုတ်ပြင်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးဇာများကထွက်ရှိသော ၁၃ ပေမှ
၁၅ ပေအထိအရှည်ရှိသည့် ကြိမ်များကို အရည်အသေးအလိုက်
ဈေးပေးဝယ်ယူလျက်ရှိပါသည်။ ကြိမ်နာမောင်းအကြီးကို ၆၅ ကျပ်မှ
၆၅ ကျပ်၊ ကြိမ်နာမောင်းအလတ်ကို ၅၀၀ ကျပ်၊ ကြိမ်နာမောင်းအငယ်
ကို ၃၅ ကျပ်မှ ၄၀၀ ကျပ်၊ တောတန်းလန်းကြိမ်နယ့် ကုလားကြိမ်
တို့ကိုမှ ၁၃၀ ကျပ်ဈေးဖြင့် ဝယ်ယူပါသည်။ ကြိမ်အနာအရှင်အလိုက်
နယ့် အစိမ်းရောင်၊ အဝါရောင်ဟူ၍ ခွဲခြားဝယ်ယူသည်ဟု သိရှိရ
ပါသည်။ ကြိမ်နဲ့လျှင် ၂၀ ရာခိုင်နှစ်းဈေးလျှော်ယူသည်ဟု
သိရပါသည်။ ဝယ်ယူရရှိသည့် ကြိမ်များကို ရေဖြင့်ဆေးကြာပြီး
တစ်နာရီခန့် ပေါင်းခံရပါသည်။ ပေါင်းခံရာတွင် ကြိမ်လုံးရေ ၂၀၀၀
ကို ရေချို့ လေးပေါ့၊ ဒီဇယ်ဆီ နှစ်ပေါ့၊ ချွေတ်ဆေး တစ်လီတာဝင်
ဆေးသူး၊ ကန့် ၅၀ ကျပ်သားတို့ကို အချို့အစားအလိုက် ရောစပ်၍
ပေါင်းခံပြီး ရရှိသော ကြိမ်များကို ဂန်နိုအိတ်ပိုင်းများနှင့်သုတေသန၏ ဧဒ်

ခုနှစ်ရက်လျှန်းရပါသည်။ ရန်ကုန်သို့တင်ပိုရန်အတွက် ကြိုမ်အချယ် အစားအလိုက် အစည်းစည်းရပါသည်။ ကြိုမ်ကြီးလျှင် ၅၀ လုံး၊ ကြိုမ်သေးလျှင် အလုံး ၇၀ စသည်ဖြင့် စည်းရပါသည်။ တောတန်းလန်း ကြိုမ်အသေးဆိုလျှင် ၁၅၀ လုံးပါတစ်စည်းနှင့် ကုလားကြိုမ်အသေးဆိုလျှင် ၂၀၀ ပါတစ်စည်းစသည်ဖြင့် ကြိုးဖြင့် စည်းပြီး ရန်ကုန်သို့ စက်လျေသဘာ့ဖြင့် ပိုပါသည်။

ရန်ကုန်သို့ရောက်ပြီး ကြိုများကိုလည်း ပြည်ပသို့တင်ပိုနိုင်ရန် အတွက် အရောင်တင်ဆီသုတ်လိမ်းခြင်း၊ ပြုပြင်မွမ်းမဲ့ခြင်းများ ထပ်မံပြုလုပ်၍ ရန်ကုန်မှတစ်ဆင့် မန္တာလေး၊ မူဆယ်သို့တင်၍ မူဆယ်နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးစခန်းမှ တရာတ်ပြည်သို့ အဆင့်ဆင့်ရောင်းချုပ်ပါသည်။ မြိုတ်မှတရာတ်ပြည်အရောက် ကြိုမ်တစ်ရောင်းလျှင် ပျမ်းမျှ ကုန်ကျေစရိတ် ၁၀၀၀၀ ကျပ်နှစ်းခေန်းပြီး တရာတ်မှုကြိုမ်တစ်တန်လျှင် ၆၅၀၀-၇၀၀၀ ယွမ် (ကျပ် ၁၀ သိန်းမှ ကျပ် ၁၁ သိန်း) ထိရရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ရွှေပင်လယ်ကုမ္ပဏီမှ ကြိုမ် တန် ၅၅၀ တင်ပို့ခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကြိုများကို တရာတ်နိုင်းမှ ပရီယာဘကအသုံးအဆောင်ဟစ္စည်းများ၊ လက်ခွဲခြင်းအမျိုးမျိုးတို့အဖြစ် ကုန်ရောများပြုလုပ်၍ ပြည်တွင်းပြည်သို့ ပြန်လည်ရောင်းချကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဗန်းမော်ခရိုင်သစ်တော့များမှထွက်ရှိသော ကြိုမ်ပင်များ၊ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း မဘုန်းနယ်တစ်ပိုက်၊ ပိုးကောင်းချောင်းတစ်ပိုက်ရှိ ဒေသများ၊ ပူတာအုပ်ဒေသ၊ ပိုးလဲချောင်းဒေသအစရှိသည်တို့မှ ထွက်ရှိသော ကြိုမ်ပင်များကို ဗန်းမော်ဖြူရှိ ကြိုမ်ကုန်သည်များက ဝယ်ယူကာ နယ်စပ်မြှုပြစ်သော လွယ်ကျယ်မြှုပြန်တစ်ဆင့် တရာတ်ပြည်သို့ အမြောက်အမြားတင်ပို့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အထက်ပါနယ်များမှထွက်ရှိသည့်ကြိမ်များကို တရာတ်ပြည်သို့
တင်ပို့ရာတွင် ၁၂ ဘီးကားကြီးများဖြင့် တင်ပို့လေ့ရှိပြီး ရေကြိမ်နှင့်
ကြိမ်နှင့်တစ်တန်လျှင် တရာတ်ယွမ်ငွေ ၃၀၀၀ ကျော်ခန့်ရရှိပြီး ခုတင်ကြိမ်
တစ်တန်လျှင် တရာတ်ယွမ်ငွေ ၆၀၀၀ ကျော်ရရှိကြောင်း သိရှိရ
ပါသည်။

လက်ရှိကာလတွင် ဗန်းမော်မြို့ကြိမ်ကုန်သည်များ ၀၇ယူ
လျက်ရှိသော ကြိမ်ပေါက်ရွေးမှာ ခုတင်ကြိမ်တစ်လုံး ၅၀၀ ကျပ်၊
ရမထာကြိမ်တစ်လုံးကျပ် ၄၀၀၊ ဆင်ကြိမ်တစ်လုံးကျပ် ၃၅၀၊
တောင်ကြိမ်တစ်လုံးကျပ် ၈၀၊ ကြိမ်နှင့်တစ်လုံးကျပ် ၇၀၊ ရေကြိမ်
တစ်လုံးကျပ် ၄၀ ဖြစ်ကြောင်း ဒေသခံများ၏ ပြောကြားချက်အရ
သိရှိရပါသည်။

တနိုင်း၊ ရှင်ဘွေးယန်း၊ နှစ်ဦးယွန်းသွားလီဒီလမ်းမကြီးပေါ်ရှိ
နှစ်ဦးယွန်းမြို့နယ်စခန်းများဖြစ်ကြသည့် ၁၅ မိုင်စခန်း၊ ၁၈ မိုင်စခန်းနှင့်
၂၁ မိုင်စခန်းများရှိ ကြိမ်စခန်းကြီးများမှ ရောင်းတန်းဝင်ကြိမ်များကို
တန်ဆောင်မှန်းလမှစတင်ခုတ်ယူကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကြိမ်များမှာ တောနက်အတွင်း ပေါက်ရောက်သဖြင့် အလွယ်
တက္ကသယ်ယူနိုင်ရန် ဖြတ်တောက်ရပါသည်။ ကြိမ်တစ်ပင်လျှင် ၁၂
ပေနှင့် ၁၅ ပေဖြတ်နှစ်ဖြတ်ချေသည်။ ၇ ဖြတ်လောက်အထိ ဖြတ်ရ
သည်လည်းရှိပါသည်။ ကြိမ်တစ်စည်းအတွတ်ဆိုလျှင် ၁၅ ပေ
အရှည်အချောင်း ၂၀၊ လုံးသေးဆိုလျှင် ၁၅ ပေ အရှည်အချောင်း
၃၀ စည်းရပါသည်။ ကြိမ်ခုတ်ပြီးသည်နှင့် ကြိမ်စခန်းအရောက်သယ်
ရပါသည်။ တောင်ပေါ်တော်လမ်းလည်းဖြစ်၊ ခရီးကလည်းဝေးသဖြင့်
လမ်းတွင် သုံးလေးထောင့်နားပြီးမှ ရောက်သည်။ ကြိမ်တစ်ပင်လျှင်

အရည် ၁၀ ပေ၊ ၃၅ ပေမှသည် ပေ ၂၀၀ အထိရှိပါသည်။ ကြိမ်လုံးကြီးလျင် ကျပ် ၃၂၀၊ သေးလျင်ကျပ် ၁၇၀ ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ မိုးမကျမ် စခန်းသိမ်းရပါသည်။ မိုးတွင်းတွင်နေ၍မရပါ။ အစားအသောက်ခက်ခဲခြင်း၊ ကျွဲတွယ်ခြင်းတို့ကြောင့် လုပ်ငန်း အပြတ် လုပ်ရသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

နှစ်ဦးယွန်နှင့်ထုက်ကြိမ်များကို တနိုင်းမြို့ရှိကုန်သည်များက လာရောက်လုပ်ကိုင်ပြီး ပြည်တွင်းပြည်ပရေးကွက်များသို့ မြစ်ကြီးမှား မြို့မှုတစ်ဆင့် ရောင်းချကြောင်း သိရှိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ သစ်တော့များမှထွက်ရှိသော ကြိမ်များအနက် တရုတ်ကုန်သည်များ ဝယ်ယူလေ့ရှိသောကြိမ်များမှာ ရမထာကြိမ်၊ ခုတင်ကြိမ်၊ ဆင်ကြိမ်၊ တောင်ကြိမ်၊ ရေကြိမ်၊ ကြိမ်နှင့်၊ ကြက်ဥကြိမ်၊ ကြိမ်ခါးနှင့် မျောက်ချေးခါးကြိမ်များဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

မြန်မာ-တရုတ်နယ်စပ်ရှိ ဂွယ်ဂျယ်နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးစခန်း မှတစ်ဆင့် တစ်ဘက်တရုတ်နိုင်ငံသို့ တင်ပို့လျက်ရှိသော ပို့ကုန်များ အနက် ကြိမ်သည်လည်း ပါဝင်ပါသည်။ ကြိမ်တင်ပို့မှုအနေအထား ကိုကြည့်လျင် (ကောက်နှုတ်တင်ပြရသော်) ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ တွင် နိုဝင်ဘာလထက် ပိုမိုတင်ပို့နိုင်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ နိုဝင်ဘာလတွင် ကြိမ်တန်ခို့၏ ၉၀ ခန့်သာ တင်ပို့နိုင်ခဲ့ပြီး ဒီဇင်ဘာလ တွင် တန်ချို့၏ ၂၉၀ တင်ပို့နိုင်ခဲ့သဖြင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၀.၁၆၆ သန်းတန်ပို့ရှိ ကြိမ်များ ပိုမိုတင်ပို့နိုင်ခဲ့သည်။ ကြိမ်ကို စက်တင်ဘာလ တွင် စတင်ခုတ်ယူပြီး ဒီဇင်ဘာလတွင် ခုတ်ယူနေလှန်းထားသော ကြိမ်ဟောင်းများကို တင်ပို့ပါသည်။ ကြိမ်သည် ပုပ်သို့ပျက်စီးလွယ် သည့် ပစ္စည်းမဟုတ်သဖြင့် တစ်ဘက်နိုင်ငံတွင် ကြိမ်များကို ပိုဒေါင်

များတွင် သိလျှင်ထားကြပြီး ဈေးအတက်ကိုစောင့်ကာ ထုတ်ရောင်းသည်။ မိမိဘက်မှုသွင်းလာသူမျှကို လက်ခံဝယ်ယူသိလျှင်ပြီး တရာတ်ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို ဥရောပနှင့်အာရာဈေးကွက် ဝေစာထိ ပိုမ်းဖြင့် ကြိမ်ဝယ်လိုအားကောင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ထိုင်းနှင့်ဘက်သို့လည်း မြှုပ်တို့ တာချိလိတ်နယ်စပ်စခန်းများမှ ကြိမ်များတင်ပိုလျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ တစ်တန်လျှင်ကျပ် ခုနှစ်သိန်းနှင့်ဖြင့် တင်ပိုသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ သာမက အားဖြင့် တာချိလိတ်စခန်းမှ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ နေ့နတ်ရီလအောက်ဆုံးပတ်တွင် ကြိမ် ငါးတန်တင်ပိုခဲ့ရာ တန်ဖိုး (၃၅) သိန်းရရှိခဲ့သည်။

ဘင်္ဂလားဒေါ်ရှိနိုင်ငံသည် မြန်မာနိုင်ငံမှ သစ်တောတွက်ပစ္စည်းများဖြစ်ကြသည့် ငါး၊ ကြိမ်များ ဝယ်လိုအားရှိပြီး မောင်တောမြို့နယ်ရှိ မြောက်ပိုင်းဒေသနှင့် မြို့နယ်ပြင်ပမှ ကြိမ်များကို မောင်တောအခြားကိုမှတ်တီအချင်းက နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးအနေဖြင့် တင်ပိုလျက်ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကြိမ်တစ်တန်လျှင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၅၅၀ ရရှိသည်ဟုသိရပါသည်။ ၂၀၀၈-၂၀၀၉ ဘဏ္ဍာနှစ်တွင် ကြိမ် ၂၉၉၉၂၂ တန်ရောင်းချခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကြိမ်များကို မေယာတောင်တန်းသစ်တောကြိုးပိုင်း၊ ကုလားတန်သစ်တောနှင့် ရခိုင်ရှိုးမသစ်တောများမှ ခုတ်ယူရရှိပြီး နာာက်ကြိမ်၊ ဂျက်ကြိမ်နှင့်မိုးဟောင်ကြိမ်များကို အများဆုံးတွေ့ရှိရပါသည်။ ၂၀၀၅-၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ကြိမ်တန်ချိန် ၇၂၄.၆၆ တန်တင်ပိုခဲ့ပြီး ၂၀၀၇-၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင်မှ ၃၂၈.၈၆၄ တန်တင်ပိုခဲ့သည်ဟု လေ့လာသိရှိရပါသည်။

အစိုး (၁၄)

ကြိမ်ဓရေးကွက်တင်ရန်ခီဆီပြုခင်းနှင့် ဓရေးကွက်သို့တင်ပြုခင်း

ကြိမ်ခုတ်လုပ်သားများ ထုတ်လုပ်သည့်ကြိမ်များကို ပြည်တွင်း
ပြည်ပရွေးကွက်သို့ တင်ပို့ရောင်းချကြပါသည်။

ကုန်ကြမ်းအဖြစ် ပြည်တွင်းရွေးကွက်သို့ရောင်းချခြင်း

ပြည်တွင်းရွေးကွက်တွင် ကြိမ်ခါး၊ ကြိမ်ဥက္ကာ၊ ကြိမ်နိုး၊
ရေကြိမ်၊ ရမထာကြိမ်သာည်တို့ကို အလုံး ငါးလုံး သို့မဟုတ် အလုံး
(၁၀၀) လျှင် တစ်စည်းပြုလုပ်ကြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း
ကုန်ကြမ်းရောင်းဝယ်ရေးမှာ အစည်းလိုက် သို့မဟုတ် အချောင်းလိုက်
ရောင်းဝယ်လေရှိကြပါသည်။ သစ်ရောင်းဝယ်ရာတွင် အချိန်နှင့်
ရောင်းဝယ်သော်လည်း ပြည်တွင်းကြိမ်ရောင်းဝယ်ရာတွင် အလေးချို့
ဖြင့် ချိန်တွယ်ရောင်းချမှုပြုလုပ်လေ့မရှိပါ။

ရန်ကုန်ဖြူ၊ ဈေးတောင်တန်းမှစ၍ မြို့အနာက်ပိုင်း ဘုရင့်နောင်
ရွေးတွင် ကြိမ်ဒိုင်များ၊ လက်လီလက်ကားရောင်းဝယ်ရေးဒိုင်များ
ရှိပါသည်။ လှည်းကူး၊ ပဲခူး၊ ဝမ်းဘဲအင်း၊ ဒိုက်ဦး၊ ငပုတော့၊ ပုသိမ်၊
မန္တလေး၊ ဗန်းမော်၊ မြစ်ကြီးနား၊ ပြည်စသော မြို့များတွင်လည်း
ကြိမ်ဆိုင်ကြီးများ၊ ဒိုင်ကြီးများရှိပါသည်။

ကုန်ကြမ်းအဖြစ် ပြည်ပရေးကွက်သို့ရောင်းချခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဧရားကွက်စီးပွားရေးမှတ်ဒေသရာ ကြိမ်ကို နိုင်ငံတော် အစိုးရသာမက ပုဂ္ဂလိကကုမ္ပဏီများကလည်း နိုင်ငံခြားသို့ တိုက်ရိုက် ရောင်းချခိုင်ပါသည်။ နိုင်ငံခြားသို့ရောင်းချရန် ကြော်ပြာခြင်း၊ နမူနာ ပိုခြင်းစသည်တိုကို ဖြေလုပ်ရန်လိုပါသည်။

နမူနာပို့ရာတွင် ကြိမ်တစ်ချောင်းလုံးကို ပေးပို့ရန်မလိုပါ။ အဆင့် နှစ်ဆိတ်ပါသော ဖြတ်ပိုင်းကယ်များကိုသာ ပို့ရန်လိုပါသည်။ အဆင့် နှစ်ဆိတ်ကြားအကွာအဝေး အရည်အသွေးကိုကြည့်၍ ဝယ်ယူသူသည် ကြိမ်၏အရည်အသွေးကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသည်။

ပြည်ပရေးကွက်အတွက် ဧရားချယ်ခြင်း

ပြည်ပရေးကွက်သည် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ အပြိုင်အဆိုင် ရောင်းဝယ်ရေးဧရားကွက်ဖြစ်သည်။ ပစ္စည်းအရည်အသွေး၊ ထုတ်ပိုးပုံ၊ ပြည်ပအသွင်အပြင်မှစ၍ တိကျသေသပ်လုပစွာပြုပြင်ထားရန်လို ပါသည်။ ပြည်ပရေးကွက်အတွက် ဧရားချယ်ခြင်းအဆင့်ဆင့်ကို ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

အဆင့်အတန်းခွဲခြားခြင်း (GRADING)

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ရောင်းဝယ်ရေးတွင် ကြိမ်ကို A, B, C, D ဟူ၍ အတန်းအစားလေးမျိုးခွဲထားပါသည်။ A အဆင့်ရှိသော ကြိမ်သည် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ ပိုးကိုက်ပေါက်အနက်ပြောက် များကင်းသည့်အပြင် လုံးပတ်ညီညာ၍ အဖျားရွှေးခြင်းမရှိ၊ ခဲတံကဲသို့ ဖြောင့်တန်းဖြူဖွေးတောက်ပသည့်အဆင့်ကို ဆိုလိုပါသည်။ အရောင်

ဖြူသော်လည်း အပြစ်အနည်းငယ်ပါသောအဆင့်ကို B ဟူသတ်မှတ်ပါသည်။ C အဆင့်သည် ဝါည်က်သောအရောင်ရှိ ကြိမ်ကိုဆိုလိုပါသည်။ D အဆင့်ဆိုသည်မှာ ဝါည်က်သောအရောင်တွင် အနက်ပြောက်များပါသော ကြိမ်ကို ခေါ်ပါသည်။ တစ်ခါတရုတွင် ကြိမ်သည် အတန်းအစားနှင့်ခုအကြားတွင် ကျရောက်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပါက AB, BC, CD အမျိုးအစားဟူ၍ ပျမ်းမျှသတ်မှတ်ပါသည်။

အရွယ်အစားသတ်မှတ်ခြင်း (SIZING)

မြန်မာနိုင်ငံမှ ကမ္ဘာ့ရောင်းတန်းဝင်ကြိမ်များအနက် ခပေါင်းကြိမ် (၁၀) လက်မဲကြိမ်တစ်မျိုးသာ အရွယ်အစားနှင့်ပတ်သက်၍ ရွေးနှစ်းကွားခြောက်ပါသည်။ အမြားကြိမ်များမှာ အရွယ်အစားခွဲ့ခြား၍ ရွေးနှစ်းကွားမှုမရှိ။ ရောင်းတန်းဝင်သောအရွယ်မှာ ရမထာကြိမ် (၁၀) မှ (၂၅) မီလီမီတာ၊ ကြက်ဥကြိမ် (လေး မှ ၁၆ မီလီမီတာ)၊ ရေကြိမ် (လေး မှ ၂၀ မီလီမီတာ) နှင့် ကြိမ်နှီ (လေး မှ ၂၀ မီလီမီတာ) တို့ဖြစ်ကြပါသည်။

(၂၅) မီလီမီတာထက်ကြီးသော ခပေါင်းကြိမ် (၁၀) လက်မဲကြိမ်ကို ပြည်ပရွေးကွက်တွင် ရောင်းချနိုင်သည်။ အရွယ်အစားခွဲ့ခြားပုံမှာ-

- (၁) ၂၅ မီလီမီတာမှ ၃၅ မီလီမီတာ
- (၂) ၃၉ မီလီမီတာမှ ၄၅ မီလီမီတာ
- (၃) ၄၆ မီလီမီတာမှ အထက်ဟူ၍ များသောအားဖြင့် သုံးမျိုးခွဲ့ခြားနိုင်ပါသည်။ ခွဲ့ခြားလေ့လည်းရှိပါသည်။ ဤသို့ခွဲ့ခြားရခြင်းအကြောင်းမှာ အရွယ်ကြီးသည်နှင့်အမျှ တန်ဖိုးကြီးမားလာသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းတာခြင်း (MEASURING)

ကမ္ဘာ့ရောင်းတန်းဝင်ကြိမ်မှာ အလျား ၁၃ ပေရှိပါမည်။ အကြောင်းမှာ ကုန်ပစ္စည်းသေတွား (CONTAINER) ၏အလျားမှာ ပေ (၄၀) ရှိသည်။ သေတွားတွင် ကြိမ်သုံးပြန်ထည့်ပါက ၃၉ ပေ နေရာယူမည်။ ကျွန်း တစ်ပေမှာ လိုလိုမယ်မယ်ချိန်လျပ်ထားရန် ဖြစ်ပါသည်။ အလွန်ရှည်သောကြိမ်များကိုလည်း ပြည့်တွင်းတွင် ကားဖြင့် သယ်ယူရန်ခက်ခဲပါသည်။ ကြိမ်၏အချင်းကိုတိုင်းတာရာ တွင် လျော့ခွဲ (SLIDECLIPPEK) ကိုသုံးနိုင်ပါသည်။ တိုင်းရာတွင် ကြိမ်သည် အရင်းကြီးအဖျားရှုံးတတ်သောကြောင့် တတိယအဆောင်၏ အလက်ကိုတိုင်းတာလေ့ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် အရင်းအဖျား၏ လုံးပတ်အလွန်ကွာခြားသောကြိမ်ကိုမူ ဝယ်သူမကြိုက်ပေါ်။ အရင်းအဖျား၊ အချင်း (၀၀) အားလုံးကွာခြားမူနည်းပါးရမည်။

ရှန်းပြန်သတ္တိစစ်းသပ်ခြင်း (RESILIENCE TEST)

အလျားရှည်သောကြိမ်တစ်ချောင်းအား ခါးလယ်မှုလက်နှစ်ဖက် ဖြင့် ဆုတ်ကိုင်ပါ။ ထို့နောက် ကြိမ်ကို လွှပ်ခါပေးပါ။ ကြိမ်၏အဖျား နှစ်ဖက်သည် ငှက်ပျုံသကဲ့သို့ ခါနေပေါ်မည်။ တုန်းခါနသော အနေအထားသည် အဖျားတစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် တူညီရမည်။ မတူညီခြင်းသည် ရှန်းပြန်သတ္တိမတူသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ရှန်းပြန်သတ္တိ မတူခြင်းသည် ကြိမ်၏အနေအထားတစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် တူညီဖြစ်သည်။ အတွင်းသားအနေအထား ကွာခြားနေသည့်လက္ခဏာဖြစ်သည်။ ဤလက္ခဏာ သည် ကြိမ်၏ချို့ယွင်းချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

ဒီလစ်ပိုင်နိုင်ငံမှ ဝယ်ယူသူအချို့သည် ဤနည်းကိုသုံး၍ ကြိမ်ချေးလေ့ရှိသည်ဟုဆိုသည်။

အလေးချိန်မှုတ်သားခြင်း (WEIGHTING)

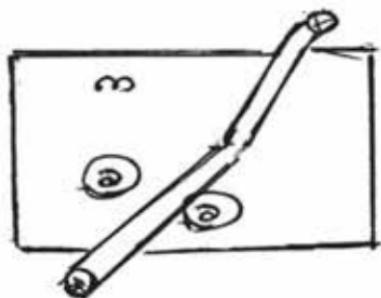
ပြည်ပကြိုးရောင်းဝယ်ရေးတွင် အလေးချိန်စနစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အချောင်းစနစ်အားဖြင့်လည်းကောင်း ရောင်းဝယ်လေ့ရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အချောင်းလိုက်ရောင်းဝယ်လေ့ရှိပြီး ယောင်ကောင်နှင့် ထိုင်ဝမ်ကျွန်းတို့တွင် အလေးချိန်ဖြင့် ရောင်းဝယ်လေ့ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံတွင်မူစနစ်နှစ်ခုစလုံးကို လက်ခံကြပါသည်။

နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပိုရာတွင် သဘောတင်ခကို အလေးချိန်အလိုက်ပေးရသည်။ ထုထည်အလိုက် ပေးရန်မလိုပါ။ ကြိုးစည်းပေါ်တွင် အလေးချိန်ကို ကိုလိုဖြင့် ဖော်ပြထားပါက ဝယ်ယူသူ ပိုမိုနှစ်သက်ပါသည်။

လက်တွေ့လေ့လာမှုအရ တစ်မက်ထရှစ်တန်တွင် ဒီဇယ်ပြုတ်ထားသော ခြောက်သွေ့သည်အရွယ်စုစုပေါင်းကြိုးအချောင်း (၄၅၀) ခန့်ပါဝင်ပြီး အခွဲခြစ်နေလှန်းကြိုး ၅၀၀ ခန့်ပါဝင်ပါသည်။ အလျား၁၃ ပေရှိ ရေကြိုးအချောင်း ၁၀၀၀၀ ခန့်သည် တစ်မက်ထရှစ်တန်ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။

ပြည်ပရေးကွက်တင်ရန် ထုပ်ပိုးသို့လောင်ခြင်း

ပထမဦးစွာ ကောက်ကျေးမျိုးသော ကြိုးများကို ဖြောင့်ရပါသည်။ HYDRAULIC STRAIGHTENER ဟုခေါ်သော ကြိုးဖြောင့်စက် များသုံး၍ ဖြောင့်နိုင်ပါသည်။ ထိုစက်များ မသုံးနိုင်သေးသော အော် တွင် အောက်တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း လူအားသုံး၍လည်း လွယ်ကြွား ဖြောင့်နိုင်ပါသည်။ နိုသော ကြိုးအား ဖြောင့်ရန် လွယ်ကူသည်။ ခြောက်သွေ့နေသော ကြိုးအား ဖြောင့်ရန် ခက်ပါသည်။

(က) စားဖွဲ့ခုံ (ခ) ၈" သစ်သားခုံ (ဂ) ကောက်ကျွေးနေသောကြိုင်

ထိုသို့ ဖြောင့်ပြီးသော ကြိုမ်များကို (၁၃) ပေအထိ အတိအကျ ဖြစ်စေရန် တိုင်းရပါသည်။ ပိဋကသောအပိုင်းကို သံဖြတ်လွှာဖြင့် ဖြတ်ရပါသည်။ အခြားလွှာကို သုံးပါက အနားဖွား၍ မသေမသပ်ကြည့်မကောင်းဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဖြောင့်ပြီးဖြတ်ပြီးအစား ခွဲခြားထားသော ကြိုမ်များကို အလုံး ၂၀ သို့မဟုတ် ၂၅ လုံးလွှင် တစ်စည်းစည်းရပါသည်။

၃ ပေခန့်အမြင့်ရှိသော ကြိုမ်များကို ခုတင်ကဲ့သို့သော ခုံပေါ်တွင် တင်၍စည်းပါက ပိုမိုအဆင်ပြေပါသည်။ စည်းသော ကြိုးမှာ သင်အုကြိုးသို့မဟုတ် လျှော်ကြိုးကို သုံးနိုင်ပါသည်။ နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များကလည်း လက်ခံသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မလေးရှားနှင့် အင်္ဂါနီးရှားနိုင်ငံတို့တွင် ပလတ်စတတ်ကြိုးများကို သုံးသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ကြိုမ်စည်းခြင်းသည် အရေးကြီးပါသည်။ သာမဏ်ကောက်နေသော ကြိုမ်များ ဖြောင့်သွားအောင် ပြုပြင်ပေးရသည်။ ကြိုမ်စည်းသူ သေသပ်ပါက ကြိုမ်စည်းလည်းလွှား ရောင်းပန်းလှပါသည်။

စည်းပြီးသော ကြိုမ်များကို ဂနိုနိဒါတ်ဖြင့် ပတ်ရသည်။ အချို့ဝယ်သူများက ကြိုမ်တစ်စည်းလုံးကို လုံအောင် ပတ်ပေးရန်များကြား

တတ်သည်။ အချိုဝယ်သူများကို မြှုခံအိတ်ခေါ် ပလတ်စတစ်အိတ် တစ်မျိုးဖြင့် ပတ်ပေးရပါသည်။ သာမန်အားဖြင့် တစ်ပေခန့်ရှိသော ဂုဏ်သိမ်းအိတ်စကို ပတ်၍ သဘောတင်အမှတ်အသား ရေးမှတ်ရလေသည်။

ကြိုင်လုံး၏ အရွယ်အစားကို သိသာထင်ရှားစေရန် ဆေးရောင် များခွဲခြား၍ ရေးမှတ်တတ်ကြပါသည်။

ထားသိရာတွင် ဖြစ်နိုင်ပါက ကြိုင်စည်းများကို ထောင်ထားသင့် ပါသည်။ သို့မှာသာ ကြွင်းကျွန်းသော ရေများနှင့် အသစ်ထပ်မံဝင်လာ သော ရေများ လွယ်ကူစွာ လျှောကျနိုင်ပါသည်။

ထောင်လျှက်အနေအထားဖြင့် မထားနိုင်ပါက ခြောက်သွေ့ သောနေရာတွင် လွှဲ၍ထားနိုင်ပါသည်။ လွှဲထားပါက ကြိုင်အစည်း နှစ်ဆယ်လျှင်တစ်လွှာနှင့်ဖြင့် အလွှာတစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကန့်လန့်အနေ အထားပုံခြင်းအားဖြင့် လွယ်ကူစွာ ရေတွက်စာရင်းစစ်နိုင်ခြင်း၊ ခိုးယူ ရန်ခက်ခဲခြင်းစသော အကျိုးများရရှိစေပါသည်။

ကုန်ရွောအဖြစ် ရွေးကွက်တင်ခြင်း

ကြိုင်ကို အမိကအားဖြင့် ပရီဘာဂပစ္စည်းပြုလုပ်ရန် အသုံးပြု ကြပါသည်။ ကြိုင်ပရီဘာဂမှာ အနောက်နိုင်ငံများတွင် ငွေကြေး ကြွယ်ဝသောသူတို့၏ အထက်တန်းသုံး အသုံးအဆောင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ရှေးအခါက အီဂျစ်ပြည်တွင် ကလမစ် CALAMAS ဟုခေါ်သော စာရေးကိရိယာတစ်မျိုး ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုစာရေးကိရိယာ မှာ ဖောကဲ့သို့ ဖွေမှုသော ကြိုင်ပင်ငယ်ကို ဆိုလိုပါသည်။ စာရေးရာ တွင် မင်တို့၍ ရေးသော ကြိုင်ပင်နှင့်ပြုလုပ်ထားသော ကည်းကို အစွဲပြု၍ ယနေ့တိုင် ကြိုင်ပင်ကို မူရင်းလက်တင်ဘာသာစကားဖြစ်

သော ကလမစ်ဟု သိပ္ပါနည်းကျကျခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ငါးဖမ်း ကိရိယာများဖြစ်ကြသော မြဲး၊ စန္ဒားကြီး၊ စန္ဒားငယ်စသော ကိရိယာများတည်ဆောက်ရာတွင် ကြိမ်များကို အမိကထား၍ တည်ဆောက်ပြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ အချို့အစားများတွင် ကြိမ်နှင့်ဝါးကိုသုံး၍ တဲ့အိမ်များတည်ဆောက်ကြပါသည်။ သစ်ဖောင်များခွဲရာတွင် ကြိုးကိုမသုံးဘဲ အလွန်တောင်တင်းခိုင်မာသော ရမထာကြိမ်ကိုသာ သုံးသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကြိမ်ဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော လုပ်ငန်းခွင်သုံးဦးထုပ် (SAFETY HELMET) များကိုလည်း အချို့လုပ်ငန်းခွင်တွင် အသုံးပြုနေပြီဖြစ်သည်။ ကြိမ်ခြင်းတောင်း၊ လက်ခွဲခြင်း၊ အမှိုက်ခြင်း၊ မှန်ဘောင်စသော်တို့ကိုလည်း အများသုံးပစ္စည်းအဖြစ် ရောင်းချကြပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ အမြင့်တိုင်းတာရာတွင် ခန့်မှန်းခြေသဘောပေါက်ရန် ဝါးတစ်ပိဿာမြှုပ်ပါသည်ဟု ပြောတတ်ပါသည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ (၁၅) ပေခန့်မြှင့်သည်ဟု ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။ အရှေ့အလယ်ပိုင်းဆီးရိုးယားနှင့် အီရန်တို့တွင်လည်း အမြင့်ကို ဖော်ပြရာတွင် ကြိမ်တစ်ပိဿာကြိမ်နှစ်စသည်ဖြင့် ကြိမ်အောင်၊ ကြိမ်ကို အလျားယူနစ်တစ်ခုအဖြစ်ဖြင့် ဖော်ပြလေ့ရှိပါသည်။ ထိုအောင်တွင် ကြိမ်တစ်ပိဿာသို့မဟုတ် ကြိမ်ချောင်းတစ်ချောင်း၏ အလျားဆိုသည်မှာ (၁၂) ပေ (၆) လက်မရှိသော အလျားတစ်ယူနစ်ကို ဆိုလိုသည်ဟု သိရပါသည်။

ကြိမ်ဝယ်ခိုင်များ စတင်ဖွဲ့လှစ်ခြင်း၊ ဧေးကွက်များသို့တင်ပွဲခြင်း

တော်လှန်ရေးကောင်စီလက်ထက် ၁၉၆၉-၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် မြစ်ကြီးနားမြို့နှင့် တန်သံရီတိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် သစ်လုပ်ငန်းကော်ပိုရေးရှင်းက ကြိမ်အဝယ်ခိုင်များ စတင်ဖွဲ့လှစ်ခဲ့ပါသည်။ ကြိမ်များကို ဝယ်ယူခဲ့သည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ ကြိမ်ပညာတော်သင်

လေးဦးကိုလည်း စင်ကာပူနှင့်ငဲ့သို့ နှစ်လကြာ လေ့လာရေးစေလွတ် ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်၊ ရူလိုင်လတွင် အလေးချိန် (၁၅) တန် ရှိသော အမျိုးအစားကိုးမျိုးပါရှိသော ကြိုးများကို ကလေးမြို့အမည်ရှိ သဘောဖြင့် စင်ကာပူရှိ ဘုံသောရောင်းဝယ်ရေးကုမ္ပဏီသို့ တင်ပို့ခဲ့ခြင်း ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပိုကုန်ကလွှာတစ်ရပ် စနစ်တကျပေါ်ပေါက်ခဲ့ပါ သည်။ မြန်မာ့လက်မှုပညာဖြင့် မွဲးမံထားသော ကြိုးထည်ပစ္စည်းများ၊ ပရီဘောဂများကို အနောက်ဂျာမနီနှင့် ဟမ်းဘတ်၊ ဟောင်ကောင်၊ ကရာချို့၊ မောရိရှုပ်နှင့် စင်ကာပူနှင့်များသို့ စတင်စမ်းသပ်တင်ပို့နိုင်ခဲ့ ပါသည်။

၁၉၇၁-၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ပိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရေးအနောက် ဘက်တန်းတွင် ကြိုးပရီဘောဂပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်တစ်ဆိုင် စတင် ဖွင့်လှုစ်ခဲ့ပါသည်။

ပရီဘောဂပြုလုပ်ရန်လိုအပ်သောပစ္စည်းများ

ပစ္စည်းအမြောက်အမြား သေသပ်စွာထုတ်လုပ်နိုင်ရန်အတွက် ခေတ်မီစက်များလိုအပ်ပါသည်။ ကြိုးပရီဘောဂစက်များမှာ ထုတ်လုပ် သော ကုမ္ပဏီနှင့် ထုတ်လုပ်သောပစ္စည်းအလိုက် ကွာခြားချက်များ ရှိပါသည်။ ကြိုးပရီဘောဂထုတ်လုပ်ရေးတွင် ထိုင်ဝမ်နှင့် အနောက် ဂျာမနီတို့မှ စက်များသည် များစွာအမည်ကြီးပါသည်။

မြန်မာနိုင်တွင် ပထမဆုံးတည်ဆောက်ခဲ့သော ကြိုးပရီဘောဂ စက်ရုံများ သုဝဏ္ဏမြို့တွင်တည်ရှိပါသည်။ ခေတ်မီကြိုးပရီဘောဂ စက်ရုံတွင် ကြိုးဖြောင့်စက် (HYDRAULIC STRAIGHTENER) ကြိုးနှင့်ဆွဲစက် (SPLITING MACHINE) နှင့် အခွဲချွတ်စက် (CORING MACHINE) စသောစက်များ အသုံးပြုကြပါသည်။

လက်မှုပညာဖြင့် ပရီဘောဂပြရုပ်ရာတွင် လိုအပ်သောပစ္စည်းများမှာ စားကြီး၊ စားငယ်၊ ပေတံ၊ တူကြီးတူငယ်၊ လွန်ဟောက်စက်၊ သံဖြတ်လွှာ၊ မူတ်ကြီး (BLOW LAMP)၊ ကိုက် (SPASH LAMP) စော် လက်သမားသုံးပြုတ်တွေ စသည့်လက်သမားကိုရိုယာများ ဖြစ်ကြပါသည်။ ကြိမ်ကိုလိုရာကွားပြီး မူတ်စီးသုံး၍ အပူပေးခြင်းဖြင့် အသားသေစေသောကြောင့် လိုရာပုံသွင်းနိုင်ပါသည်။

ရက်လုပ်ရာတွင် ကြိမ်နှစ်းကိုသုံးရပါသည်။ ကြိမ်နှစ်းကို ရေကြိမ်၊ ကြောက်သူကြိမ်စသော ကြိမ်တို့အား အထိတ်စိတ်ခွဲခြင်းအားဖြင့် ရရှိနိုင်ပါသည်။ တိုင်ငယ်ပေါ်တွင် အသွေးထက်သောဓားငယ်များ စိုက်ထားပြီး ထိုဓားများအတွင်းသို့ ကြိမ်ချောင်းကို ထိုးသွင်းခြင်းဖြင့် ကြိမ်ချောင်းအားလွှာရသည်။ သေးငယ်ကြိမ်နှစ်းကို အမှတ်သူညန်းဟုခေါ်ပါသည်။ ကြိမ်နှစ်း၏နှုန်းတို့ခဲ့ခြင်းအား အောင်းသပ်ပေးရသည်။ ထိုသို့မလုပ်ပါက ကြိမ်ထိုးသူ၏လက်ကို ရှစ်တော်သည်။

ကြိမ်နှစ်းကြိုး၏ ကန္တလန္တဖြတ်ပိုင်းပုံ (CROSS SECTION) ကိုလိုက်၍ ကုလားထိုင်ထိုးကြိမ် (CHAIR CANE) ချည်နောင်ကြိမ် (LAPPING CANE) အပြားနှင့် ဘဲဥပုံ (FLAT OVAL)၊ နှစ်းလုံး (ROUND)၊ တစ်ခြမ်းလုံးနှစ်း (HALFROUND) ဟူ၍ ခွဲခြားတတ်သေးသည်။

ကမ္မာပရီဘောကရွေးကွက်ဝင်ရန်အက်အခဲများ

မြန်မာ့ကြိမ်ပရီဘောကများ ကမ္မာရွေးကွက်ဝင်နိုင်ရန်မှာ အမျိုးအစားကောင်းရမည်။ ရွေးသက်သာရမည်။ ပစ္စည်းအမြာက်အမြားရရှိနိုင်ရမည်။ လွယ်ကူစွာ တင်ပို့နိုင်ရမည်ဟုသော အခြေခံအချက်

လေးချက်ရှိပါသည်။ အစိကအက်အခဲမှာ လိုအပ်သောပစ္စည်းများ၊ အမျာစာရရှိသောပစ္စည်းများကို အချိန်မီပေးပို့နိုင်ရေးအတွက် ထုတ်လုပ် မူမြန်သန်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ လိုအပ်သောပစ္စည်းများကို လိုအပ်သည် အချိန်တွင် လုံလုံလောက်လောက် ရရှိရန်လိုအပ်ပါသည်။ မြန်မာ ကြိမ်ပရီဘောဂမှာ အများအားဖြင့် လက်ဖြင့်ဖြုံလုပ်သောကြောင့် ထုတ်လုပ်မှု နေးကွေးပါသည်။ ကြိမ်ပရီဘောဂတင်ပို့ရာတွင် ကုန်ပစ္စည်း သေ့ဌာ (CONTAINER) များဖြင့်သာတင်ပို့ကြပါသည်။ သာမန် သဘောဖြင့်တင်ပို့ပါက ပျက်စီးတတ်ပါသည်။ ဤအက်အခဲများ လောက်သာရှိပါသည်။

မြန်မာကြိမ်ကို နိုင်ငံတကာလက်ခံပါသည်။ မှန်ကန်သော ပြပြင်မှု၊ သို့လောင်မှု၊ ရွှေးချယ်မှုတို့ကိုပြုရန်သာလိုပါသည်။ ယနေ့ ကြိမ်နှင့် ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းတင်ပို့မှ အလားအလာအကောင်းဆုံးနိုင်ငံမှာ မြန်မာနိုင်ငံသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကြိမ်တင်ပို့ရောင်းချမှုအနက်ဘာတန်း (BATANG) ဟု ကမ္ဘာ့ရွေးကွက်တွင် လူသိများသော ခပါင်းကြိမ် တင်ပို့မှုမှာ ယနေ့မြန်မာကြိမ်လောကတွင် အအောင်မြင်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။ အမျှန်စင်စစ် တိုင်စွန်း (TYSOON) ဟု ကမ္ဘာကသိသော ရေကြိမ်၊ မာနောင်း (MANAN) ဟု ကမ္ဘာကသိသော ရမထာကြိမ်နှင့် ဆိုး (SEGA) ဟုကမ္ဘာကသိသော ကြက်ဥကြိမ်များကိုလည်း စနစ်တကျ ပြပြင်၍ တင်ပို့နိုင်ပါသေးသည်။

အဓန်း (၁၅)

ကြိမ်ထည်ပရီစဘာဂလက်မူပစ္စည်း ထွေပိလှပိမူအဆင့်ဆင့်

ကြိမ်၏ ချစ်စရာကောင်းသော ပင်ကိုအရည်အသွေးမှာ သုံးစွဲရာတွင် ပေါ်ပါးခြင်း၊ အနုပညာလက်ရာမြောက်၍ အလွယ်တကူ ပုံသွင်း၍ရခြင်း၊ အပူအအေးမျှတ၍ လူတိုကျိုးမာရေးနှင့် ညီညွတ်ခြင်း စသည်တိဖြစ်သည်။ ယင်းအရည်အသွေးများကြောင့် ပင် စွားနှင့်တဲ့၊ ဆန်ကော၊ ဆန်ခါ၊ ခြင်း၊ တောင်းမှသည် နေအိမ်သုံးပရီဘာဂများ အထိ မြန်မူလက်မူနယ်ပယ်တွင် နေရာယူတွင်ကျယ်လျက် ရှိသည်။

မြန်မူကျေးလက်လူနေမှုအသုံးအဆောင်များဖြစ်ကြသည့် ဆန်ကော၊ ဆန်ခါ၊ ခြင်းတောင်းစသည်တို့ကို ရက်လုပ်ကြရာတွင် အမိကအားဖြင့် မြန်မူသစ်တောတွက်ဝါးကို အားကိုးကြေရသည်။ သို့သော် လူမှာ အဝတ် တောင်းမှာ အကွပ်ဆိုသကဲ့သို့ ယင်းအသုံးအဆောင်များ လုပ်ခိုင်ခဲ့အောင် အနားကွဲပွဲမျမ်းမဲ့ကြရာတွင် ကြိမ်သည် ပစ်ပယ်၍ မရသော အခြေခံသစ်တောတွက်ပစ္စည်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် “ရမထာဒ္ဓကြိမ်လုံးရယ်နဲ့၊ ထွန်တုံးကိုတဲ့ ခြေတော်တင်းနားကြန်စုနှင့်” ဆိုသည့် လက်ထွန်မဂ္ဂီလာလုံးကြီးသံအရလည်း ရေးမြန်မူမင်းများလက်ထက်ကပင် မြန်မူနိုက်ပျိုးရေးနယ်ပယ်တွင် မြန်မူကြိမ်နှင့်ယို့၏ အစဉ်အလာသည် မည်မှာကြီးမားခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။

ရှေးက မြန်မာ့ကြိမ်နှယ်တို့၏ အခန်းကဏ္ဍသည် အများအားဖြင့် ကျေးလက်တွင်သာ တွင်ကျယ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် လူတို့၏ လုမေမှုဘဝမြင့်မားလာသည်နှင့်အမြဲ နည်းပညာ၊ အတတ်ပညာများ တိုးတက်လာသည်နှင့်အဆွဲ ကျေးလက်သာမက ဖြူပြုတွင်ပါ တွင်ကျယ် လာပေသည်။ ယခင်က ကျွန်းသစ်ကဲ့သို့သော အဖိုးတန်အမျိုးမှုနှင့် များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ပရီဘောဂပစ္စည်းများကိုသာ အမြတ်တနိုး တန်ဖိုးထားသုံးစွဲခဲ့ကြရာမှ ကြိမ်နှယ်ဖြင့် ပြုလုပ်သော ပရီဘောဂအသုံး အဆောင်များ၏ ခိုင်ခဲ့လုပသည့် အရည်အသွေးများကို သုံးစွဲသူတို့ သိရှိလာကြသည်နှင့်အမြဲ ကြိမ်ထည်အသုံးပြုမှုသည် မြန်မာ့လူမှုနယ် ပယ်တွင်သာမက ကမ္ဘာလူမှုနယ်ပယ်တိုင်အောင် ဝင်ဆုံးတွင်ကျယ်လာ ခဲ့ပေသည်။

ကြိမ်ထည်ပရီဘောဂလုပ်ငန်းများတွင် အသုံးပြုသည့် ကြိမ်အမျိုး အစားများမှာ ကြိမ်ပေါင်း၏ ကြိမ်နာမောင်း၊ ရမထာကြိမ်၊ ကြက်ဥ ကြိမ်နှင့် ရေကြိမ်တို့ဖြစ်ပြီး ကြိမ်ပရီဘောဂကိုယ်ထည်၊ လက်တင်နှင့် အမာခံနေရာများတွင် ကြိမ်ပေါင်း၏ ကြိမ်နာမောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထောက် (ဒေါက်) နေရာများတွင် ရမထာကြိမ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကြိမ်ထည် အခင်းနှင့် ဓာတ်မြို့လုပ်ငန်းများ၌ ကြိမ်တပ်၊ ကြိမ်ထိုးများ အတွက် ကြက်ဥကြိမ်နှင့် ရေကြိမ်ကိုလည်းကောင်း သုံးစွဲလျက်ရှိပါ သည်။ ကြိမ်တပ်ကြိမ်ထိုးလုပ်ငန်းများတွင် ကြက်ဥကြိမ်နှင့် ရေကြိမ် တို့အနက် ကြက်ဥကြိမ်သည် အရည်အသွေးကောင်းမွန်မှု၊ ခိုင်ခဲ့မှုပိုမို ကောင်းမွန်သဖြင့် ကြက်ဥကြိမ်ကိုသာ အမိကထားသုံးစွဲကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကြိမ်ထည်ပရီဘောဂလုပ်ငန်းများတွင် အသုံးပြုသည့် ကြိမ် အမျိုးအစားများမှာ ကြိမ်ပေါင်း (၁၀၀) ကြိမ်နာမောင်း၊ ရမထာကြိမ်

နှင့် ရေကြိမ်တိဖြစ်ကြောင်း အထက်တွင် တင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကြိမ်ထည် ပရီဘောဂထုတ်လုပ်ရာတွင် ပုံချွေ ပုံရှိက်၊ ကြိမ်တုပ်၊ နှစ်းဆွဲ၊ ကြိမ်ထိုး၊ အရောင်တင်စသည့်လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့်ရှိရာ ပုံချွေ လုပ်ငန်းတွင် ပရီဘောဂကြိမ်ထည်အဖြစ် အသုံးပြုရမည့် ကြိမ်လုံးကြီး များကို သစ်သားခုံတွင် ပုံဖော်ထားသည့် ပုံစံခွက်အတွင်းတင်ကာ ဘရိုးလင်းမီးဖိုဖြင့် အပူပေးပြီး လိုချင်သည့်ပုံစံဒီဇိုင်းရအောင် ကျေးညွတ် ပုံဖော်ရပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းတွင် လုံးပတ်လေးလက်မင်းလက်မ အရွယ် ကြိမ်လုံးကြီးများကို ကိုင်တွယ်ကျေးညွတ်ပုံသွင်းရာတွင် ခေတ်စီ စက်ကိရိယာများ၏ အကူအညီမပါဘဲ ရိုးရာလက်မှုပညာနည်းအတိုင်း လိုအပ်သည့်ပုံစံရအောင် ပုံဖော်ရခြင်းဖြစ်ပေရာ ပညာရှင်လုပ်သားများ ၏ လုပ်ငန်းကျမ်းကျင်မှုသည် များစွာအရေးပါလှပေသည်။ ထိုပြင် ကြိမ်ပရီဘောဂထုတ်လုပ်သူလုပ်သားတို့၏ လုပ်ငန်းခွင့်စိတ်ဝင်စားမှု သည်လည်း အထူးပင်လိုအပ်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ကြိမ်ထည်ပရီဘောဂနှင့် ကြိမ်ထည်ခန်းဆီးများတွင် တပ်ဆင်မည့် ပန်းခက်၊ ပန်းနှယ်လေးများကို စိတ်ရည်ရည်ပုံဖော်ပြုလုပ်နေသည့် လုပ်သားတစ်ဦး၏ လုပ်ငန်းခွင့်ကို စိမ်ပြန်ပြပိုင်ကြည့်နေမည်ဆိုပါက ကြိမ်လုံးကလေးများ ကိုင်တွယ်ပုံသွေးအကွက်နှင့်သူများသားတကျဖြစ် အောင် ယန်းကွက်ကလေးများဖော်ပူးပုံတို့မှာ ပရီဘောဂပစ္စည်းတစ်ခုကို ထုတ်လုပ်နေသည်နှင့် မတူဘဲ စွဲလမ်းနှစ်သက်ဖွယ်အနုပညာလက်ရာ တစ်ရပ်ကို ဖန်တီးနေသည့် ပညာရှင်တစ်ဦးပမာ ဘေးလူတို့ပါ ညီးယူ တိမ်းညွတ်စေနိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကြိမ်ထည်ပုံချွေသည့်အဆင့်ပြီးလျှင် ပုံရှိက်သည့်အဆင့်ဖြစ် သည်။ ယင်းအဆင့်တွင် ပုံဖော်အဆင့်က ပုံဖော်ထုတ်လုပ်ထားသည်။

ပရီဘောဂအစိတ်အပိုင်းများကို ကုလားထိုင်ဆိုလျှင် ကုလားထိုင်၊ ခုတင်ဆိုလျှင်ခုတင် စသည်ဖြင့် ပရီဘောဂတစ်ခုအဖြစ် ပုံပေါ်လာ အောင် တော့ဆက်တပ်ဆင်ရသည့်လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ ယင်းများ ပရီဘောဂတစ်ခုအဖြစ် ပုံဖော်တပ်ဆင်ထားသည့်အစိတ်အပိုင်းများ တပ်ဆင်တော့ဆက်ရာနေရာများကို ကြွေ့ကြေ့ခိုင်ခုစေရန် ကြက်ဥကြိမ်ကို စိတ်ဖြာနှင့်ခွဲချွဲ ရှစ်ပတ်တုပ်နောင်ရသည့်လုပ်ငန်းဖြစ်ပေသည်။

ကြိမ်ထည်ပရီဘောဂလုပ်ငန်းသည် လက်မူပညာပိုင်းနှင့် စိတ်ရည်လက်ရည် ဆောင်ရွက်ရသောလုပ်ငန်းဖြစ်သည့်အတွက် လုပ်ငန်းကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြရသူလုပ်သားများအနေဖြင့် မိမိ လုပ်ငန်းကို စိတ်ဝင်စားမှု၊ လုပ်ငန်းကျမ်းကျင်မှုနှင့် လုပ်ငန်းခွင့် သံယောဇ်ရှိမှုတို့မှာ အလွန်အရေးကြီးပါသည်။

ပုံခွဲ၊ ပုံရိုက်၊ ကြိမ်တုံးလုပ်ငန်းများကဲ့သို့ပင် အရေးပါသည့်လုပ်ငန်းတစ်ရပ်မှာ ကြိမ်နှင့်ခွဲသည့်လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ ကြိမ်နှင့်ခွဲခြင်းလုပ်ငန်းသည် အထက်တွင်တင်ပြခဲ့သည့်လုပ်ငန်းများ၊ အထူးသဖြင့် ကြိမ်တုံးကြိမ်ထိုးလုပ်ငန်းများကို အဓိကအထောက်အပုံ ပြုသည့်လုပ်ငန်းဟုဆိုလျှင် မများပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဟူမှ စိတ်ဖြာ နှင့်ခွဲထားသည့် ကြိမ်နှင့်ကေလေးများ အမျိုးအစားကောင်းမွန်မှု၊ စိုင်ခု သေသပ်ချောမွှေ့မှုတို့သည် ပရီဘောဂအစိတ်အပိုင်းများကို တော့ဆက် တုပ်နောင်ခြင်းနှင့် ပရီဘောဂအစိတ်အပိုင်းအကား၊ နောက်မြှုတို့ကို ကြိမ်ထိုး ပုံဖော်ရာတွင် အဓိကအပိုင်းမှ ပါဝင်နေသည်သာမက လုပ်သားများ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုအပိုင်းတွင် အချိန်ကုန်သက်သာမှု၊ လုပ်ငန်းတွင်ကျယ် မှုတို့ကိုလည်း ယင်းအချက်က အဓိကအထောက်အကူးပြုဖော်ပါသည်။

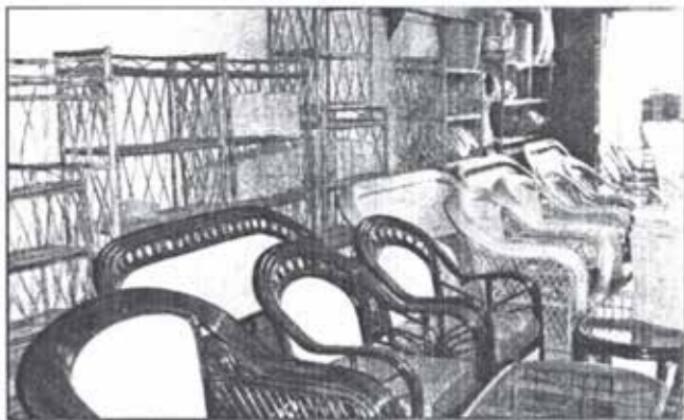
ထုတ်လုပ်မှုအပိုင်းတွင် အပြီးသတ်အဆင့်ဖြစ်သည့် ကြိမ်ခြင်း
နှင့် အရောင်တင်ခြင်းလုပ်ငန်းများအနက် ကြိမ်ထိုးလုပ်ငန်းကို လုပ်ငန်း
သဘာဝအရ အမျိုးသမီးလုပ်သားများက အစိကထုတ်လုပ်ပေးကြ
ပါသည်။ မိန်းမသားတို့၏ ပင်ကိုသဘာဝကပင် အလုအပကို မြတ်နိုး
တွယ်တာကြသည့်အလျောက် အလုအပကိုလည်း စိတ်ရည် လက်ရည်
ဖန်တီးတတ်ကြပေရာ ယင်းလုပ်ငန်းနှင့် အမျိုးသမီးများ အံဝင်ခွင်ကျ
ရှိလှသည်ဟုဆိုရပေမည်။ ကြိမ်ထည်ပရီဘောဂများ အရောင်တင်ခြင်း
လုပ်ငန်းကိုမူ အမျိုးသားများက တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ကြရပါသည်။

ကြိမ်ကူလားထိုင်အချေယ်အစားအမျိုးမျိုး၊ အနုပညာလက်ရာ
မြောက် ပန်းကွက်ပန်းနှုယ်များဖြင့် ပုံဖော်ထားသည့် ကြိမ်လိုက်ကာ
အမျိုးမျိုး၊ ကြိမ်ဆက်တီအချေယ်မျိုးစုံ၊ စားပွဲကြီးငယ်များ၊ ဥယျာဉ်သုံး
ကြိမ်ထည်များ၊ စာအုပ်စင်၊ စာထည့်ခွက်၊ ပိုင်စင်များနှင့် အိပ်ခန်းသုံး
ခုတင်များစသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးထုတ်လုပ်နိုင်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

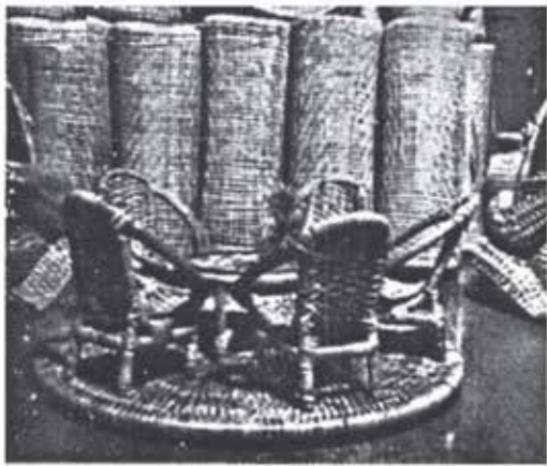
မြန်မာ့ကြိမ်ထည် အနုလက်ရာများ

ကြိမ်ဖြင့် မြှုလုပ်သော ပရီဘောဂပစ္စည်းများ

မြန်မာလက်မှုအနာဂတ်ပညာ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ

မြန်မာ့လက်မှုအနုပညာလက်ရာ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ

ကြိုင်ထည်ဖြင့် ရက်လုပ်
ထုတ်လုပ်ထားသည့်
အိမ်သုံးပစ္စည်းများအား
အစီအစဉ် တွေ့ရစဉ်။

ကြိုင်ယက်လုပ်နေပုံ

မြန်မာလက်မှုအနုပညာလက်ရာ ကြိုင်ထည်ပစ္စည်းများ

ပြည်တွင်းပြည်ပရွေးကွက်သို့ တင်ပို့ရန် အသင့်ဖြစ်နေသည့်
မြန်မာ့ကြိမ်ထည်ကုလားထိုင်များ

ကျမ်းကျင်အလုပ်သမများ ကြိမ်ကုလားထိုင်ထိုးကြသည့်
လုပ်ငန်းခွင်တစ်နေရာ

အခန်း (၁၆)

ဆစ်ဆားလိုးပရီဓဘာဂများအဖြစ်ကြိမ်၊ အခါများပြင့်
ပြုလုပ်ထားသည့် လက်မူပစ္စည်းများ ပိုမိုအသုံးပြုလာခြင်း

သစ်သည် ရှားပါးကုန်ဖြစ်နှင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်း
ကာကွယ်စောင့်ရောက်ရေးအပြင် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင် မပျက်သည်းရေး
ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်မှုအနေဖြင့် ကြိမ်နှင့်လဒ်များကို အသုံးပြုကာ အတိအ
လှပသော လူဗောဓာတ်အဆောင်ပရီဓဘာဂများ တိစွဲငါးဖော်တိုး၍ ဟိုတယ်၊
မိုတယ်၊ ရုံးခန်း၊ စားသောက်ဆိုင်များ၌ တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြုလျက်
ရှိပါသည်။

ထုနှင့်ထည်နှင့် ထုတ်လုပ်ရသည့် သစ်နေရာတွင် ကြိမ်၊ ဗေဒါ
တို့ကို အစားထိုး တိစွဲထုတ်ကုပ်ထားသည့်အတွက် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်
ထိန်းသိမ်းကာကွယ်စောင့်ရောက်ရေးတွင် အလျော့ထိရောက်သည့် ကြီးပမ်း
ဆောင်ရွက်မှုဖြစ်ပြီး ကြာရည်ခိုင်ခုမျှနှင့် သဘာဝအရာသာ ထို့ကြောင်း
နိုင်အောင် ကရာတနိက် Treatment လုပ်ထားသည့်အတွက် ကျွန်းမာရေး
နှင့် ကိုက်ညီမှုရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကြိမ်နှင့် ဗေဒါကို အခြေခံ၍ ခြေည်ပါနပ်၊ မီးဆိုင်း၊
ဂါက်သီးအိတ်၊ ခန်းဆီးဆက်တို့ခုံ၊ ပို့ခြေထိုင်ခုမျှနှင့် အလှပြင် မော်တော်
ဆိုင်ကယ် စသည့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများကို ထုတ်လုပ်လျက်ရှိပြီး ကြိမ်

နှင့် သစ်၊ ကြိမ်နှင့် ဖေဒါ၊ ဖေဒါနှင့် သစ်စသည်ဖြင့် တွေစပ်ပြီး ပရီဘာဂ^၁
များလည်း ထုတ်လုပ်လျက်ရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အဓန်း (၁၇)

ထူးထူးခြားခြား ဥမေရာပက ကြိမ်ထည့်လုပ်ငန်း

ပိုလန်နိုင်ငံသည် ဥရောပသမဂ္ဂသို့ ဝင်ရောက်လာသော အဆွဲဝင် နိုင်ငံသစ် တစ်နိုင်ငံဖြစ်သည်။ မျက်မှာက်ကာလအထိ ထိနိုင်ငံ၏ အချို့သော ဒေသများတွင် မြင်းလှည်းများကို အသုံးပြုနေဆဲဖြစ်၍ အတ်မှာက်ကျေနေသော ကျေးလက်လယ်ယာမြှုစနစ်ကို အသုံးပြုနေ ဆဲ ဖြစ်သည်ဟု ဥရောပမီဒီယာများက ဖော်ပြုလေ့ရှိပါသည်။

ဥရောပသမဂ္ဂသို့ ပိုလန်နိုင်ငံဝင်ရောက်ခဲ့သဖြင့် ထိနိုင်ငံ၏ ကြိမ်လုပ်ငန်းမှာ စီးပွားရေးအဆင်ပြေလာခဲ့ပါသည်။ ပိုလန်နိုင်ငံသည် ဥရောပသမဂ္ဂဝင်နိုင်ငံများအနက် ကြိမ်ထည့်ပစ္စည်းများကို အများဆုံး တင်းရောင်းချသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာအနေအထား နှင့်ကြည့်လျင် ကမ္ဘာပေါ်တွင် စတုတွေအကြီးဆုံး ကြိမ်ထည့်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သောနိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပိုလန်နိုင်ငံ၏တောင်ဗိုင်းရှိ ရှာဒန်ဖြူကလေးသည် ကြိမ်လုပ်ငန်း အချက်အချာဒေသဖြစ်ပါသည်။ မြို့သူမြို့သားတစ်ထောင်ခန့်သည် မိရိုးဖလာကြိမ်လုပ်ငန်းကို အစဉ်အဆက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သူများ ဖြစ်က သည်။ ထိမြို့ကလေး၏နှစ်သားမှ ဖြတ်စီးသွားသော “စန်” အမည် ရှိသည့် မြစ်ကမ်းပေါ်တွင် ကြိမ်တော့များသည် ထုထပ်စွာပေါက်

ရောက်လျက်ရှိပါသည်။ ထိုကြိမ်များကို အသုံးပြု၍ ကြိမ်ထည်လက်မှု ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်သောလုပ်ငန်းကို ဘရဂါဝ ပြည့်နှစ်တွင်မှ စတင် လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းသည် ထိုမောက်ပိုင်းကာလ များတွင် ပိုလဲနှစ်နိုင်း၏ ရှိုးရာယဉ်ကော်မူလုပ်ငန်းများအဖြစ် ဆက်လက် တည်ရှိလာခဲ့လေသည်။

မကြောသေးမီနှစ်များအတွင်းက အမောက်သရောပနှင့်များရှိ ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းများ ကွယ်ပျောက်သွားချိန်တွင် သုံးစွဲသူများက ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို တောင့်တောင့်တာအဝယ်လိုက်လာသဖြင့် ပိုလဲနှစ်ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းများ တစ်စောင်ကောင်းလာခဲ့သည်။ ယခုအခါ ရှုဒန်မြို့ကလေးသည် ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းကြီး ၁၀ ခုနှင့် လုပ်ငန်းငယ် ၁၀၀ ခန့်ရှုပြီး ယင်းတို့အနက် အကြီးဆုံးလုပ်ငန်းမှာ ရှိုဒယ်လ်တာ အမည်ရှိ ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ ပိုလဲနှစ်နိုင်း၏ ကြိမ်ထည် လက်ရာများကို ဂျပန်နိုင်းတွင်ကျင်းပသော အိပ်စရိတ် ၂၀၀၅ ခုနှစ် ကုန်စည်ပြုတွင် သွားရောက်ပြသခဲ့ပါသည်။

ဒယ်လ်တာကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းမှထွက်ရှိသော ကြိမ်ထည်များကို အမိကအားဖြင့် ယူနိုက်တာက်ကင်းဒဲး၊ ရာမနီ၊ ပြင်သစ်နှင့်စကင်ဒီးနေး မီးယားနှင့်များသို့ တင်ပို့ရောင်းချသည်။ ပို့ကျန်တန်ဖိုးစုစုပေါင်းမှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာရှစ်သိန်းခုနှစ်သောင်းကျော်ခန့်ရှိသည်ဟု သိရှိရ ပါသည်။

ဥရောပတွင် ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းများ ထွန်းကားလာသည့်နိုင်ငံမှာ
ပိုလန်နိုင်ငံဖြစ်သည်။

အစိန်း (၁၈)

ကြိမ်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာအချက်အလက်ငြာန် အာဆီယံ
ထွေထာင်ရန် အဆိုပြုခြင်း

ကြိမ်နှင့်ပတ်သက်၍ သုတေသနပြုတွေရှိများကို မျှဝေသုံးခဲ့
နိုင်ရန် အချက်အလက်ငြာန် (database) တစ်ခုတည်ထောင်ရန်
ရန်ကုန်ဖြူ၊ အမျိုးသားပြုတိုက်၌ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဒွန်လမာက်ဆုံးပတ်
တွင် ပြုလုပ်သော အာဆီယံနိုင်ငံများ၏ ကြိမ်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ စာတမ်း
ဖတ်ပွဲသို့၊ တက်ရောက်လာကြသူများက အဆိုပြုခဲ့ကြောင်း
သိရှိရပါသည်။

ထိုအာဆီယံနိုင်ငံများ၏ ကြိမ်လက်မှုအနုပညာပစ္စည်းများ
ထုတ်လုပ်မှုတိုးတက်ရေးဆိုင်ရာ စာတမ်းဖတ်ပွဲသို့ ဘရူနိုင်းနှင့်
စင်ကာပူနိုင်ငံတို့မှာပ ကျွန်အာဆီယံနိုင်ငံများ တက်ရောက်ခဲ့ပြီး
အာဆီယံအသေအတွင်း၌ ကြိမ်နှင့်ပတ်သက်၍ ယဉ်ကျေးမှု၊ ကြိမ်၏
သဘာဝနှင့် အသုံးဝင်ပုံ၊ လက်ရှိအသုံးပြုမှုအခြေအနေ၊ ကမ္ဘာဇာုံးကျက်
သို့ တင်ပို့မှုအခြေအနေစသည်တို့ကို စာတမ်းများ ဖတ်ကြားခဲ့ကြောင်း
သိရှိရပါသည်။

နိုင်ငံအသီးသီးတွင် ကြိမ်ထုတ်လုပ်မှု အရေးပါလာပြီး သဘာဝ
ကြိမ်တော့များကို ထိနိုက်လာနိုင်၍ ကြိမ်ထုတ်လုပ်မှုကိုလည်း

မထိခိုက်စေဘဲ သဘာဝကြိမ်တောများကို မည်သို့ထိန်းသိမ်းရမည်ကို
အွေးအွေးခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

နည်းပညာပိုင်းအရ တောထွင် ကြိမ်ကို စခတ်ကတည်းက
ကြိမ်၏ ရေရှည်အနာဂတ်တည်တဲ့မှုကို မထိခိုက်စေရန် မည်သည့်
အချိန်တွင် မည်ကဲ့သို့ခုတ်ရမည်ဟူသော ရိုတ်သိမ်းနည်းပညာ
(harvesting) ကိုလည်း အွေးအွေးခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

အာဆီယံဒေသအတွင်း ကြိမ်မျိုးစိတ် များစွာရှိပြီး အမည်ပေးထား
သည်များရှိသကဲ့သို့ အမည်မပေးရသည်များလည်း ရှိနေသဖြင့်
ငွေးတို့နှင့်ပတ်သက်ပြီး အာဆီယံနိုင်ငံများအကြားတွင် ရွှေပံ့ထွေးစရာ
ဖြစ်နိုင်ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုကြောင့် ကြိမ်အမျိုးမျိုး၏ ဂဏ်သတ္တိ
များနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်နိုင်ငံချင်းစီမှ သုတေသနပြုတွေရှိချက်များ
ကို ကျော်နိုင်ငံများမှ မျှဝေသုံးစွဲနိုင်စေရန် အချက်အလက်ငြားနှစ်ခု
ထူထောင်ရန် အာဆီယံအတွင်းရေးများချုပ်ရုံးသို့ အဆိုပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်
ပါသည်။

အာဆီယံနိုင်ငံများအတွင်း အင်ဒိန်းရှားနိုင်ငံက ကြိမ်ထုတ်လုပ်
မှုလုပ်ငန်းတွင် ထိပ်ဆုံးကရှိနေပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကြိမ်လုပ်ငန်းသည်
ယင်းနိုင်ငံနှင့် နှိုင်းယဉ်လျင် နည်းဇာသေးကြောင်း သိရှိရပါသည်။
မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ကြိမ်မျိုးရင်းငါးမျိုးနှင့် မျိုးစိတ်ပေါင်း ၃၅ မျိုးခန့်
ရှိပြီး ငွေးတို့အထဲမှ ရှစ်မျိုးခန့်ကိုသာ စီးပွားဖြစ်အစိုကထုတ်လုပ်ပြီး
၂၀၀၄ - ၂၀၀၅ ခုနှစ်များတွင် ကြိမ်လုပ်ငန်းမှ နိုင်ငံခြားငွေ အမေရိကန်
ဒေါ်လာနှစ်သိန်းမှ သုံးသိန်းအကြား ရရှိခဲ့သည်ဟုဆိုပါသည်။

မြန်မာကြိမ်ထည်များနှင့်နီးစင်သော ပိယက်နစ်
ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ

အစိန်း (၁၉)

အဆွဲအထွေ

ပလတ်စတ်ကြိမ် (ကြိမ်တု) ပရီဘောဂလုပ်ငန်း

ပလတ်စတ်ကြိမ်ကို ပထမဆုံး ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် စတင် တိတွင်ထဲတ်လုပ်ခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ ကြိမ်ပရီဘောဂဈေးကွက်တွင် ကြိမ်အပြင် ဖေဒါဖြင့်ပြုလုပ်သော ပရီဘောဂနှင့် ယခုနောက်ပိုင်း ကြိမ်တုဈေးကွက်ပါ တိုးချဲလာ ပါသည်။ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလတွင်ကျင်းပခဲ့သော မြန်မာသစ် ပရီဘောဂပြဋ္ဌာန် ၂၀၁၀ တွင် ကြိမ်အတူဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ပရီဘောဂများကို ပထမဆုံးပြသခဲ့ပါသည်။ ကြိမ်တုပရီဘောဂများ သည် ကြိမ်ပရီဘောဂများထက် ဈေးနှုန်းပိုများခြင်း၊ ကြာရည်ခံခြင်း၊ ဓာတ်သစ်ဒီဇိုင်းအဆန်းများပြုလုပ်နိုင်ခြင်းနှင့် Out Door တွင်ကျယ် နိုင်ကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါသည်။ သို့သော်လည်း ကြိမ်အတူ ပရီဘောဂများသည် လုပင်လုသော်လည်း ကြိမ်အစစ်ပရီဘောဂများ လောက် လူကြိုက်မများပါ။

ပလတ်စတ်ကြိမ်ပြုလုပ်ရာတွင် ကော်စွေ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်း ခန့်နှင့် ဓာတ်ပစ္စည်းများပါဝင်ကြောင်း၊ ကြိမ်အတူအား ခရမ်းလွန် ရောင်ခြည်ကာကွယ်ရန်၊ ရေမစိမ့်စေရန်နှင့် ရာသီဥတုအားလုံးအတွက်

အသုံးပြုနိုင်ရန် ပြုလုပ်ထားပါသည်။ အင်ဒိန္ဒီးရှားနည်းပညာဖြင့် စမ်းသပ်ထုတ်လုပ်ပြီး ပလတ်စတစ်ကြိမ်ပရိဘောဂများကို ပြည်တွင် ဈေးကွက်နှင့် သစ်တွေးလျှိုင်ငံသို့ တင်ပို့နိုင်ရေး စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေ ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

တန်ဖိုးကြီးမားသောကြိမ်ချောဖျာန

ယနေ့ကာလတွင် ကြိမ်အများဆုံးထွက်ရှိသော ကချင် တောင်တန်းတွင် ကြိမ်နှင့်ဆက်စပ်ပစ္စည်းများကို အမျိုးမျိုးရရှိနိုင် ပါသည်။ လက်ကိုင်ခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ကြိမ်ထိုင်ခံများသည် လက်ရာ အမြင်တစ်မျိုးဖြင့် ရက်လုပ်ကြပါသည်။ ထို့ပြင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဒေသ အသီးသီးတွင် တွေ့ရများသော သင်ဖြူးဖျာချောကုံသို့ ကြိမ်ဖျာကြီး များအချေယ်မျိုးစုံကို ဟုမွှဲလင်းမြို့နယ် နှစ်တောင်ဒေသတွင် တွေ့ရှိရ ပါသည်။ ကြိမ်များကို အချောစား အဂွာကလေးများဖြစ်အောင် စိတ်ရည်ရည်နှင့် လက်ရာမြောက်အောင် ရက်လုပ်ထားသဖြင့် လူကြိုက် များသည့်အပြင် နှစ်ပေါင်း ၃၀ မှ ၅၀ အထိပင် သုံးစွဲနိုင်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ မာဂတောင်တန်းဒေသက ရက်လုပ်သော ကြိမ်ချော ဖျာနများသည် ဓည့်ခန်းဆောင်၊ ဓည့်ရိုပ်သာ၊ ဓမ္မာရုံစသည် လူအများ အပြားလာရောက်သော နေရာများတွင် အရှည်လိုက် တစ်ပြို့တစ်ပြာ ကြီး၊ တစ်ညီတစ်ညီတည်းခင်းနိုင်အောင် စီစဉ်ရက်လုပ်ထား သည့်အတွက် ဖျာကြီးတစ်ချပ်သည် နှစ်ခန်းပတ်လည် ခင်းကျင်းနိုင် သဖြင့် ဓည့်ခံမင်္ဂလာ၊ အလျှော့အတန်းများပါ အသုံးတည့်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ တစ်ချပ်လျှင် ကျပ်တစ်သိန်းပေါက်ဈေးရှိ၍ ဖျာန များကို ရက်လုပ်၍ ရနိုင်မည့်ကြိမ်အမျိုးအစား ရှာဖွေရ၊ အချိန်ကြာကြာ

စိတ်တိုင်းကျရက်လုပ်ရသည်ဖြစ်၍ ဧရားကြီးသော်လည်း တာရှည်ခံပြီး ရာသီဥတုမရွေးသုံးစွဲနိုင်သည်။ ထိုပြင် ကျိန်းမာရေးနှင့်လည်း ပြည့်စုံမျှတစေနိုင်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ချင်းပြည်နယ်တွင်လည်း ချင်းဖျားဟူ၍ ကြိမ်ချောဖျာနများကို ရက်လုပ်ရောင်းချပါသည်။ ဟုမွှေလင်းမြို့နယ် ဥရုမြစ်ဝမ်းဒေသတွင် တွင်ကျယ်စွာအသုံးပြုကြပါသည်။

ခန္ဓားခရိုင် လေရှိးမြို့နယ်၊ လဟယ်မြို့နယ်များ (ယခုနာဂ အထူးဒေသ) ကျေးလက်တောင်တန်းများတွင်လည်း ထွက်ရှိ ပါသည်။ ဖျာတစ်ချပ်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ သုံးစွဲနိုင်သဖြင့် ငွေတစ်သီန်း ဧရားရှိသော်လည်း ဖျာတစ်ချပ်ရရန် အချိန်တော်တော် ယဉ်ကြရပါသည်။ ကြိမ်ချောဖျာနများသည် ပိတ်ပိတ်သည်းသည်း ရှိသဖြင့် နှစ်ပေါင်း မည်မျှကြောကြာ မစုတ်မပြု မဖွားလန်ဘဲ ကြမ်းပိုးပင် နိအောင်း၍ မရအောင် ရက်လုပ်ထား၍ လက်ရာကလည်း အလွန်အုံးပြုစရာ ကောင်းလွှာပါသည်။

ရေကြည်မြို့နယ်ကြိမ်ချောထည်လုပ်ငန်း

ဒရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်ခရိုင် ရေကြည်မြို့နယ်ရှိ ကြိမ်ချောထည်ထုတ်လုပ်သည့် မြန်မာ့လက်မှုပညာလုပ်ငန်းသည် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်ကပင် လက်ဆွဲခြင်းအမျိုးမျိုး စတင်ရက်လုပ်လာခဲ့ကြရာမှ နောက်ပိုင်းတွင် အိမ်တွင်းမှုလုပ်ငန်း အနေဖြင့် လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများစွာ ထုတ်လုပ်လာခဲ့ကြပါသည်။

အမိကကုန်ကြမ်းဖြစ်သော ကြိမ်ကို ကချင်ပြည်နယ်၊ စစ်ကိုင်း တိုင်းဒေသကြီး မုံရွာ၊ ရော်း၊ ခန္ဓား၊ ကချင်ပြည်နယ် ဗန်းမော်၊

မြစ်ကြီးနားနှင့် တန်သီ္ပရိတိုင်းဒေသကြီး ထားဝယ်တို့မှ ရရှိပါသည်။ ထိုဒေသမှတွက်ရှိသော ကြိမ်များကို မစွဲလေး၊ ရန်ကုန် မြို့ဧရိုက်စက်ရုံများသို့ သယ်ယူပို့ဆောင်ကြပါသည်။ ရေကြည် မြှေနယ်တွင် အသုံးပြုထုတ်လုပ်သော ကြိမ်အမျိုးအစားမှာ ရေကြိမ် ဖြစ်ပါသည်။

ကြိမ်စက်ရုံများသို့ သယ်ယူထားသောကြိမ်များကို ခေတ်စီဆင်ကိရိယာများဖြင့် ကြိမ်ချောထည်ပစ္စည်းများပြုလုပ်ရန်အတွက် ရှေးဦးဇာ ကြိမ်အုချောင်းနှင့်ကြိမ်နှင့်မျှင်များ ပြုလုပ်ကြရပါသည်။

အချောထည်ပြုလုပ်ရန်အတွက် အလျေား ၁၀ ပေ၊ လုံးပတ်ဝါး၊ မိလိမိတာမှ ၁၃ မိလိမိတာအချွယ်ထိ အချွယ်အစားအမျိုးမျိုးကို ထုတ်ယူကြရပါသည်။

ကြိမ်လုံးအပေါ်ပုံအကြောကို နှစ်းမျှင်အဖြစ် အသုံးပြုရန် အတွက် အချွယ်မျိုးစုံထုတ်လုပ်ပြီး ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများတွင် ကြိမ်ထိုးနှစ်းအဖြစ် အသုံးပြုကြပါသည်။

ယခင်က ကြိမ်ချောထည်ပစ္စည်းများကို ပြည်နယ်နှင့်တိုင်းဒေသကြီးအသီးသီးသို့ လူညွှန်လည်းရောင်းချကြသော်လည်း ယခုအခါ ရန်ကုန်မြှို့ရှိ ဈေးကွက်များသို့ တင်ပြီး ပြည်ပခရီးသည် များ တွေ့ရှိကာ စိတ်ဝင်စားမှုများ ရှိလာကြသည်။ ကုမ္ပဏီ ၁၂ ခုတို့က ပြည်ပ စည်သည်များအကြောက် ကြိမ်ချောပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို မှာကြားခဲ့ကြသဖြင့် ထုတ်လုပ်တင်ပို့ရောင်းချနိုင်ပြီး နှစ်စဉ် နိုင်ငံခြားငွေများ ရရှိလျက်ရှိပါသည်။

ရေကြည်မြှေနယ်တွင် ကြိမ်လုပ်ငန်းရှင် ၅၀၊ အခြေစိုက် ကုမ္ပဏီနှစ်ခု၊ ကြိမ်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူ ၆၀၀ ကော်တိဖြင့် ကြိမ်ချောထည်လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့်

ရေကြည်မြို့နယ်မှ ကြိမ်လုပ်သားများ၏လုပ်အားဖြင့် လစဉ်၊ နှစ်စဉ် နိုင်ငံတော်အတွက် နိုင်ငံခြားငွေရှာပေးနိုင်သလို ငွေးတို့၏ စီးပွားရေး ဘဝလည်း တိုးတက်မြင့်မားလျက်ရှိပါသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့မှ နာမည်ကျော်ကြား ကြိမ်လက်ရာများ

မုံးမြို့မှလာလျှင် စစ်ကိုင်းမြို့အဝင် ကောင်းမှုတော်စေတိ တော်ကြီးလွန်လျှင် မော်တော်ကားလမ်းသားတစ်ဘက်တစ်ချက်တွင် ဝယ်ချင့်စဖွယ်လက်ရာမျိုးစုံစွာ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို ချိတ်ဆွဲ ခင်းကျင်းထားသည်များကို တွေ့ရပါသည်။ အနုပညာလက်ရာ မြောက်လှသော ကြိမ်ချောထည်ပစ္စည်းများ ရောင်းချမှန်သောဆိုင်ကြီး များက ဝယ်သူများကို ဆွဲဆောင်လျက်ရှိနေပါသည်။ မန္တလေးမြို့က လာမည်ဆိုလျှင် ငွေထည်လက်မှုအနုပညာလုပ်ငန်းနှင့် နာမည်ကြီးသော ရွာထောင်ရပ်ကွက် ငွေထည်အနုလက်ရာ ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်ကြီး များကို ဖြတ်ကျော်ပြီးနောက် ကောင်းမှုတော်စေတိတော်ကြီး မရောက်မီ တွင် အဆိုပါ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်များကို တွေ့ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ စစ်ကိုင်းမြို့သည် မြန်မာ့အနုပညာလက်ရာ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် နာမည်ကျော်ကြားပါသည်။

ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းမပြုလုပ်မီ အသုံးပြုမည့် ကြိမ်ချောင်း၊ ကြိမ်လုံး များမှာ ချေးသွေ့အညစ်အကြော်များ ကင်းစင်ရန်အတွက် ဓားနှင့် ဦးစွာခြစ်ပစ်ရသည်။ ထို့နောက် ကြိမ်လုံးပတ်အကြီးအသေးကို မူတည်၍ ဓားခုံတွင်လေး၊ ငါးခြားကိုပင်ရအောင် စိတ်ယူရသည်။ ကြိမ်လုံးများကို အစိတ်သေးသေးလေးများရအောင် ခွဲစိတ် ပြီးနောက် နှစ်းခံနှင့် သုံးကြိမ်ခန်းဆွဲရသည်။ သို့မှသာ ကြိမ်အစိတ်

ကလေးများ အရွယ်အစားသီ္ပါဒ္ဓားမည် ဖြစ်ပါသည်။ နှစ်းဆွဲထားသည့်
ကြိမ်များအရွယ်ချင်းတူအောင် နှစ်းတိုက်သည်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ထိုနောက် ခွဲစိတ်ပြီး ကြိမ်များ၏ အလယ်အုက္ခ ဆွဲထုတ်၍
အကြောသာကျွန်အောင် ထပ်မံပြုလုပ်ရပါသည်။ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်း
ဖြင့် ကြိမ်ပင်များ ပျော့ပျောင်းပြီး ကွားညွတ်၍ရကာ လိုအပ်သလို
ပုံဖော်ပုံသွင်းယူနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ကြိမ်ထည်များပြုလုပ်ရာတွင်
လက်ရာသေသပ်ကောင်းမွန်စေရန် ဂရာတနိုက်ပြုလုပ်ရပါသည်။
ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့်တွင် စွဲမြှုပ်စေရန် သေးငယ်သည့် ဖို့ချင်း
များဖြင့် တွယ်ဆက်ရပါသည်။ ထောင့်ချိုးနေရာများတွင် အနားများ
ပျို့ညာစေရန် ဆောက်ကြုံကို ထက်မြှုက်သည့် သံခွှဲနှင့် ပုံစံကျွောင်း
ယူရပါသည်။ သေချာစွာ နှစ်းဆွဲပွတ်တိုက်ထားသော ကြိမ်များမှာ
ခေါက်ဆွဲလျှင်ကဲသို့ သေးသွယ်ပျော့ပျောင်းသဖြင့် ခွော့သွင်းရစ်ပတ်ရ
လွယ်ကူပါသည်။ ကြိမ်ထည်အသုံးအဆောင်များ ပြုလုပ်ရသည်မှာ
လက်ဝင်ပြီး အချိန်ယူ လုပ်ကိုင်ရသည့်လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။

ကြိမ်ကို အသုံးပြု၍ မြန်မာရိုးရာလက်မှုအနုပညာများအဖြစ်
လူအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး၊ အိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး
နှင့် ဟိုတယ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို ပြုလုပ်ရောင်းချလျက်
ရှိပါသည်။

ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းကို ကျေးလက်ဒေသများတွင် မိမိတို့ အိမ်ရှုံး
ခြုံဝင်းအရိပ်ကောင်းသည့် နေရာများတွင် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိကြသည်။
မိန်းကလေးက အစ လူကြီး၊ လူငယ်း၊ အမျိုးသမီးများအထိ
လုပ်ကိုင်ကြသည်။ မိသားစုံးပွားရေးလုပ်ငန်းအဖြစ် နေရာမရွေး

အချိန်မရွေးလုပ်ကိုင်နိုင်သည့် မြန်မာရှိုးရာလက်မှုအနုပညာတစ်ရပ်
လည်း ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ကြိမ်ထည်လက်မှုအနုပညာလက်ရာများသည်
သေသပ်လှပသဖြင့် ကမ္ဘာနိုင်ငံအသီးသီးက ဝယ်ယူအားပေးရသည့်
လက်ရာများပစ္စည်းများအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားနေပါသည်။ နေအိမ်၊
တိုက်ခန်းများသာမက ဟိုတယ်များတွင် အလုဆင်ပစ္စည်းအဖြစ် အသုံး
ပြုနိုင်သည့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများအဖြစ် စိတ်ကြိုက်ရွေးချယ်သုံးစွဲ
နေကြပါသည်။

ကြိမ်ထည်များ၏ အခန်းကဏ္ဍမှာ အရေးပါနရာရလျက်ရှိ
သဖြင့် စစ်ကိုင်းမှ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက
ကမ္ဘာအရပ်ရပ်အထိ နာမည်ကျော်ကြားလျက်ရှိသည့် လက်မှုအနုပညာ
တစ်ရပ်အဖြစ် ထင်ရှားနေပါသည်။

ကျိုင်းတုံ့မြို့က ကြိမ်ဆွမ်းအပ်ကလေးများ

ရှမ်းပြည်နယ်အရှေ့ပိုင်း ကျိုင်းတုံ့မြို့တွင် ဥပုသံသီတင်းအပတ်
စဉ်များတွင် ပို့ဆွမ်းအပ် (ကြိမ်နှီးဆွမ်းအပ်) ကလေးများကို ကိုင်ဆောင်
ကာ ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဆန်စိမ်းများ လောင်းလှုပေါ်လှုပါသည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။

ကြိမ်ဝါးပေါ်များသည့်အရပ်ဒေသဖြစ်သည်နှင့်အညီ လက်မှု
လုပ်ငန်းများကို ဈေးကွက်ဝင်ပစ္စည်းအဖြစ် ပြုလုပ်နေကြသည်ကို
တွေ့ရပါသည်။ ကျိုင်းတုံ့မြို့မှ ခုနစ်မိုင်ခန့်ဝေးသည့် စမ်ဝယ်ယမ်းရှိုး
ဆာကလေးများက ကြိမ်နှီးလုပ်ငန်း ကျယ်ကျယ်ပြန်ပြန် ပြုလုပ်သည်
ကို တွေ့ရပါသည်။ မိုင်းလားသွားလမ်းမ၏ ဘေးက ဖွားကြီးလည်း
ပါဝင်ပါသည်။

ဆွမ်းအပ်တစ်လုံး ၅၀၀၀ ကျပ်၊ ဆွမ်းဟင်းထည့်ဆွမ်းအပ်တစ်လုံး ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြင့် ကျိုင်းတုဖြို့တွင် ချိတ်ဆွဲရောင်းချမှေသည် ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျိုင်းတုဖြို့က ကြိုင်ဆွမ်းအပ်များ

ရရှင်တောင်တန်းမှ ကြိမ်ပင်

ရှေးနှစ်ပါင်းများစွာကပင် ရရှင်တိုင်းရင်းသားတို့အဲ့ ကြိမ်သည် ဝါးနှင့်တန်းတူအရေးပါ အသုံးဝင်သော ကုန်ပစ္စည်းတစ်ရပ် ဖြစ်လေ သည်။

ကျေးလက်နှင့် မြို့ပေါ်ရှိ နေအီမ်ဆောက်လုပ်ရာတွင်သော်လည်း ကောင်း၊ လောင်း (လျှေ) အသုံးပြုရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဝါးဖောင် သစ်ဖောင်ဖွဲ့ရာတွင်လည်းကောင်း အသုံးပြုခဲ့ကြသည့်အပြင် ကြိမ်ဖြင့် လက်ခွဲတောင်းအမျိုးမျိုး၊ ခေတ်မီအဝတ်အထည်ထည့်သည့် ကြိမ် သေ့တွောအမျိုးမျိုး တို့ကို လုပတင့်တယ်စွာ ရက်လုပ်၍ ရောင်းဝယ် ဖောက်ကားခြင်းပြု ကြသည်မှာ ရောင်းမလောက်အောင် ရှိခဲ့လေသည်။

ရရှင်ပြည့်နယ်တွင် နိုင်ငံတကာသုံး ကြက်ဥကြိမ်၊ ရမထာ ကြိမ်စသော ကြိမ်အမြှာက်အမြား သဘာဝအလျောက် ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက် ရှိပါသည်။

ရရှင်ပြည့်နယ်တွင် အဖိုးတန်ကြိမ်များနှင့်တကွ ကြိမ်မျိုးစုံအေသာ အနှံးအပြား ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည်။ ထိုကြိမ်များကို များသော အားဖြင့် ကျေးဇူးများတွင် အီမ်ဆောက်ရာ၌ အနည်းငယ်အသုံးပြုပြီး အီမ်ဆောင်ပရီဘောဂလုပ်ငန်းတို့တွင် ကုလားထိုင်၊ ကြိမ်ခွဲ ခြင်း၊ ကြိမ်တောင်းစသည်ဖြင့် အသုံးပြုကြပါသည်။

ရရှင်မြန်မာ ဆေးကျမ်းအရ ကုန်းကြိမ်၊ ရေကြိမ်ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိလေသည်။

ကုန်းကြိမ်တွင် ကြိမ်နှီး၊ ကြိမ်ခါး၊ ကြိမ်ပုတ်စသည်ဖြင့် များစွာ ရှိကြပြီး ကုန်းကြိမ်၊ ရေကြိမ်၊ ကုန်းကြိမ်ကြီး၊ ရေကြိမ်ကြီးဟူ၍ ခွဲပြန်သည်။ ကုန်းကြိမ်၏ စွမ်းရည်မှာ အပူကြောင့် ဖောရောင်ခြင်း၊

မြင်းသရှိက်၊ ကျောက်တည်၊ ဆီးအောင့်၊ ရေယုန်၊ ဝမ်းသင့်သွေးအနဲ့
သွေးကျေရောဂါတ္ထွေ့ အသုံးပြုလေ့ရှိပါသည်။

ကုန်းကြို့များ အစောသည် ဖုန်ချဉ်သည်။

ရေကြို့မှာ အပင်ငယ်၍ ချုံသဘာရှိသည်။ ကြီးရင့်သောအခါ
နှယ်ပင်မျိုးဖြစ်တတ်သည်။ ရေစပ်တွင် ပေါက်လေ့ရှိသည်။ ဖန်ခြင်း၊
ခါးခြင်းရှိသည်။ ဂုဏ်သတ္တိနှင့်စွမ်းရည်မှာ လေချုပ်တတ်သည်။
သည်းခြေနှင့် သွေးဖောက်ပြန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သလိပ်ကိုသော
လည်းကောင်း နိုင်စေတတ်သည်။

ရရှိုင်ပြည့်နယ်တွင် ကြက်ဥကြို့၊ ရမထာကြို့၊ ရေကြို့၊
ကြို့ခါး (ခရင်)၊ ကြို့နှီး၊ ကြို့ပုတ်နှင့် ကြို့ဖြူကလေးတို့ အများဆုံး
ပေါက်ရောက်သည်။

ရရှိုင်ပြည့်နယ်ရှိကြို့များသည် ပြည့်တွင်းသုံးအဖြစ် အဖိုးတန်း
သည့်ကြို့များဖြစ်သည့်အပြင် နိုင်ငြားသို့တင်ပို့ရောင်းချုပ်လေသည်။
ကြက်ဥကြို့၊ ရမထာကြို့၊ ကြို့ခါးတို့မှာ အဖိုးတန်လှသည်။ ကြက်ဥ
ကြို့သည် နိုင်ငံတကာကကြိုက်သော ကြို့ခါးအမျိုးအစား ဖြစ်သည်။

ကချင်ပြည့်နယ်တွက်ကြို့ခွဲခြင်း

မြန်မာ့လက်မှုပညာ၏ အသီးအပွင့်အဖြစ် ကာလတာရှည်စွာ
ပြည့်တွင်း၌ နေရာယူထားခဲ့သော ကြို့ခွဲခြင်းအချုပ်အစားမျိုးစုတို့မှာ
ကချင်ပြည့်နယ်တွင် နေရာအသီးသီး၌ ရောင်းချုပ်မေ့မှု တွင်ကျယ်ခဲ့
ပြီး နေစဉ်လုပ်ကိုင်လျှက်ရှိသော ကြို့ခွဲခြင်းလုပ်နှုန်းသည် အရေအတွက်
များစွာထုတ်လုပ်ပေးနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကချင်ပြည့်နယ်တွင်
နေရာပေါင်းစုံနှင့် ဈေးအသီးသီးတို့မှာ ရောင်းချုပ်လျှက်ရှိသော ကြို့ခွဲခြင်းများမှာ

အကြမ်းထည်ရက်လုပ်ထားသော်လည်း တာရှည်အသုံးပြခံသဖြင့်
ဝယ်ယူသုံးခဲ့သူတို့တိတိုင်းကျဖြစ်ကြပါသည်။ ကြိမ်အချောင်းတစ်ရာ
ပါသော အစဉ်းတစ်ခုတွင် ၅၀၀၀ ကျပ် ရွေးဝယ်ယူကြရပြီး
အိမ်တွင်းမူလုပ်ငန်းအဖြစ် အိုးမက္ခာအိမ်မက္ခာလုပ်ကိုင်နိုင်သော အကြမ်း
ထည်ကြိမ်ခြင်းများမှာ ဆိုဒ်အချွေထုတ်ဖော်မှု စုလင်စွာရောင်းချေပေးနေရပြီး
ကြိမ်ခေါင်းအုံ၊ ကြိမ်ထိုင်ခု၊ ဆရာမဆွဲခြင်းတို့ကို တွင်ကျယ်စွာ
ထုတ်လုပ်ပေးနေရသည်။ ကချင်ပြည်နယ် မိုးညှင်း၊ နမ္မား၊ ဘီလူး
မြို့၊ ပင်းဟဲစသော ဒေသတို့တွင် ကြိမ်လုပ်ငန်းကို စီးပွားဖြစ်လုပ်ကိုင်
ကြပါသည်။ မော်လူးဒေသသူမျှ ဝါးဖြင့်ထုတ်လုပ်သော လွယ်ပလိုင်း
များကို ကြိမ်ဖြင့် အနားကပ်ကြသည်။

မိုးညှင်းရွေးကြီးတွင် ကြိမ်ထိုင်ခုအကြီးနှင့်အလတ်စား ၁၂၀၀
ကျပ်၊ ကြိမ်ထိုင်ခုအသေး ၁၀၀၀ ကျပ်၊ ကြိမ်ခေါင်းအုံကြီး ၁၂၀၀
ကျပ်၊ ခေါင်းအုံအသေး ၁၀၀၀ ကျပ်၊ ဆရာမကိုင်ခြင်းကြီး ၁၆၀၀
ကျပ်၊ အလတ်ဆိုဒ် ၁၄၀၀ ကျပ်၊ အဖွဲ့ပါခြင်း ၁၂၀၀ ကျပ်၊
လွယ်ပလိုင်းခြင်းအကြီး ၁၂၀၀ ကျပ်၊ အလတ်ဆိုဒ် ၁၀၀၀ ကျပ်၊
အသေးဆိုဒ် ၇၀၀ ကျပ်တို့ဖြင့် ရောင်းချေပါသည်။

ကချင်ပြည်နယ်တွင် အမျိုးသမီးများ၏ ပုံမှန်ဝင်ငွေရရှိစေသည့်
ကြိမ်ခြင်းလုပ်ငန်းများမှာ အစဉ်အလာလုပ်ကိုင်ခဲ့သော ဓလေ့တစ်ခုဟု
ဆိုပါသည်။ ကချင်ပြည်နယ် မိုးညှင်းဒေသတွက် ကြိမ်ခြင်းများကို
ကောလင်း၊ ကသာ၊ အင်းတော်၊ ရွှေကူး၊ ဗန်းမော်၊ မန်စီ၊ ဗန်းမောက်၊
ဝန်းသီး၊ ရွှေဘိနယ်များအပြင် မန္တလေးရွေးကွက်သို့ပါ ပို့ဆောင်ပေး
နေရသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ပြည်ပပိုကုန်ရီးရာကြိမ်ထည်များ ပြည်တွင်းတွင်ပါ အသုံးတွင်
ကျယ်လာ

မြန်မာရီးရာကြိမ်ထည်များကို အသုံးပြု၍ အလှဆင်ထားသည့်
လက်မှုအထည်များအား ပြည်ပအည်သည်များသာမက ပြည်တွင်းရီး
ပြည်သုမ္ပားကပါ စိတ်ဝင်စားမူရာခိုင်နှင့် မြင့်တက်လာသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ကြိမ်နှင့် ပြုလုပ်ထားသော လက်ပွဲအိတ်
များ ဈေးကွက်တွင် စေတ်စားလာပြီး ပြည်ပခရီးသွားများသာမက
ပြည်တွင်းရီး အမျိုးသမီးများသည် ကြိမ်ထည်လက်ပွဲအိတ်များကို
နှစ်နှစ်ဖြေကြဖြေက် အသုံးပြုလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ပြည်ပမှ
မိတ်ဆွေများအတွက် လက်ဆောင်ပေးရာတွင်လည်း ကြိမ်ထည်များ
မှာယူကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကြိမ်ထည်ကို စိတ်ဝင်စားခြင်းသည်
မြန်မာနိုင်ငံ ရာသီဥတုက ပူသည်။ ထို့ကြောင့် အပူပိုင်းဒေသနှင့်
လည်း ကိုက်ညီသည်။ ကျွန်းမာရေးနှင့်လည်း ညီညွတ်သည်။ ယခု
ဆိုလျှင် ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများနှင့် ပြုလုပ်ထားသည့် ဆုံးလည်ကူလား
ထိုင်များ၊ အိမ်တွင်းပရိဘာဌပစ္စည်းများကိုပါ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ
ထိုးဖောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဥရောပ၊ ဂျပန်၊ ယူအေအီး၊
ညာစကြေးလျှစသည့် ပြည်ပနိုင်ငံများ၏ ဈေးကွက်အတွင်းသို့ ရှိုးရာ
လက်မှုပညာ ကြိမ်ထည်များ တင်ပို့မေရသည်။ ပြည်ပ၌ ကြိမ်ဖြင့်
ပြုလုပ်ထားသည့် ပရိဘာဌများ၊ ရုံးသုံးပစ္စည်းများ၊ မီးဖို့ချောင်သုံး
ပစ္စည်းများ၊ အိမ်တွင်းအလှဆင်ပစ္စည်းများမှာ ဈေးကွက်ကောင်းခြင်း
ကြောင့် တစ်လျှောင် ကွန်တိန်မာနှစ်လုံးမှ ငါးလုံးအထိ တင်ပို့ရကြောင်း
သိရှိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံးရီး ကြိမ်ထည်များမှာ ရှိုးရာလက်မှုပညာ
နှင့် ကိုယ်ပိုင်ဒီဇိုင်းများ၊ ကိုယ်ပိုင်ဟန်နှင့် အရည်အသွေးအကောင်းဆုံး

နှင့် ဒီနိုင်းမျိုးစုတေတာ်လုပ်ပေးနိုင်သဖြင့် ပြည်ပဝင်ငွေရှာဖွေပေးနိုင်သော လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။

အဆင့်မြင့်ကြိမ်ထည်ပရီဘောကများ အရောင်းပြခန်း

K.K.A Company Limited - ၏ အဆင့်မြင့် ကြိမ်ပရီဘောကများ အရောင်းဆိုင်ပြခန်းကို မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ပြည်လမ်းတွင် ဖွင့်လှစ်ထားပါသည်။

ယင်းကုမ္ပဏီကို ၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် စတင်ထူထောင်၍ ကြိမ်ကုန် ကြမ်းများကို တရာတ်နိုင်ငံသို့ နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးမှတစ်ဆင့် တင်ပို့ ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းကုန်ချောများ ထုတ်လုပ်ရန်အတွက် သာကေတစ်က်မှုဇာန်တွင် အလုပ်ရုံစတင် ထူထောင်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် အရှေ့ဒုရိစက်မှုမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပါသည်။

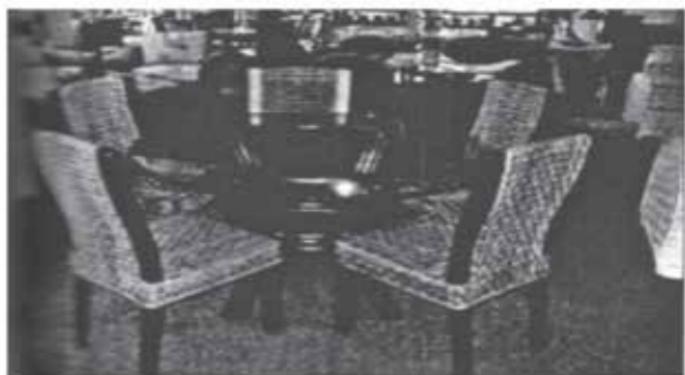

တန်ဖိုးမြှင့်ကြိမ်ထည်များ

ပြည်တွင်းထုတ်ကြိပ်ပရီဘောဂပစ္စည်းအချို့ကို တွေ့ရစဉ်

ထိုအပြင် မန္တလေးတွင် Semi Product အဖြစ် ကြိမ်အုလုံးများ၊ ကြိမ်နှင့်ပင်များကို စက်ဖြင့် လိုသလို ထုတ်လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် မန္တလေးအရောင်းပြခန်းကို စတင်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး အဆင့်မြင့် ကြိမ်ထည်ပရီဘောဂများ ထုတ်လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ထုတ်ကုန်ပစ္စည်းများ အတွက် ပြည့်တွင်းကုန်ကြမ်းများကို ရာနှင့်ပြည့် အသုံးပြုထားပါသည်။

K.K.A ကုမ္ပဏီထုတ်အဆင့်မြင့်ပရီဘောဂနှင့် ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများဖြစ်ကြသော အပူခံပြား၊ ပန်းကန်အောက်ခံပြားစသည် စားသောက်ဆိုင်၊ ဟိုတယ်နှင့် ရုံးသုံးပရီဘောဂများ ပစ္စည်းအမျိုးပေါင်း ၄၀၀ ကျော်ကို ဥရောပနှင့် အာရုံနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ရောင်းချုပ်နှင့်ပါသည်။

K.K.A ကုမ္ပဏီသည် လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ဗဟိုစည်အိမ်ရာလမ်း၊ အမှတ်-၈၅/၈၆ (B) တွင် တည်ရှိပြီး အဆင့်မြင့် ကြိမ်ပရီဘောဂများကို ဝန်ထမ်း ၂၀၀ ကျော်ဖြင့် လုပ်ကိုင်လျက်ရှိပြောင်းသိရှိရပါသည်။

အခန်း (၂၀)

မြန်မာကြိမ်တင်ပို့မှ လက်ဝင်းအမြေအစုံများ

ပြည်ပသို့ ကြိမ်တင်ပို့ရာတွင် ကုန်ချောတင်ပို့မှထက် ကုန်ကြမ်း
တင်ပို့မှက ပိုမိုများပြားသောကြောင့် ဒေသခံပြည်သူများ အလုပ်အကိုင်
အခွင့်အလမ်းနည်းပါးလျက်ရှိကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ ကြိမ်လုပ်ငန်းရှင်
များအသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်သူက ပြောကြားခဲ့သည်။

“ကြိမ်အချောထည်လုပ်ငန်းဆိုတာ ဆင်းရဲမှုလျှော့နည်းပပျောက်
ပို့အတွက် အသုံးချလို့ရတဲ့နည်းတစ်ခုဖြစ်သလို စက်ရုံအလုပ်ရုံမလုပ်
ဘဲ အီမောင် လုပ်လို့ရတဲ့လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် ရိုးရာလက်မှု
လုပ်ငန်းများ ပျောက်ပျက်မသွားစေဖို့ ကုန်ကြမ်းတင်ပို့မှထက် ကုန်ချော
တင်ပို့မှကိုသာ ဦးစားပေးသင့်ပါတယ်” ဟု ငှင်းက ပြောကြားခဲ့ပါ
သည်။

ကြိမ်အချောထည်အား သစ်အမျိုးအစားတွင် ထည့်သွင်းကာ
သစ်တော်ဦးစီးဌာနက အဆင့်ဆင့်စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်
ပြည်ပသို့ တင်ပို့ရာတွင် အချိန်ကုန်ကြောမှုများရှိသဖြင့် ယင်းအက်
အခဲကို ပြောလည်အောင် ဖြေရှင်းပေးရန်လိုကြောင့် သိရှိရပါသည်။

ဝယ်ယူလိုသော ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ အချိန်မီ တင်ပို့နိုင်ခြင်း
မရှိဘဲ ပြောင်းက်နိုင်ငံများကသာ ပိုမိုရောင်းချမှန်ရသည်။” ကြိမ်အများ

ဆုံးတွက်တဲ့ အာဆီယံနိုင်ငံတွေမှာ မြန်မာ၊ မလေးရား၊ အင်ဒိန္ဒါးရား တို့ပဲ ရှိပါတယ်။ အင်ဒိန္ဒါးရားနိုင်ငံက ကြိုးကုန်ကြမ်းတင်ပိုမျှကို ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဖောက်ရှိလထဲတွင် ပိတ်ထားပြီး ကုန်ချောအဖြစ်နဲ့ပဲ တင်ပိုပါ တယ်။ သူ့နိုင်ငံမှာ ကြိုးအချေထည်တင်ပိုမျှလုပ်ငန်းက ဝင်တောတစ်နှစ် ကို ဒေါ်လာသန်း ၅၀၀ ရှိတယ်ပြော မြန်မာကတော့ ၁၈ သန်းနှင့် သန်း ၂၀ ကြားပောင်တယ်”^{၁၁} ဟု ကြိုးလုပ်ငန်းကျမ်းကျင်သူပညာရှင် တစ်ဦးက ပြောကြားသည်။

ကြိုးအချေထည်အား ကျေးလက်ဒေသများမှ တင်ပိုမျှသည် ၈၀ ရာခိုင်နှစ်းထိရှိကာ ၆၇၀၀တိတိုင်းဒေသကြီးမှ အများဆုံးထုတ်လုပ် ရောင်းချုပ်ပြီး ရေကြည်မြို့နယ်၌ တစ်နှစ်လျှင် ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း သောင်းချိ၍ ၀၄၉၆စီးဆင်းမှုရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ပြီးလမှာ အောက်တိဘာလအထိ ကြိုးကုန်ကြမ်းတန် ၃၀၀၀ ကျော် ပြည်ပသို့ တင်ပိုရောင်းချုပဲပြီး ကုန်ချောတန် ၃၀ ခန့်သာ တင်ပိုနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကြိုးကုန်ကြမ်းအား တရုတ်နိုင်ငံ မှ အများဆုံးဝယ်ယူပြီး ဂုတ်ယာအများဆုံးဝယ်ယူသူမှာ ဘင်္ဂလားဒေါ်ရှိ နိုင်ငံဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ရရှိနိုင်အဝယ်ဒိုင်အချို့လုပ်ငန်းပိတ်ထားရ

မောင်တော့၊ ဘူးသီးတောင်ဒေသအတွင်း သဘာဝတော်တောင် များ၌ ကြိုးတွက်ရှိမှု နည်းပါးလာသဖြင့် ကြိုးအဝယ်ဒိုင်အချို့ လုပ်ငန်းပိတ်သိမ်းထားရေကြောင်း သိရှိရပါသည်။ အဆိုပါဒေသတွက်ကြိုးများကို ရိုးမအရေးနှင့် ဘင်္ဂလားဒေါ်ရှိနိုင်ငံရှိ ဈေးကွက်များသို့ အဓိက ထားတင်ပိုကြသည်။ လွန်ခဲ့သည့်ဆယ်စုနှစ်ဝန်းကျင်လောက်မှစပြီး

ကြိမ်ထွက်နှစ်းမှာ တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် လျှော့နည်းကျဆင်းလာကြောင်း
သိရှိရပါသည်။ ယခင်နှစ်များက မောင်တောာ ဘူးသီးတောင်အေသာများ
တွင် ကြိမ်အဝယ်နှင့် ၃၀ ခန့်ရှုံးပါသည်။ ယခုနှစ် (၂၀၁၂) တွင်မှု
အဝယ်နှင့် ၁၀ နှင့်ဝန်းကျင်လောက်သာ လုပ်ငန်းလည်ပတ်မှုများရှိ
ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကချင်ပြည်နယ် အောင်မွန်အေသာတွင် ကြိမ်မျိုးမသုဉ်းစေရန် ကြိမ်
ထုတ်လုပ်ခွင့် ရပ်နားထားခြင်း

ကချင်ပြည်နယ် ပူတာအိခိုင် အောင်မွန်မြို့နယ်တွင် ယခင်က
ကြိမ်တောာကြီးများ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ
ကြိမ်တောာကြီးများကို ပါမစ်ယူ၍ ခုတ်ယူကြသည့် ကြိမ်လုပ်ငန်းရှင်
များသည် အဆမတန် ခုတ်ယူကြသည်။ စည်းမွဲကမ်းမဲ့ ခုတ်ယူက
သည်။ တရုတ်နိုင်ငံသို့ အကြီးအကျယ်တင်ပို့ခဲ့သည့်အတွက် နှစ်ကြား
လာသောအခါ ကြိမ်မျိုးသုဉ်းမသည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှုံးပါသည်။
ထို့ကြောင့် သက်ဆိုင်ရာက ကြိမ်မျိုးမသုဉ်းစေရေးအတွက် ကြိမ်ထုတ်လုပ်
ခွင့်ကို ရပ်နားခဲ့ရပါသည်။

အစိုး (၂၁)

မြန်မာကြိမ်လွှပ်ငန်းသုံးသပ်ချက်

မြန်မာနိုင်ငံသည် သစ်တောအရိယာများပြားစွာ ဖုံးလွမ်းလျက် ရှိသည့် နိုင်ငံဖြစ်သည်။ သစ်တောဖုံးလွမ်းသည့်အေသများတွင် ကြိမ်ပင် များသည် သဘာဝအလျောက် ပေါက်ရောက်လျက်ရှိပါသည်။ ချင်းတွင်းမြစ်စံများအေသ၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ ရမ်းပြည်နယ်၊ ရနိုင်ပြည်နယ်၊ တန်သာရီတိုင်းအေသကြီး၊ မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ပဲခူးတိုင်း အေသကြီးနှင့် ဇရာဝတီတိုင်းအေသကြီး မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အေသများတွင် သဘာဝအလျောက် ရင်သနပေါက်ရောက်လျက်ရှိပါသည်။

ရှုံးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကြိမ်ကို အသုံးပြုပြီး ခြင်းတောင်း၊ ပလုံး၊ ခွက်၊ ဗန်း၊ ဖာများအစရှိသည့် အိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ပြလုပ်၍ အသုံးပြုခြေကြပါသည်။ ကြိမ်ကို အသုံးပြုပြီး လက်မှုပစ္စည်းများ လုပ်ဆောင်ခြင်းကို ရှုံးအခါ က ဒေါင်းရွှေလုပ်ငန်းဟု ခေါ်ဆိုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် “ကြိမ်လုပ်ငန်း အစ ဒေါင်းရွှေလုပ်ငန်းက” ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ သစ်တောများတွင် ပေါက်ရောက်သော ကြိမ်အမျိုးအစား (၃၄) မျိုး ရှိပြီး လုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုနေသည့် ကြိမ်များမှာ ရေကြိမ်၊ ကြက်ဥကြိမ်၊ ရမထာကြိမ်၊ ခပေါင်းကြိမ်၊ ကြိမ်နှစ်ဦး ဖြစ်ကြပါသည်။

အစိကအားဖြင့် ကြိမ်လုံး၏ လုံးပတ်အချေထိကိုလိုက်ပြီး ကြိမ်ကြိုး၊ ကြိမ်သေးဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ၏ ပင်မကိုယ်ထည် (Frame)တွင် ကြိမ်ကြိုးကို အသုံးပြုပြီး ကြိမ်သေးကို အမျှင်များအဖြစ် အသုံးပြုကာ အလိုဂိုသည့်ပုံစံ (Design)များ ပြုလုပ်ပြီး ပရိဘောကများဖြစ်သော စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်နှင့် အိမ်သုံး၊ ရုံးသုံးပစ္စည်းများကို ပြုလုပ်အသုံးပြုကြပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဈေးကွက်စီးပွားရေး စတင်ကျင့်သုံးပြီး နောက်ပိုင်းကာလတွင် ကြိမ်ပင်များကို ပြည်တွင်းသာမက ပြည်ပသို့ပါ တင်ပို့ရောင်းချေလာခဲ့ကြပါသည်။ ပြည်ပသို့ တင်ပို့ရောင်းချေရာတွင် အစဉ်းပိုင်း၌ ကုန်ကြမ်း (ကြိမ်အလုံးလိုက်) တင်ပို့မှုသာ စတင်ခဲ့ပြီး အရှေ့ဖျားဒေသများဖြစ်ကြသည့် ကိုရိုးယား၊ တရာ်၊ စင်ကာပူနိုင်ငံတိကိုသာ တင်ပို့မှုရှိခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းကာလတွင် ကြိမ်အချေထည်ပစ္စည်း (Value Added) များကို ပြည်ပနိုင်ငံများက မှာယူမှုများရှိခဲ့သဖြင့် ကြိမ်အချေထည်လက်မှုပစ္စည်းများကို အရောင်အသွေးစုံ၊ ပုံစံအမျိုးမျိုးထုတ်လုပ်ပြီး ဥရောပနိုင်ငံများ၊ အနောက်နိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ရောင်းချုပိုင်ခဲ့သည်အထိ ကြိမ်လုပ်ငန်းများသည် တစ်စတစ်စဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် တွင်ကျယ်လာခဲ့ပါသည်။ ကြိမ်ကုန်ကြမ်း (ကြိမ်အလုံးလိုက်) ကို တင်ပို့မည်ဆိုလျှင် ပျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် မက်ထရစ်တစ်တန်ကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၇၀၀ ခန့်သာ ဈေးရရှိပြီး တန်ဖိုးမြင့်ကြိမ်အချေထည်ပစ္စည်းအနေဖြင့် တင်ပို့လျှင် ပျမ်းမျှခြင်းအားဖြင့် မက်ထရစ်တစ်တန်ကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၄၀၀၀ ခန့်အထိ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ နိုင်ငံတကာစီးပွားရေးကျဆင်းနေချိန်တွင် ပင် ဖော်ပြပါဈေးနှစ်းမျိုးအတိုင်း ရရှိနေသဖြင့် ကြိမ်တင်ပို့သူကဗုမှုကို

အတွက်ရော နိုင်ငံတော်အတွက်ပါ နိုင်ငံခြားငွေရှာဖွေပေးနေသော လုပ်ငန်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ ကြိမ်ရိုင်းသယ်အတကို အဆောင်ရွက်နိုင်ငံအသီးသီးက ကုန်ကြမ်းအတိုင်း တင်ပို့ရောင်းချခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားပါသည်။ ယခုတွက်ရှိနေသော ကုန်ကြမ်းများကို တန်ဖိုး မြင့် (Value Added)ကုန်ချောအနေဖြင့် တင်ပို့မည်ဆိုလျှင် Sustainable and Renewable Forest Resources ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကုန်ချောအနေဖြင့် တင်ပို့မှုကို ပြုလုပ်မည်ဆိုလျှင် မြန်မာ့ကြိမ်ကုန်ကြမ်း သယ်အတာများကို ကြော်ည့်သုံးစွဲနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ပုံမှန်ပင်လယ်ရောကြောင်းဖြင့် တင်ပို့မှုတွင် ကြမ်အလုံးလိုက် တင်ပို့မှုမရှိသော်လည်း နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးစခန်းများ အနေဖြင့် တင်ပို့နေဆဲဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် မြန်မာ-ဘင်္ဂလားဒေါရိနယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေး၊ မြန်မာ-တရာ်နယ်စပ် ကုန်သွယ်ရေးနှင့် မြန်မာ-ထိုင်းနယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးတို့တွင် ကြိမ်အလုံး လိုက်တင်ပို့မှုများ နေရာယဉ်ဆဲဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မြန်မာ-အနီးယာနယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးတွင်မှ ကြိမ်အချောထည်များကိုသာ တင်ပို့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ကြိမ်အချောထည်ပစ္စည်းများကို ပြည်ပသို့ တင်ပို့နေသည့် ကုမ္ပဏီများတွင် ၁၉၈၈ ခုနှစ်မှာက်ပိုင်း၊ အစိုင်းကာလ၌ သုံးလေးခု သာရှိသော်လည်း နောက်ပိုင်းကာလတွင် ကြိမ်အချောထည်ပစ္စည်း တင်ပို့သည့်ကုမ္ပဏီများ တစ်စတစ်စ ပိုမိုများပြားလာပြီး ၂၀၀၅ နှင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ် ကိန်းကဏ်းများအရ ကုမ္ပဏီပေါင်း (၂၇) ခုအထိ ရှိလာပြီး နိုင်ငံတော်အတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ နှစ်သိန်းကျော် ရှာဖွေပေးနိုင်ခဲ့ပြီး ပြည်တွင်းတွင်လည်း အလုပ်အကိုင် အခွင့်အလမ်းများ ဖန်တီး

ပေးနိုင်သည့်လုပ်ငန်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ကြိမ်အချာထည် တင်းထို့သည့် ကုမ္ပဏီများသည် ပစ္စည်းအကြီးထည် (ပရိဘောဂ) များကို မိမိတိုက်ယိုင်စက်ရုံများက ထုတ်လုပ်ပြီး လူသုံးကုန်အချာထည် များဖြစ်ကြသည့် ခြင်း၊ တောင်း၊ ဘူး၊ ခွက်၊ ပန်းကန်ပြား၊ အန်းစသည့် တို့ကို ပုဂံမြို့တစ်ဖက်ကမ်းရှိ မြစ်ခြေမြို့၊ ဧရာဝတီတိုင်း ရေကြည်၊ သရက်၊ ငါးသိုင်းချောင်း၊ ဟသံ့တမြို့နယ်ရှိ ကျေးဇူးများတွင် လုပ်ငန်း ခွဲများအဖြစ် တစ်ဆင့်ခံအမှာစာပေးပို့ပြီး ဒေသခံကျေးဇူးလူထုသို့ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းကောင်းများ ပေးနိုင်ခဲ့ပါသည်။ အဆိုပါ ဒေသများရှိ ကြိမ်လုပ်ငန်းအတော်ပညာကို မိရိုးဖလာလုပ်ငန်းအနေဖြင့် တိုးပွားလာစေပြီး ဒေသဝင်ငွေ တိုးတက်ရရှိစေနိုင်သော တစ်နိုင် တစ်ပိုင် အိမ်တွင်းမှုလုပ်ငန်း (Cottage Industary) များအနေဖြင့် တိုးပွားလာစေသည့် လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံနည်းတူ ကြိမ်အချာထည်ထုတ်လုပ်သည့် နိုင်ငံများ မှာ ထိုင်း၊ တရာတ်၊ ပိုယက်နမ်၊ ပိုလစ်ပိုင်နိုင်ငံနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ တို့ဖြစ်ပြီး မြန်မာ့ကြိမ်အချာထည်ပစ္စည်းများမှာ အခြားနိုင်ငံများထက် ပစ္စည်းအရည်အသေးသာသော်လည်း ဈေးကွက်ကျယ်ပြန့်မှုအားနည်း နေကြောင်း လုပ်ငန်းရှင်များ၏ ပြောကြားချက်အရ သိရှိရပါသည်။

အဆိုပါနိုင်ငံများက ဈေးကွက်လက်ဦးမှုရရှိပြီးဖြစ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်မှုဆိုင်ရာအတားအဆီးများ မရှိသလောက်နည်းပါးသဖြင့် ထုတ်လုပ်တင်ပို့မှု မြန်သန်ခြင်းနှင့် ဈေးကွက်ထိုးဖောက်ရာတွင်လည်း ကျယ်ပြန့်ချောမွေမှုများ ရရှိထားခြင်းကြောင့် ပို၍ ထုတ်လုပ်တင်းထိုး နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ကြိမ်အချာထည်လုပ်ငန်းများ မှာ ကုန်ကြမ်းသုံးစွဲမှုအရ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းသာရှိဖြေားလက်ရာဒီမီး

အရောင်အသွေး၊ အရည်အသွေးတို့က ၇၂ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်သည့်အတွက် တန်ဖိုးမြင့် (Value Added Product) ဖြစ်ပြီး လုပ်သားပေါင်းသောင်းကျော်အထိ စက်ရုံနှင့် ကျေးဇူးများအပါအဝင် အလုပ်အကိုင်များစွာ ဖန်တီးပေးနေသည့် လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင် အသေးစားနှင့် အလတ်စားလုပ်ငန်း (SME) များ စတင်ထူထောင်မည်ဆိုလျှင် ကြိမ်လုပ်ငန်းသည် အရင်းအနှံးများစွာ မလိုဘဲ လျင်မြန်စွာ စတင်ထူထောင်နိုင်သည့် လုပ်ငန်းများဖြစ်သည့်အတွက် ယခုကဲ့သို့ ကမ္ဘာစီးပွားရေးကျဆင်းနေသည်အပိုမ်းတွင် ပို၍ မြတေတာင်မြောက်အားပေးမည်ဆိုလျှင် ထိုင်းတရာတ်၊ ပိုယက်နှစ်၊ ဖိလစ်ပိုင်နှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံများကဲ့သို့ (Value Added) ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ အရည်အသွေးရော့၊ အရေအတွက်ပါတီးတက်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၀၆-၂၀၀၇ ခုနှစ်စာရင်းအရ ကြိမ်အလုံးလိုက်တင်ပိုမှုများ အမေရိကန်ဒေါ်လာ နှစ်သာင်းကျော်၊ ကြိမ်ပရီဘောဂတင်ပိုမှုက အမေရိကန်ဒေါ်လာ တစ်သိန်းကျော်၊ ကြိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတင်ပိုမှုက အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂၂ သိန်းကျော် ရှိပါသည်။ ၂၀၀၇-၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ကြိမ်အလုံးလိုက်တင်ပိုမှုက ဒေါ်လာ ၁၂၅၀၊ ကြိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတင်ပိုမှုက အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂၈ သိန်းကျော် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၈-၂၀၀၉ (ဒီဇင်ဘာလအထိ) ဘဏ္ဍာနှစ်တွင်လူ ကြိမ်အလုံးလိုက်တင်ပိုမှုများ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၅၅၆၀ နှင့် ကြိမ်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတင်ပိုမှုများ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၂ သိန်းကျော် ရှိပါသည်။ မြန်မာကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများကို နယ်သာလန်၊ အက်လန်၊ ဂျာမနီ၊ ဉာစတြေးလျှာ၊ ကိုရိုးယား၊ ဂျုပ်နှင့် ပြင်သစ်သို့ အမိုကထား

တင်ပိုလျက်ရှိပြီး ၂၀၀၈-၂၀၀၉ ခုနစ် ဘဏ္ဍာန်မှစ၍ အိန္ဒိယ၊ ပနားမား၊ ဥရုရွေးနှင့် တူရကိရွေးကွက်အသစ်များကို တိုးခဲ့တင်ပို နိုင်ခဲ့သည်ဟု သိရှိရပါသည်။

တန်ဖိုးမြှင့်ကြိမ်ထည်ပရိဘောဂများ

ကြိမ်နှင့် ကျွန်းသားရောစပ်ထားသည် ဆက်တိတစ်ခုသည် ကျပ် ၁၂ သိန်းတန်ဖိုးရှိယသည်။ ကြိမ်ခုတစ်တစ်လုံး နှစ်သိန်းခုနစ်သောင်း တန်ဖိုး ရှိယသည်။ ကျွန်းသားနှင့် ရောစပ်ပြီး ရေမြှုပ်တပ်ဆင်ထားသော ထိုင်ခုတစ်လုံးသည် တစ်သိန်းငါးသောင်းတန်ဖိုးရှိပြီး ကြိမ်ကန့်လန့်ကာ တစ်ချပ်သည် တစ်သိန်းနှစ်သောင်းတန်ဖိုး ရှိပါသည်။ ကြိမ် စာကြည့်စင်ကလေးတစ်စင်သည် ကျပ်တစ်သိန်းတန်ဖိုးရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကြိမ်ထည်ပရိဘောဂများသည် ဤမျှအထိ တန်ဖိုးမြှင့်မားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ပြည်တွင်းကြိမ်များကို အသုံးပြပြီး ဆန်းသစ်လုပ်သည့် ဒီဇိုင်း ဖြင့် ကြိမ်ပရိဘောဂပစ္စည်းများ ဈေးကွက်အတွင်း အရောင်းသွက်ကြောင်း ကြိမ်ပရိဘောဂအရောင်းဆိုင်တာဝန်ခံတစ်ဦးက ပြောပါသည်။

ကြိမ်အချေထည်ပရိဘောဂပစ္စည်းများကို ထိုင်း၊ စင်ကာပါ၊ ဉာဏ်တွေးလျန်နှင့် ဆွစ်အလန်နိုင်ငံများသို့ တင်ပိုရပါသည်။ လက်ရှိအရောင်းသွက်လျက်ရှိသော တန်ဖိုးမြှင့်ကြိမ်အချေထည်ပရိဘောဂပစ္စည်းများမှာ အမြင့် ငါးပေ၊ အကျယ် တစ်ပေခွဲအချပ်များ ငါးချပ် သို့မဟုတ် ခြောက်ချပ်တွဲလျက် ကြိမ်ခန်းဆီးတစ်ခုကို ၁၂၅၀၀၀ ကျပ် ဈေး၊ ကြိမ်ဆက်တိတစ်ခုကို တစ်ယောက်ထိုင်လေးလုံး၊ သုံးယောက်ထိုင်တစ်လုံးစားပွဲ (မှန်ပါ) တစ်လုံး၊ ဘေးစားပွဲနှစ်လုံးပါ ၈၅၀၀၀

ကျပ်၊ တစ်ယောက်ထိုင်နှစ်လုံးနှင့် စားပွဲမှန်ပါတစ်လုံးကို ၄၀၀၀၀၀ ကျပ် ဈေးအသီးသီးရှိပြီး မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာဒီဇိုင်းဖြင့် အပ်နှုပါက လက်ခံဆောင်ရွက်ပေးကြောင်းသိရှိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကြိမ်ထွက်ကုန် ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော်ကို ကုန်ကြမ်းအဖြစ် တင်ပို့အောင်ရပြီး ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိသာ ကုန်ချော တင်ပို့နိုင်

မြန်မာနိုင်ငံ၏ သစ်တော့ထွက်ကုန်တစ်မျိုးဖြစ်သော ကြိမ်ကို ကုန်ကြမ်းအဖြစ်သာ တင်ပို့မှုများအောင်း အချောထည်ပစ္စည်းတင်ပို့မှု မှာ ၁၅ ရာခိုင်နှုန်းမှ ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိသာရှိကြောင်း မြန်မာနိုင်ငံ သစ်လုပ်ငန်းရှင်များအသင်း ကြိမ်ဝါးစုကော်မတီမှ သိရှိရပါသည်။

ပြည်ပသို့ ကုန်ကြမ်းအဖြစ် တင်ပို့ရသော ကြိမ်အမျိုးအစားများ မှာ ရေကြိမ်၊ ကြိမ်တိ၊ ရမထာ၊ ခပါင်းကြိမ်၊ ကြက်ဥကြိမ်နှင့် ကဒိန်ကြိမ်တိ ဖြစ်ကြသည်။ ကုန်ကြမ်းအားလုံးနှီးပါးကို တရာ်တိနိုင်ငံ မှ ဝယ်ယူကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကြိမ်ပရီဘောဂနှင့် ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းလုပ်ငန်း

“တရုတ်နိုင်ငံမှာက ကြိမ်မထွက်ဘူးလေ၊ ကြိမ်ထွက်တဲ့
သစ်တောကလည်း မရှိဘူး၊ အဆီယံနိုင်ငံတွေထဲမှာလည်း ကြိမ်ထွက်
တာက မြန်မာနှင့် အင်ဂျိနှစ်နိုင်ငံပဲ ကျွန်တော့တာ။ အဲဒီနိုင်ငံတွေကပဲ
ဝယ်ရတယ်၊ မြန်မာနိုင်ငံက ပိုနီးတော့ မြန်မာက အများဆုံးဝယ်ပါ
တယ်။ အချောထည်ကိုတော့ ဥရောပနိုင်ငံတွေက ဝယ်တယ်။ ဒီအချော
ထည်လုပ်တဲ့ တန်ဖိုးမြင့်ကြိမ်ထည်များကိုသာ ပိုပြီးတိုးတက်လာအောင်
ပုံပိုးပေးမယ်ဆိုရင် ကုန်ကြမ်းပို့နေရတဲ့ စေ ရာခိုင်နှစ်းကို တစ်နှစ်ပို့ပေး
ရတဲ့ ကြိမ်ဟာ ကုန်ချောအဖြစ် တန်ဖိုးကလည်း ငါးဆက်နေ ၁၀
ဆာအထိတက်လာမယ်။ ကြိမ်တစ်လုံးကို ကုန်ကြမ်းအဖြစ် ရောင်းလို့
၁၀၀၀ ရမယ်ဆိုရင် ကုန်ချောဖြစ်သွားရင် ၅၀၀၀ ကေန ၁၀၀၀၀
အထိ ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ လက်မှုပညာဖြစ်တဲ့အတွက် အနောက်နိုင်ငံ
က လူတွေတန်ဖိုးထားကြတယ်” ဟု မြန်မာသစ်လုပ်ငန်းရှင်အသင်း
ကြိမ်ဝါးလုပ်ငန်းစုကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ ဦးကျော်သူက ပြောသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကြိမ်ထွက်လုပ်သည့်နိုင်ငံများကန်ည်းပြီး အာရုံ
နိုင်ငံများတွင် စီယက်နမ်နိုင်ငံသည် ကြိမ်အများဆုံးထွက်ရှိကာ
ကြိမ်ထည်လက်မှုပစ္စည်းလုပ်ငန်းမှ နှစ်စဉ်အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်း
၆၀၀ မှ ၁၀၀၀ အထိ ဝင်ငွေရရှိနေပြီး မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ကြိမ်ထည်
လက်မှုလုပ်ငန်းဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန် နည်းပညာနှင့် လူစွမ်းအားအရင်း
အမြစ်၊ သင့်တော်သော စီးပွားရေးမှုဝါဒများ လိုအပ်လျက်ရှိပြောင်း
သိရှိရပါသည်။

“ကြိမ်ကို စင်ကာပူ၊ မလေးရှား၊ ဂျပန်၊ ကိုရီးယားအစရှိတဲ့
နိုင်ငံတွေက ဝယ်ယူကြတယ်။ သူတို့နိုင်ငံတွေမှာ ကြိမ်မရှိတဲ့အတွက်
ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းတွေက တကယ့်ကို လက်မှုပညာဖြစ်တဲ့အတွက်

သူတိတန်ဖိုးထားကြတယ်။ ကြိမ်ကို ဝယ်ယူရောမှာ ကုန်ကြမ်းအဖြစ် စေ ရာခိုင်နှစ်း၊ ကုန်ချောအဖြစ် ၂၀ ရာခိုင်နှစ်းလောက် ပို့ဆေရတယ်။ ကုန်ကြမ်းကြိမ်တစ်လုံးပို့တော့ အချောက်ပိုင်ကြိမ်တစ်လုံးပို့တော်တန်ဖိုးက ငါးဆက် ၁၀ ဆအထိကွာတယ်။ ကုန်ချောက အကျိုးအမြတ် ပို့ရတယ်” ဟု မြန်မာနိုင်ငံသစ်လုပ်ငန်းရှင်များအသင်းမှ တာဝန်ရှိသူ တစ်ဦးက ပြောပြသည်။

ကြိမ်အမျိုးအစားမှာ ရာဂဏန်းခန့်မျှရှိသော်လည်း တကယ်တမ်း အသုံးပြုနေသောအမျိုးအစားများတွင် ၁၀ မျိုးခန့်သာရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ကြိမ်သည် ပေါ့ပါး၍ ပျော့ပျောင်းခိုင်ခဲ့သည့် ဂုဏ်သွေးပို့ပြီး အသုံးအဆောင်ဒီဇိုင်းမျိုးစုံပြုလုပ်၍သည့်အတွက် ပြည်ပနိုင်ငံများက ပို့မို့တန်ဖိုးထားဝယ်ယူလာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကြိမ်ပင်များ၏ သဘာဝသည် အများအားဖြင့် အလေ့ကျပေါက်လေ့ရှိပြီး လျှို့မြောင်ထဲတွင် စိုက်ပျိုးလျင် ကောင်းမွန်သည့်အတွက် သစ်တောာများ၊ ကမ်းစပ်များ၊ စိမ့်တောာများတွင် စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းပြီး မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကြိမ်ကို နေရာအနဲ့အပြား စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ထွက်ရှိသော ကြိမ်ကုန်ကြမ်းများကို တရုတ်နိုင်ငံမှ ဝယ်ယူမှုအများဆုံးဖြစ်ပြီး ထိုင်းနိုင်ငံမှလည်း အနည်းအကျဉ်းဝယ်ယူမှုရှိကြောင်း သိရှိရပါသည်။

“ကြိမ်ကုန်ကြမ်းကိုတော့ တရုတ်ကဝယ်တာ အများဆုံးပဲ။ အရင်ကဆိုရင် ဒီကလာသမျှ ကြိမ်ကားတွေကို ကွန်တိန်နာအလုံးလိုက် အကုန်ယူတာ။ ဘယ်လောက်တောင်လဆို ဒီဘာက်က တင်ပို့လိုက်တဲ့ ကားခကိုလည်း သူတို့ပဲ ရှင်းပေးသည်။ ခုနောက်ပိုင်းတော့ အခြေအနေ တွေက မတူတော့ဘူး။ သူတို့မှာ လုပ်ခလစာမြှင့်လိုက်တဲ့အခါကြတော့

ပုံမှန်ရောင်းနေကျချေးအတိုင်း ရောင်းနိုင်အောင် ကုန်ကြမ်းက ဈေးသက်သာ မှ ဖြစ်မယ်။ ဒီတော့ ဈေးနှစ်တတ်တယ်။ သူတို့ကြိုက် ဈေးပေးတယ်။ ဈေးနှစ်းက သူတို့ပါးစပ်ထဲမှာပဲ ရှိတယ်။ ခန့်မှန်းလို့ မရဘူး။ ဟိုရောက် ပြီးတော့မှ သူပေးတဲ့ဈေးနှစ်မယူရင်လည်း မရဘူး။ ဒီတော့ရောင်းလိုက် ရရော။ ဆိုလိုချင်တာက ကြိုမ်ကို ပြည်တွင်းမှာ ပရိဘောဂထုတ်တာ ထက် ပြည်ပကို ကုန်ကြမ်းအတိုင်းရောင်းတာက များတယ်။ ဒီလို ရောင်းတာကလည်း ဈေးကောင်းမရတော့ အများကြီး နှစ်နာတာပေါ့။ အကျိုးဆက်အနေနှင့် ကြိုမ်ပင်တွေများများခုတ်တော့ ကြိုမ်တောတွေ လျှော့နည်းလာတယ်** ဟု ကြိုမ်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးက ပြောသည်။

“ကြိုမ်တွေ ပြန်းတီးတယ်ဆိုတာက အသုံးချလို့ရတဲ့အရည် အသွေးရှိတဲ့ ကြိုမ်တွေနည်းသွားတာပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၅ နှစ်ကထက် ယဉ်ဗုံးရင် ကြိုမ်တောတွေက တော်တော်လေးကို ကွာသွားပြီ။ ဒါကြောင့် ကြိုမ်တွေရှားပါးမသွားအောင် ထုတ်ယူသုံးစွဲရှာမှာ စနစ်တကျရှိသင့် တယ်” ဟု သစ်တောပညာရှင်တစ်ဦးက ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ကြိုမ်ကုန်ကြမ်းများ ပြည်ပသို့ တင်ပို့ရောင်းချမှု မှာ တစ်နှစ်လျှင် ပျမ်းမွှေ့ကျပ်သို့ ၁၀၀ ဝန်းကျင်ခန့်ရှိပြီး ကြိုမ်ပရိ ဘောဂများ ပြည်ပသို့ တင်ပို့ရောင်းချခြင်းထက် ရှစ်ဆက္ဗူးများပြား လျက်ရှိပြောင်း တရားဝင်ထုတ်ပြန်ထားသော စာရင်းများအရ သိရှိ ရပါသည်။ ယခုမောက်ပိုင်းတွင် ပြည်ပကုန်ကြမ်းဝယ်ယူသွားမှု ဈေးနှစ်ခြင်း၊ ပြည်တွင်းမြှု ကြိုမ်တော်များ လျှော့နည်းလာခြင်း၊ ပြန်လည် နိုက်ပျိုးမှုနည်းပါးလာခြင်းစသည်အကြောင်းများပြောင့် ၂၀၀၈ ခုနှစ် မောက်ပိုင်းမှစ၍ ပြည်ပသို့ ကြိုမ်ကုန်ကြမ်းတင်ပို့သူဦးရေ လျှော့နည်းလာမှုများရှိပြောင်း သိရှိရပါသည်။

ကြိုးထည်ရွေးကွက် ပြည်တွင်းသို့ ဦးတည်ထိုးအောက်လာ

ပြည်တွင်းကြိုးထည်လက်မှုပစ္စည်းကုမ္ပဏီများသည် ပြည်ပသို့
တင်ပို့ရောင်းချခြင်းထက် ပြည်တွင်းရွေးကွက်၏ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်
ရောင်းချခိုင်ရန် ကြိုးပမ်းလာကြောင်း အဆိုပါကုမ္ပဏီများက တာဝန်
ရှိသူများက ပြောသည်။

ပြည်ပသို့ ကြိုးမှုနှင့် ဝါးလက်မှုပစ္စည်းများတင်ပို့ရောင်းချခြင်း
တွင် တစ်နှစ်ထက် တစ်နှစ်မှာယူမှုလျော့နည်းလာခြင်း၊ တင်ပို့မှုနှင့်
အခြားအထွေထွေစရိတ်များ မြင့်မားလာမှုတို့ကြောင့် ထုတ်လုပ်သူများ
အနေဖြင့် ပြည်တွင်းရွေးကွက်ကိုသာ ပိုမိုစိတ်ဝင်စားလာခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

“ပြည်ပတင်ပို့မှု ပါးနေတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ့်ရဲ့အလုပ်သမားတွေ
ကိုလည်း တြေားအလုပ်မဆိုင်းချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ပြည်တွင်းမှာ
ရောင်းချခိုင်မယ့်တန်ဖိုးလည်း အရမ်းမမြင့်မားတဲ့ ကုန်ချော့မျိုးထုတ်လုပ်
ပြီး ရောင်းရင် အဆင်ပြေနိုင်မယ်” ဟု Classic Homeထရိတ်ဒင်း
ဒါရိုက်တာဦးကျော်သူက ပြောသည်။

ပြည်ပတင်ပို့မှု လျော့ကျော်ခြင်းမှာ ပြည်တွင်းထုတ်လုပ်သူများ
သည် ကြိုးဝါး အဓိကတင်ပို့နေသည့်နိုင်ငံများကဲ့သို့ ဝယ်လိုအားရှိ
သည့်အတိုင်း အမြာက်အမြားထုတ်လုပ်ခြင်းကို မယူဉ်နိုင်ကြောင်း၊
အရေအတွက်များများ မထုတ်လုပ်နိုင်ကြောင်း၊ ရွေးနှုန်းအရလည်း
လျော့ကျေသက်သာစွာ မလုပ်နိုင်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ငှင့်တို့က
ပြောပါသည်။

ယခုနှစ်များအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံမှ ဥရောပနှင့် အခြားရွေးကွက်
များသို့ တင်ပို့နှုန်းမှာ တစ်လလျှင် ပေ ၂၀ အရှည်ရှိ ကုန်တိန်မှာ

အလုံးရေ ၂၀ မှ ၃၀ ကြားသာ အများဆုံးရှိသည်။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ ကွန်တိန်နာအလုံးရေ ၇၀ မှ ၈၀ ကြား တင်ပို့ခြုံး တရာတ်၊ ပီယက်နှစ် စသည် နိုင်ငံတို့၏ တင်ပို့မှုမှာ တစ်လလျှင် အလုံးရေ ၁၀၀၀ ကျော်ရှိလေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ဂျာမနီသို့အရောက် ပေ ၂၀ အရှည်ရှိ ကွန်တိန်နာ တစ်လုံး၏ ကုန်ကျစရိတ်တန်ဖိုးမှာ အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၇၀၀ ရှိပြီး အင်နိန္ဒိုးရှားမှာ ကန်ဒေါ်လာ ၅၀၀ နှင့် တရာတ်မှုမှာ ရာသီဥတု ပေါ်မှုတည်၍ ကန်ဒေါ်လာ ၃၀၀ မှ ၄၀၀ အတွင်းသာရှိဖော်သည်။

“ဖော်ပြည့်ရတဲ့ စရိတ်တွေအပြင် မဖော်ပြနိုင်တဲ့ အထွေထွေ ထုတ်လုပ်မှုစရိတ်လည်းရှိတဲ့အတွက် တွေးနိုင်ငံ၊ ထုတ်လုပ်မှုအပိုင်း တွေကိုတော့ နည်းနာယူသင့်တယ်”

“ကြိမ်ထည်တွေကို ပြည်တွင်းအမိကထားရောင်းမယ်ဆိုရင် ပိုအကျိုးအမြတ်ရှိလာပြီး ပိုရောင်းရနိုင်တယ်” ဟု ဦးကျော်သူက ပြောပါသည်။

ပြည်တွင်းရေးကွက်၌ ရောင်းချက် အခွန်ဓော၊ သယ်ယူ ပို့ဆောင်စရိတ်နှင့် အမြားအထွေထွေစရိတ်များ လျော့နည်းသက်သာ မည်ဖြစ်၍ ရေးနှုန်းချိသာစွာဖြင့် ရောင်းချိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာကြိမ်ထည်လက်ရာအဆင့်အတန်းမှာ တရာတ်၊ ပီယက်နှစ်၊ အင်နိန္ဒိုးရှားစသော အမိကနိုင်ငံများ၏ ကုန်ပစ္စည်းကိုမမိသေးကြောင်း သိရသည်။

“တရာတ်ပစ္စည်းတွေကျတော့ ရေးနှုန်းနဲ့ အရည်အသေးအမျိုး မျိုးရှိတယ်။ ရေးပေါ်ပြီးဆိုရင်လည်း မယုံနိုင်လောက်အောင်ကို ပေါ်တယ်။ အရည်အသေးကောင်းပြီး ရေးကြီးတာမျိုးလည်း ရှိတယ်” ဟု ဦးကျော်သူက ပြောသည်။

ပြည်တွင်း၌ ရောင်းချခြင်းနှင့် ပြည်ပသို့ တင်ပိုခြင်းတွင် ရာသီ ဥတုရော၊ အကြိုက်ချင်းပါ မတူညီသည့်အတွက် ဒီဇိုင်းပုံစံပြောင်းလဲ သင့်ကြောင်း တိအာရ်အက်စ်ထရိတ်ဒင်းမှ အထွေထွေမန်နေဂျာ ဦးအောင်မင်းက ပြောသည်။

အနောက်နိုင်ငံများသည် ကြီးကြီးမားမားအကြမ်းထည်ပုံစံများ ကို နှစ်သက်သဘောကျဖြီး ပြည်တွင်းအကြိုက်မှာ အရောင်တင်ဆေး ဖြင့် အဆင်တန်ဆာများပြားမှုကို နှစ်သက်ကြသည်။

ပြည်တွင်းကြိုမ်ထည်ပရိဘောကသုံးစွဲမှုများ နေအီများထက် ဟိုတယ်၊ အပေါ်နေဖြစ်ခန်းများနှင့် သံရုံးများမှ အများဆုံးမှာယူကြသည်။

“တဖြည်းဖြည်းတော့ သုံးလာကြပါတယ်။ အရမ်းကြီးကျယ်ကျယ်ပြန်ပြန်တော့ မဖြစ်သေးဘူးပေါ့။ ဒီမှာ ကိုယ့်ရဲ့ဝင်ငွေနှင့် လည်း ချုန်နေရသေးတော့ ကြာရည်ခံတာကိုပဲ အသုံးများတယ်”
ဟု ဦးအောင်မင်းက ပြောသည်။

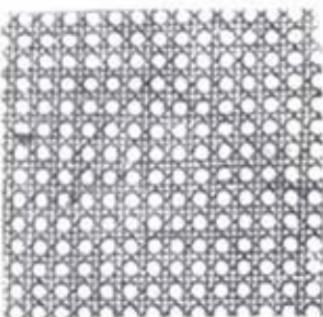
အညွှန်းသုံးကြိုမ်ဆက်တိတစ်လုံးလျှင် ကျပ် ၈၀၀၀၀၀ မှ ၉၀၀၀၀၀ ကြားတွင်ရှုပြီး ကျွန်းကဲ့သို့သော သစ်ထည်မှာလည်း အလား တူပင်ဖြစ်သောကြောင့် အရည်အသွေး ပိုမိုကောင်းအောင်လုပ်ပြီး လက်ခံ လာနိုင်ရန်လိုကြောင်း ငှင့်က ပြောသည်။

ကြိုမ်ကန်ကြမ်းတစ်တန်ချေးနှုန်းမှာ ကန်ဒေါ်လာ ၈၀၀ အတွင်း ရှုပြီး ဝါးမှာ အချယ်အစားအလိုက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂၅ ဆင့်မှ ၁.၁ ဒေါ်လာရှိသည်။

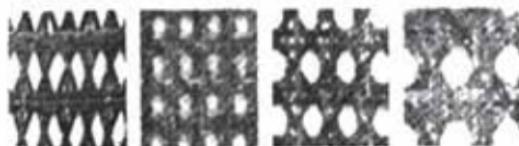
မြန်မာ့ကြိုမ်တော့များကို စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ခုတ်လျှင် ကုန်ခန်းသွား မည့်အနေအထား ရှိပါသည်။ သစ်တော့သယံဘာတတစ်မျိုးဖြစ်သည့် မြန်မာ့ကြိုမ်များ မျိုးမသုံးရေးအတွက် တစ်ဖက်ကလည်း ကြိုမ်စိုက်ခင်း

များကို တိုးချွဲစိုက်ပျိုးသွားရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်ကြမ်းအဖြစ် အလုံးလိုက်တင်ပို့ခြင်းက တန်ဖိုးမြှင့်ပရီဘောဂပစ္စည်း၊ လက်မူအနှင့် ပညာအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ အလုအပပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်၍ တင်ပို့နိုင်လျှင် ပိုမိုလည်း အကျိုးရှိမည်ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်အစိုးရ နှင့် ကြိမ်လုပ်ငန်းရှင်များ ပူးပေါင်း၍ ကြိမ်လုပ်ငန်းများ တိုးတက်ရေးနှင့် ပြည်ပသို့ ကြိမ်ထည်ပစ္စည်းများ ပိုမိုတင်ပို့နိုင်ရေးကို နည်းလမ်းများ ရှာဖွေဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ သို့မှာသာ မြန်မာ့ကြိမ်ထည်လုပ်ငန်းမှ နိုင်ငံအတွက် နိုင်ငံခြားငွေအမြောက်အမြား ရှာဖွေပေးနိုင်မည်ဟု သုံးသပ် မိပါသည်။

ကြိမ်ဖျာများ

RTL-237 HORIZONTAL RATTAN BENDING MACHINE.
ရေပြင်ညီလိမ်ကွေးစက်